

فنی شہادت کے باوجود فقیر حضرت واسطی

پنجابی فقارت

دی ڈائری

مؤلف
محمد توصیف مسد

چشمی کتب خانہ

نقابت دی سوہنی کتاب

پنجابی نقابت

دی

ڈائری

مُرتب

صاحبزادہ محمد توصیف حیدر

چشتی کتب خانہ

ارشد مارکیٹ جھنگ بازار فیصل آباد

Mob: 0300 7681230 0300 6674752 Ph: 0412646756

جملہ حقوق محفوظ ہیں

پنجابی نقابت دی ڈائری	کتاب دانال
صاجزادہ محمد تو صیف حیدر چشتی	لکھاری
مارچ 2013	پہلی وار
صاجزادہ محمد شفیع مجاہد چشتی	چھاپن ہار
چشتی کمپوزرز 03226232632	کمپوزنگ
سائیں محمد رفیق چشتی قلندری	حسب فرمائش

2701.

۴۱۰

ملن دے پتے

سنی دارالاشاعت علویہ رضویہ فیصل آباد چشتی لائبریری احمد نگر روڈ وزیر آباد
 علی برادران جھنگ بازار فیصل آباد، اسلامک بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی
 ضیاء القرآن پبلی کیشنز لاہور، زاویہ پبلشرز سستا ہوٹل داتا دربار لاہور
 مکتبہ زین العابدین عقب شالامار باغ لاہور، مکتبہ نوریہ رضویہ لاہور فیصل آباد
 مکتبہ حنفیہ گنج بخش روڈ لاہور، قادری رضوی کتب خانہ گنج بخش روڈ لاہور
 مکتبہ شان اسلام اردو بازار لاہور، کرمانوالہ بک شاپ لاہور مکتبہ فکر رضالاہور
 چوہدری محمد عرفان گل بیاسی چک مکتبہ امام احمد رضا لاہور، بک کارز جہلم
 خزینہ علم و ادب اردو بازار لاہور، ادارہ پیغام القرآن اردو بازار لاہور
 احمد بک کارپوریشن کمیٹی چوک راولپنڈی، کتب خانہ مقبول عام فیصل آباد

انتساب

ماں بولی پنجابی دے وڈے شاعر

حضرت پیر وارث شاہ رحمۃ اللہ علیہ

دے ناں

محمد توصیف حیدر چشتی

نذرِ عقیدت

بم حضور

عارفِ کھڑی عظیم صوفی شاعر

حضرت میاں محمد بخش رحمۃ اللہ علیہ

محمد توصیف حیدر چشتی

دو گلاں پیار دیاں

میرے پیارے دوستو، سجنو، ساتھیو یارو تے بھراؤ !
 السلام علیکم۔ تقریباً تین سال دے بعد پنجابی نقابت دی ڈاڑی دا
 تحفہ تہاڈے واسطے حاضر اے۔ ایس کتاب توں پہلوں نقابت دیاں چار
 کتاباں تحریر کیتیاں جہاں نوں محبت والیاں نے بڑی پذیرائی بخشی۔
 پاکستان دے وڈے چھوٹے سارے نقیباں نے زبانی تے
 تحریری محبت دے پھل عطا کیتے میں سارے محبت کرن والیاں دا مشکور
 آں۔

دوستو ! میں سارے نقیب حضرات دا ممنون آں پر مینوں تہاڈے
 نال گلہ وی اے۔ اوہ آکھدے نے ہناں کہ گلہ وی اپنیاں نال ای ہندا
 اے۔

گلہ ایہہ دے کہ زیادہ تر نقیب حضرات محنت نیں کردے عام طور
 تے دیکھیا گیا اے کہ اک چنگا نقیب جیہڑا وی کوئی کلام یا گردان پڑھ دیندا
 اے تے سارے نقیب او سے ای کلام دے دوالے ہو جاندا ہے۔
 بعض اوقات تے غیر معیاری کلام بلکہ ایٹھوں تک کہ غیر سنی

شاعراں دا کلام بڑے فخر دے نال پڑھدے نے۔ معنی تے مفہوم ٹوں سمجھن توں بغیر کلام پڑھنا ساڈے زیادہ تر نقیباں دی صفت بن گئی۔ جدوں کہ جے ساڈے نقیب تھوڑی بہت محبت کرن زیادہ مطالعے دا شوق پیدا کرن قرآن تے حدیث دے اصولاں تے پورا اُترن قرآن تے حدیث دے اصولاں تے پورا اُترن والا کلام پڑھن تے ایہدا فائدہ نقیباں ٹوں وی ہووے گا تے لوکاں دا عقیدہ وی خراب نہیں ہووے گا۔

دوستو! ایس گزارش توں بعد ہُن اسی تہاڈے لئی دو چار گلاں ہور کرنیاں چاؤ ہندے آں۔

ایس کتاب وچ گرداناں دے نال پنجابی شعر تے نظماں تحریر و ترتیب دیتیاں نے کوشش کر کے ایہناں توں استفادہ کرو۔ زیادہ تر نقیباں دا اک سلسلہ ایہہ وی ہندا اے کہ اوہ جدوں کتاب پڑھدے نے کلام پسند آون دے باوجود تھوڑے جے پریشان ہندے نے کہ ایہدی تیاری کیوں کریئے۔ ایہدے توں استفادہ کجج ہووے گا۔ حالانکہ ایہہ کوئی مشکل نہیں تھوڑا جیادھیان کرن نال ایہہ مسئلہ حل ہو سکدا اے۔

دوستو! جدوں کتاب پڑھو جے ایہدے وچ تہانوں کوئی مضمون لمبا لگے، طویل لگے تے اوہدے وچوں آپ سلیکشن کر کے کلام ٹوں اپنی ڈائری تے لکھو۔ ضروری نہیں ہندا کہ سارا مضمون ای اِکوواری پڑھنا ایں۔ وقت نوں ملحوظ رکھدیاں تے دوسرے نعت خوان بھراواں دے ٹیم دا خیال

رکھنا وی تہاڈی ذمہ داری اے۔ جے تسی معیاری نقیباں دی صف وچ شامل ہونا چاؤندے اوتے فیر تہانوں دوجیاں دے پڑھے کلاماں توں ہٹ کے آپ وی محنت کرنی چاہی دی اے۔

دوستو! آپ کلام کڈھو، معیاری کلام پڑھو۔ اپنے تلفظ تے لہجے دا دھیان کر کے جدوں تسی نقابت کرو گے تے عوام و خواص تے تہاڈا چنگا اثر پوے گا۔

نویں توں نواں کلام ساڈا ادارہ چشتی کتب خانہ شائع کردار ہندا اے اللہ تعالیٰ ایس ادبی، علمی ادارے توں سلامت رکھے تے ایہنوں چلاون والیاں دا بھلا کرے تاکہ ایہہ ادارہ انجے ای سوہنیاں توں سوہنیاں کتاباں شائع کر کے ساڈے دل ٹھاردار ہوے۔

تہاڈا بھرا

محمد توصیف حیدر

0323 7299110

عنواناں دی ترتیب

- 17 محفل دا ابتدائیہ
- 19 قرآن دیندا توراے
- 20 تلاوت توں بعد
- 22 حضور علیؑ سراجا منیرا نہیں
- 25 نبی پاک علیؑ تے قرآن
- 27 **سوہنے اللہ دی حمد**
- 28 اللہ دی حمد
- 29 اوس رب دی حمداے
- 29 اللہ دا ذکر
- 31 اللہ میرا..... اللہ میرا
- 32 سۓ بخت جگا وند اللہ
- 36 اللہ دے ذکر دی شان
- 37 اوہ مالک و مختار اے
- 40 **دزوداں دے پھل**
- 41 دزود شریف دی عظمت
- 41 شفاعت حاصل ہووے گی

- 42 دُرود بلاواں ٹال دا
- 45 **سج گئی محفل سوہنے دی**
- 47 سج گئی اے میلادوی محفل
- 48 سوہنا سوہنا پیر دا دن
- 50 آمنہ بی بی دا چن آیا
- 52 سوہنے دیاں گلاں
- 55 **شان محمد ﷺ دی گل**
- 56 صحابہ دیاں گلاں
- 56 سرکارش رہے نے
- 56 حضرت عیسیٰ دی شان
- 57 سرکار نے فرمایا
- 58 شان بیان فرمائی
- 59 تیرے نال وس دا جہان سوہنیا
- 60 جہاناں دی رحمت
- 61 سوہنے دا جلوہ
- 62 جلوے طیبہ دی سرکار دے نے
- 65 **میلاد دا جشن**
- 66 جشن میلاد ہند ارہوے گا
- 68 ایہہ محفل سوہنے آقادی

- 70 سارا جہان سچ گیا
- 71 رب دی سنت
- 72 نعرہ رسالت
- 75 ساڈا کملی والا آیا اے
- 77 حضرت حلیمہ سعدیہ
- 80 **نعتاں دی پھل**
- 81 سوہنے آقادی نعت
- 81 نعت پڑھنا صحابہ دی سنت اے
- 82 کیف نعت نال اے
- 83 سوہنے دی نعت
- 84 نعت پڑھن نال کی ملدا اے
- 85 نعتاں پڑھ سرکار دیاں
- 87 سوہنے دا ذکر
- 88 کرم کرو سرکار
- 90 پا جاویں اک پھیر آقا
- 93 اللہ دے شہکار محمد ﷺ
- 94 محمد ﷺ بنا کے قلم توڑ دیتا
- 94 اک لکھ تے چوی ہزار وچوں
- 99 سوہنے آقا ﷺ دا نور

- 101 آقا علیؑ اور کدوں بنیا
- 103 اوہ نورِ قدیم حضورؑ میں
- 105 چہرا حضورؑ وا
- 107 سوئے دیاں زلفاں
- 109 سوئے آقا علیؑ وا حسن
- 110 ہر سو جلوہ پاک نبیؑ وا
- 111 سدا بہار اے حسن نبیؑ وا
- 113 ہر شے دے سرکارؑ وا صدقہ
- 114 جے سوئے آقا نہ ہندے
- 115 سب دا آقا کملی والا
- 117 سرکارؑ وا اختیار
- 118 محبوب دی شان
- 120 معراج دا واقعہ
- 121 معراج نامہ
- 147 مدینہ سوہنا این
- 148 مدینہ پیارا اے
- 150 خدا دی رحمت مدینے وچ اے
- 151 طیبہ دیاں گلیاں
- 152 سرکار مدینہ ویکھ لوواں

- 153 مدینے دے وچ اے
- 155 محشر وچ کرم
- 159 **پنجتن پاک دی شان**
- 160 پنجتن پاک دی شان سبحان اللہ
- 165 **یار غار دی شان**
- 166 یار غار صدیق اکبر رضی اللہ عنہ
- 167 بو بکر صدیق دی شان اُچی
- 170 سوہنے آقادے سوہنے یار
- 174 **مولا علی دی شان**
- 175 شان مولا علی علیہ السلام
- 178 علی مشکل کشا اے
- 179 ہر دل وچ وسدا علی علی
- 180 علی علی داوردیکا
- 184 پاک نبی دی جان علی
- 185 پیار علی دارب توں منگ
- 187 علی دے نام توں منکر سڑدے
- 188 میں جدوی پکاراں علی علی
- 191 مولا علی علیہ السلام دی شان سبحان اللہ
- 193 علی مولا۔۔ علی مولا

- 196 **جنت دے شہزادے**
- 197 حسن و حسین علیہما السلام
- 201 حسین حق اے یزید باطل
- 203 نبی دابد رمنیر
- 205 کرم حسین این عطا حسین این
- 206 حسین مولا علی دادلبر
- 208 **سُنیاں داعقیدہ**
- 209 میرے آقائے فرمایا
- 213 درجھڈ کے کملی والے دا
- 215 کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں
- 218 اسپیں نبی دے سچے عاشق ہاں
- 218 سرکار دے نعرے مار دے آں
- 219 اسپیں نبی دے در دے منگتے آں
- 220 **عشق دی گل سناواں**
- 221 عشق دی گل
- 222 ایس عشق دی اُلٹی چال
- 224 جاں میں سبق عشق دا پڑھیا
- 225 عشقا تینوں لکھ سلام
- 231 کیہ میں عشق دی گل سناواں

- 235 عقل تے عشق
- 236 جواب عشق
- 238 رازدی گل
- 240 دل ورج دلدار
- 246 اکھ کردی اے عجب نظارے
- 249 **ولیاں دی شان**
- 250 اللہ دے ولی
- 251 صفات دا مظہر
- 252 رب دے پیارے یار ولی نے
- 255 اللہ والیاں دی گل
- 255 اللہ والے کرم کماون
- 260 **نظاماں**
- 261 سب توں شان کمالی اوہدی
- 265 محمد پاک دا رتبہ بڑا اے
- 267 اُس دی جگ توں شان نرالی
- 268 رحمت نال شفاعت سج دی
- 269 کرم ہے کیتا حبیب پیارے
- 270 نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا
- 271 نبی داروشن قمر حسین ایں

- 272 چنگا لگ دا اے
- 273 جشن میلاد نبی دا
- 274 پاک نبی دی بزم سجاوناں
- 275 چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا
- 276 چن تے زمین دا مکالمہ
- 277 زمین دا جواب
- 279 دل دے وچ دلدار ہے وس دا
- 280 لئیے نام جدوں آقا دا
- 281 اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے
- 283 کسے نوں ایں گل سہکے دار چنگی لگدی
- 284 طیبہ وچ اے
- 285 ہر اک نعمت سو ہنا ونڈے
- 286 **نقابت دا طریقہ**
- 287 تلاوت دی دعوت
- 288 تلاوت توں بعد
- 289 تعارف محمد احمد مجتبیٰ
- 289 تعارف محمد حفی اللہ
- 290 محمد محمود مغل دا تعارف
- 291 محمد ریحان رضا قادری

- 291 محمد نواز سلطانی
- 292 محمد مرغوب احمد ہمدانی
- 293 محمد سرور چشتی
- 294 شہباز قمر فریدی
- 295 حافظ محمد اکرام چشتی سیفی
- 295 احمد علی حاکم
- 296 محمد یسین نقشبندی
- 297 خلیل سلطان اشرفی
- 297 محمد فضل میراں
- 298 قاری شاہد محمود
- 299 محمد یوسف میمن
- 300 محمد وقاص الیاس
- 300 الحاج محمد اویس رضا قادری
- 301 حافظ ظفر اقبال سعیدی
- 302 محمد علی بجن
- 303 محمد زبیر نقشبندی
- 304 سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب
- 304 اللہ حافظ

محفل دا ابتدائیہ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ أَمَّا بَعْدُ! فَأَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ صَدَقَ اللَّهُ الْعَظِيمِ

الْصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا سَيِّدِي يَا حَبِيبَ اللَّهِ
سجنوتے ہیلو! آج دی ایہہ سوہنی تے من موہنی محفل پاک سوہنے
تے من موہنے آقادی ماہی حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے
میلاد دی محفل اے ایہہ محفل دُنیا داری دی محفل نیں۔

ایہہ محفل سیاستدانوں دی محفل نیں۔

ایہہ محفل میلاد دی محفل اے۔

ایہہ محفل نعتوں دی محفل اے۔

ایہہ محفل درودوں دی محفل اے۔

ایہہ محفل سلاموں دی محفل اے۔

ایہہ محفل رحمتوں والی محفل اے۔

ایہہ محفل برکتوں والی محفل اے۔

تے سوہنے آقادی محفل چ اوہ لوکی اوندے نیں جیہڑے میرے

مولانوں پسند ہوں۔

انوار دا مینہہ ورھ دا سرکار دی محفل وچہ

منگتے دا اے کم سردا سرکار دی محفل وچہ

اللہ اے کرم کردا سرکار دی محفل وچہ

دل نیں جے کدی مردا سرکار دی محفل وچہ

آج دی ایہہ محفل شروع کر دے آں رب دے قرآن دی تلاوت

توں دوستو بھراؤ! قرآن بڑی شانناں والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں دل نوں چین ملدا اے۔

قرآن پڑھیاں برکتاں ملدیاں نیں۔

قرآن پڑھیاں رحمتاں ملدیاں نیں۔

قرآن پڑھیاں رفعتاں ملدیاں نیں۔

قرآن عشق والی کتاب اے۔

قرآن محبت والی کتاب اے۔

قرآن نور والی کتاب اے۔

قرآن سرور والی کتاب اے۔

قرآن پڑھیاں نیکیاں ملدیاں نیں تے قرآن سنیاں وی

نیکیاں ملدیاں نیں تے جدوں کوئی سوہنی آواز والا قاری اپنے میٹھے لہجے

رب دے قرآن دی تلاوت کروا اے تے سُنن والیاں تے مستی طاری ہو
جاندی اے۔

قرآن دیندا نُور اے

قرآن دیندا نُور اے

قرآن ساڈا طور اے

قرآن شانِ مصطفیٰ

قرآن زبانِ مصطفیٰ

قرآن عین و عینِ ایں

قرآن دلِ دا چَینِ ایں

قرآن دُبے تارِ دا

قرآن سینہ ٹھارِ دا

قرآن جنتِ وَنڈِ دا

قرآن برکتِ وَنڈِ دا

قرآن وحِ لاریبِ اے

قرآن علمِ غیبِ اے

قرآن ہمیرے چھٹِ دا

قرآن کُفر نوں پٹِ دا

قرآن دیوے برکتاں

قرآن دیوے برکتاں

قرآن شفاواں بخش دا

قرآن عطاواں بخش دا

قرآن ثناواں پڑھدا

قرآن نعتاں پڑھدا

ہر اک ولی سوہنا ہر اک نبی سوہنا

بات اُچی ہر نبی ذیشان دی اے

سوہنی ہر اک آسمانی کتاب یارو !

سب توں اعلیٰ پر شان قرآن دی اے

تے قرآن پاک دی تلاوت دا شرف حاصل کر دے نیں۔

بڑے سوہنے تے منٹھے لہجے والے قاری صاحب جدوں ایہہ مصری

تے حجازی لہجیاں وچ قرآن پاک دی تلاوت کر دے نیں تے ساری محفل

قرآن دے نور وچ ڈب جاندی اے تشریف لیاوندے نیں ساڈے دلاں

دی جان ایس محفل دی شان اُچے قاری قرآن قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب

تلاوت توں بعد

سجنوتے بیلو ! تلاوت قرآن پاک ہوئی جدوں قاری صاحب

تلاوتِ قرآنِ پاک کر رہے سن تے اینج محسوس ہند اسی کہ محفلِ وِچ رحمتاں
دی برسات ہو رہی اے۔

دوستو ! جدّاں کہ اسیں سارے جان دے آں کہ قرآنِ پاک
اللہ تعالیٰ دی سچی کتاب اے۔ قرآن سب کتاباں توں اُچی شان والی کتاب
اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال نیکیاں ملدیاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال بُرائیاں ختم ہندیاں نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال درجے بلند ہندے نے۔

قرآن دی تلاوت دے نال دُنیا وِچ اجر ملدا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قبر وِچ وی نُور ملدا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال قیامت والے دن وی کرم ہووے گا

قرآن دی تلاوت دے نال دلاں نُوں سکون حاصل ہندا اے۔

قرآن دی تلاوت دے نال چہرے نُوں نُور ملدا اے۔

دوستو تے بیلو ! جہناں گھراں وِچ قرآنِ پاک دی تلاوت ہندی

اے اوہناں گھراں وِچ فتنے فساد نیں ہندے۔ اوہناں گھراں وِچ جادو اثر

نیں کردا ایسے لئی سانوں چاہی دا اے کہ قرآنِ پاک دے نال دِلوں پیار

کریئے تے جدوں قرآنِ پاک دی تلاوت ہووے تے پوری توجہ دے

نال سماعت کریئے۔ اللہ تعالیٰ سانوں عمل دی توفیق عطا فرماوے۔

حضور صلی اللہ علیہ وسلم سراجاً منیراً نہیں

دوستو! محفلِ پاک جاری اے میں خطبے وچہ جیہڑی آیت تلاوت
کیتی اے۔ ایہدے وچ سوہنار بفرماؤندا اے!

وَسِرَّاجًا مُنِيرًا

میرا محبوب ٹورونڈن والا سورج اے۔

تے ٹورا اوہو ای دے سکدا اے جیہڑا آپ ٹور والا ہووے۔

سورج روشنی دیندا اے۔ کیوں دیندا اے؟

کہ اوہ آپ روشن اے۔ جے آپ روشن ناں ہووے تے کسے

نوں کیہ روشنی دے گا۔

پتہ چلیا! میرے آقا نبیاں دے سردار۔

حضرت آمنہ سلام اللہ علیہا دے دل دے ٹکڑے۔

حضرت عبد اللہ علیہ السلام دے چن۔

اللہ دے سجن۔

جہاناں دی رحمت۔

جہاناں دی برکت۔

رب دے حبیب۔

جگ دے طبیب۔

دِلاں توں قریب۔

رحمتاں ورتان والے۔

جگ ٹوں سجان والے۔

صدق اکبر دے یار۔

ساڈے دِلاں دی بہار۔

مولا علی دے ویر۔

دو جہاناں دے پیر حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ٹور

نیں تے آپ دے ٹور دے نال ای سارا جہان خلقیا اے۔

حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم آپ فرماؤندے نے کہ اللہ تعالیٰ

ساریاں چیزاں توں پہلے میرا ٹور بنایا۔

آقا دا ٹور ٹور اول اے۔

آقا دا ٹور ذات اے۔

آقا دا ٹور ٹور خد اے۔

آقا دا ٹور ٹور قدیم اے۔

آقا دا ٹور ٹور عظیم اے۔

آقا دا ٹور مصدر کائنات اے۔

آقا دا ٹور تخلیق کائنات دا باعث اے۔

دوستو ! آقا دے ٹور دے نال ای آج ہر تھاں تے روشنی پھیلی

ہوئی اے۔

کملی والے دا ٹور زمین وچ اے کملی والے دا ٹور ستاریاں وچ .
کملی والے دے ٹور دے پین جلوے چمن ہستی دے گل نظاریاں وچ
ایسے ٹور دا جلوہ جبریل وچ اے ایہو ٹور اے جلویاں ساریاں وچ

ساجد رب دا ٹور اے نبی میرا

ایہو گل اے تیہاں سپاریاں وچ

کیوں کہ !

ٹور نبی دا ٹور ہے رب دا

ایسے ٹور تھیں عالم پھب دا

اُسدے مکھ دی دیکھ تھلی

کر دے عاشق اللہ اللہ

ٹور نبی دا تک شرمادے

یوسف جیسے قداماں وچ آگئے

کُڈلاں والیاں زلفاں والا

سب تون ارفع سب تون اعلیٰ

نغمے اوہدے حُسن دے ہر تھان

چن وچ اُسدا ٹور فروزاں

ٹور ہے اوہ مقصودِ حُدا دا

ٹور ہے اوہ مقصودِ حُدا دا

نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم سے قرآن

سجنوں سے دوستو ! میرا سوہنا نبی صلی اللہ علیہ وسلم وی قرآن میں سے
جیہڑی سانوں اللہ دی کتاب ملی اے ایہہ وی قرآن میں۔ بلکہ انج کہہ لو!

ایہہ قرآن وی معجزہ..... اوہ قرآن وی معجزہ

ایہہ قرآن وی عطا..... اوہ قرآن وی عطا

ایہہ قرآن وی سخا..... اوہ قرآن وی سخا

ایہہ قرآن امر..... اوہ قرآن ادا

ایہہ قرآن دھرم..... اوہ قرآن کرم

ایہہ قرآن وی نور..... اوہ قرآن وی نور

ایہہ قرآن وی سرور..... اوہ قرآن وی سرور

ایہہ قرآن وی عظیم..... اوہ قرآن وی عظیم

ایہہ قرآن وی کریم..... اوہ قرآن وی کریم

ایہہ قرآن کتاباں داسردار..... اوہ قرآن رسولاں داسردار

اسی ایس قرآن ٹوں پچھاڑی نہیں کردے تے ایہہ قرآن میرے

نبی ٹوں پچھاڑی نہیں کردا بلکہ حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے چکھے چکھے اوندے

اے..... آقا مکے ہون تے مکے..... مدینے ہون تے مدینے.....

حراوج ہون تے حراوج..... پہاڑ تے ہون تے پہاڑ تے۔

ایہہ قرآن وی برکت..... اوہ قرآن وی برکت
 ایہہ قرآن وی نعمت..... اوہ قرآن نعمتِ عظمیٰ
 ایہہ قرآن آسمان توں آیا..... اوہ قرآن عرشاں توں آیا
 ایہہ قرآن وحی..... اوہ قرآن ان هو الا وحی یوحی
 ایہہ قرآن وی سچ..... اوہ قرآن وی سچ
 ایہہ قرآن کتاب اللہ اے..... اوہ قرآن نور اللہ اے۔
 قرآن پاک دی تلاوت توں بعد ہن نعت خوانی ول آؤندے
 آں۔

سجنوتے بیلو ! ایس گل چ کسے ٹوں شک نہیں کہ رب وی سوہنے
 آقا ﷺ دا شناخوان اے۔ سارا قرآن حضور ﷺ دی نعت اے اک
 پنجابی دا شعر سماعت کرو۔

نعت ہے ساری نبی مختار دی
 ورقہ ورقہ پھول تو قرآن دا
 جیہڑا مرضی ٹسی صفحہ کڈھ لووہر صفحے تے سوہنے آقا دیاں
 نعتاں موجودنیں۔ کتے سوہنے آقا دے مکھڑے دا ذکر اے تے کتے زلفاں
 دا۔ کتے ہتھاں دا ذکر اے تے کتے آپ دیاں سوہنیاں اکھاں دا۔ کتے
 آپ دے پیاریاں دا ذکر اے۔ تے کتے آپ دے دشمنیاں دی تردید
 اے۔

سوئے اللہ دی حمد

اللہ دی حمد

دوستو!

اللہ دی حمد بیان کر دے آں۔ جیہڑا ساری دُنیا ٹوں پالن والا اے
ساریاں حمد اں اوس خدائے بزرگ و برتر واسطے نے چہنے ساریاں جہاناں
نوں ایس طراں بنایا کہ ہر شے اپنی جگہ تے مکمل فٹ اے کوئی شے ایسی نیئیں
جہدے وچہ مزید روڈ و بدل تے بہتری آسکے۔

ایہہ گل اوہدے مُصویرِ اعظم ہون دی نشانی ایں۔

اللہ تعالیٰ نے زمین بنائی۔ آسمان بنائے۔

آسمان ٹوں..... تاریاں دے نال سجایا۔

زمین ٹوں..... تخلیقات دے نال سجایا۔

سمندر ٹوں..... جزیریاں دے نال سجایا۔

جنگلاں ٹوں..... درختاں دے نال سجایا۔

شہراں ٹوں..... رونق دے نال سجایا۔

پنڈاں ٹوں..... فصلاں دے نال سجایا۔

تے بندہ اللہ تعالیٰ دی قدرت دے عظیم شاہکار و یکھ کے حیران ای

ہو یا رہندا اے جد کہ ساری تخلیقات اہودی قدرت دا ادنیٰ کرشمہ ایں۔

اوس رب دی حمد اے

سجنوں تے بیلیو! حمد اے اوس رب دی جیہڑا قادر وی اے قدیر

وی اے۔

ٹوروی اے..... تے منیروی اے۔

سمیع وی اے..... تے بصیروی اے۔

اکبروی اے..... تے کبیروی اے۔

داتا وی اے..... تے مولا وی اے

کردگار وی اے..... تے پالنہاروی اے

اللہ دا ذکر

اللہ دا ذکر..... دل نوں چین دیندا اے

اللہ دا ذکر..... ذہن نوں سکون دیندا اے

اللہ دا ذکر..... اکھاں نوں نور دیندا اے

اللہ دا ذکر..... سوچ نوں شعور دیندا اے

اللہ دا ذکر..... رحمت نوں رحمت چہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... فتور نوں نور چہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... بے حال نوں کمال وچہ بدل دا اے

اللہ دا ذکر..... گدا نون شاہ کردا اے

اللہ دا ذکر..... گمراہ نون راہنما کردا اے

اللہ دا ذکر..... وسوسے ختم کردا اے۔

اللہ دا ذکر..... شیطان تون پناہ دیندا اے۔

اللہ دا ذکر..... گناہوں نون دور کردا اے۔

اللہ دا ذکر..... جنت دا وسیلہ اے۔

ایسے لئی اسی جدوں وی محفل پاک سجاؤندے آں تے پہلوں

اللہ تعالیٰ دی حمد پڑھدے آں۔ محمد حسین آزاد لدھیانوی لکھدے نیں۔

اللہ اللہ کر یا کر

اللہ کولوں ڈریا کر

اللہ سب دا مالک اے

اللہ سب دا خالق اے

اللہ سب دا داتا اے

اللہ سب دا رازق اے

اللہ سب دکھ دور کرے

اللہ ٹور و ٹور کرے

حمد اوہدی آزاد کراں

ہر دم رب ٹوں یاد کراں

اللہ مرا..... اللہ مرا

دوستو! میرا اللہ ایسا غفور الرحیم اس جیہڑا اپنے نافرماناں توں وی
 رزق دیندا اے جہدی رحمت دا سایہ اپنیاں تے وی اے تے غیراں تے
 وی اے۔

سارے زمانے پالدا اللہ مرا اللہ مرا
 دکھ بندیاں دے ٹال دا اللہ مرا اللہ مرا
 کی پھولاں دکھڑے اوس دے اگے میں اپنے حال دے
 محرم اے میرے حال دا اللہ مرا اللہ مرا
 سب وکھو وکھریاں صورتاں اپنے کرم دے نال اے
 وج سچیاں دے ڈھال دا اللہ مرا اللہ مرا
 آرباں اُلکے نقش نے پر نیں بنوندا اک وی
 دوجے نوں پہلے نال دا اللہ مرا اللہ مرا
 طالب اے اوہدی ذات دی ہر خلق پر، طالب اے اوہ
 خود آمنہ دے لال دا اللہ مرا اللہ مرا
 واللہ خیرا لما کرین ارشاد بھلیں ناں کدی
 واقف اے تیری چال دا اللہ مرا اللہ مرا
 صائم اے بس حقدار اوہ کلا حقیقی طور تے
 اکرام دا اجلال دا اللہ مرا اللہ مرا

سُتے بخت جگا وندا اللہ

سجنوں ! اللہ دی حمد کون بیان کر سکدا اے۔ جہدے کرم دی کوئی

مثال نہیں۔

جہدے فضل دی کوئی مثال نہیں۔

جہدی رحمت دی کوئی حد نہیں۔

جہدی عطا دی کوئی حد نہیں۔

جہدی سخا دی کوئی حد نہیں۔

ہر دم کرم کما وندا اللہ

سُتے بخت جگا وندا اللہ

پتھر وچ وی کیڑیاں تائیں

ریزق ہمیش پچا وندا اللہ

قدرت دے نال پانی اُتے

اپنا عرش نکا وندا اللہ

ہر تھاں اوہدی ، ہر تھاں اوہ اے

نہ جاندا نہ آ وندا اللہ

اپنی قدرت تھیں کن کہہ کے

ہر اک چیز بنا وندا اللہ

تر دے ڈوبے ڈبڈے تارے
 اوہ ہندا جو چاؤہندا اللہ
 رب سچے ٹوں پیار جو کردا
 اوس ٹوں ولی بناوندا اللہ
 گین گین ساریاں گنتیاں ممکن
 ایہنے کرم کماوندا اللہ
 اک قطرے توں ہر بندے دی
 سوہنی شکل بناوندا اللہ
 جیس ٹوں دُنیا دھکے دیوے
 اوس تے فضل کماوندا اللہ
 بلدی آگ گلزار ہے کردا
 پھری دے پٹھ بچاؤندا اللہ
 جیہڑا اوس دا ذکر ہے کردا
 اوہدا ذکر کراوندا اللہ
 جیہڑا یاد ہے اوہنوں کردا
 اوہنوں کدوں بھلاوندا اللہ
 بندہ ای ظلم ہے جان تے کردا
 کدی نہیں ظلم کماوندا اللہ

ستار العیوب پیارا
 ساڈے عیب لکاوندنا اللہ
 وچ زمین جے اک بی بیجو
 کئی کئی پھلیاں لاوندنا اللہ
 کنٹ کنزاً کھول خزانے
 کثرت دے وچ اوندنا اللہ
 جو توحید دا منکر اوہنوں
 پتا کدوں پھڑوندنا اللہ
 کالی رات چوں دن نوں کڈھ کے
 ہر شے ٹوں چکاوندنا اللہ
 آسماناں توں پانی گھل کے
 رزق دے ڈھیر لووندنا اللہ
 بندیاں دے نال لاڈھے کردا
 سب دے درد مکاوندنا اللہ
 ہمدیاں ٹوں اوہ رونے پاوے
 روندے چپ کروندنا اللہ
 سدھی راہ دا پتہ اے سددا
 بھلتے راہے پاوندنا اللہ

اوہنوں کوئی وی ڈک نہیں سکدا

سو کردا جو چاہوندا اللہ

نمروداں دی آکڑ بھن دا

گھلے ہے مرواؤندا اللہ

طاقت وراں ٹوں سٹ دیندا اے

ماڑے تخت بٹھاؤندا اللہ

جم دے بچیاں تائیں ویکھو

جین دا ول سکھاؤندا اللہ

مرضی آوے تے یوسف نوں

کھوہ دے وچ سٹھاؤندا اللہ

کھوہ دے وچ سٹھاؤ کے مڑ کے

سٹھاں کولوں بچاؤندا اللہ

آپ مصر بازار وکا کے

مڑ کے تخت بٹھاؤندا اللہ

فرعونناں ٹوں شوہ وچ روہڑے

مومن پار لگاؤندا اللہ

اوہو ساجد ہوجاندا اے

جو وی میرا چاہوندا اللہ

اللہ دے ذکر دی شان

عزیز دوستو! اللہ دا ذکر بے چین لوکاں نوں چین عطا کر دے اے
تے عذاب توں نجات دیندا اے۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ تعالیٰ عنہ
توں روایت اے میرے آقا نبیاں دے سردار حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی
اللہ علیہ وآلہ وسلم ارشاد فرماؤندے نے کہ آدم علیہ السلام دی اولاد دا سب
توں اچا تے سب توں سوہنا عمل سوہنے رب دا ذکر اے تے اللہ دا ذکر
عذاب توں نجات دیندا اے۔

(مسند احمد جلد ۵ صفحہ ۱۳۹)

اللہ دا ذکر کر دیاں ہو یاں اچھی کہہ دیو! سبحان اللہ۔
اک واری صحابہ کرام رضوان اللہ علیہم اجمعین نوں سوہنے آقا صلی
اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ اے میرے غلامو! تہانوں ایسا عمل
ناں دستاں جیہڑا تہاڈے سارے عملاں توں چنگا ہووے۔ جیہڑا تہاڈے
سارے پاک عملاں توں پاک ہووے۔ تہاڈے درجے اچے کرن والا
ہووے۔ تہاڈے سونا چاندی خرچ کرن نالوں وی ودھیا ہووے۔

صحابہ نے خوشی نال عرض کیتی آقا! ساڈیاں جاناں تہاڈے توں
قربان ہون ضرور دستو۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا! اللہ دا
ذکر کریا کرو۔ اللہ دا ذکر سارے چنگے عملاں توں چنگا عمل اے۔

اوہ مالک و مختار اے

دوستو! اللہ تعالیٰ خالق کائنات اے۔

اوہ مالک و مختار اے

اوہ جگ دا پالنہار اے

اوہ پالدا اے جگ نوں

گلزار کردا آگ نوں

اوہ نیں کسے نوں موڑ دا

قیدی دے سنگل توڑ دا

اچا اے اوہ اعلیٰ اے اوہ

سب عظمتاں والا اے اوہ

خالق اے ہر مخلوق دا

مالک اے ہر مملوک دا

اوہنوں کسے جیتیاں نیں

گھڑیا نیں بنیاں نیں

ہر اک دا اوہ معبود اے

مطلوب اے مسجود اے

تاں اُس دا مائی باپ اے

رب اے تے آپو آپ اے

پیندا نیئیں کھاندا نیئیں
 اوندان نیئیں جاندا نیئیں
 ہر چیز دی تمہید اے
 اوہنوں ناں اوندی نیندا اے
 ہر شے چ جلوے اوس دے
 سارے نظارے اوس دے
 اوہ وَا نڈ دا نیئیں تھک دا
 ناں تھک دا ناں اکت دا
 پلے اوہ سب دے بھر رہیا
 رحمت اے سب تے کر رہیا
 اوہنوں کسے دی لوڑ نیئیں
 اوہنوں کوئی وی تھوڑ نیئیں
 ہر چیز دا خالق اے اوہ
 مخلوق دا مالک اے اوہ
 داتا اے اوہ رزاق اے
 جمن مرن توں پاک اے
 ہر شے گواہ اے اوس دی
 سب تے نگاہ اے اوس دی

شہ رگ توں نیڑے دس دا
 گھر لامکانیں دس دا
 پتھراں چ کیڑے پال دا
 درداں غماں نوں ٹال دا
 خالق اے ہر اک ٹور دا
 جلوہ اے آپے طور دا
 اک بی بی چ رُکھ نوں رکھ دا
 دُکھ نال سکھ نوں رکھ دا
 ساجد اوہ خالق جگ دا
 ساجد اوہ مالک جگ دا

ہر اک ذرہ اے حمد بیان کردا حمد رب دی ہر اک ستارا کردا
 حمد کردا بیان اے ہر قطرہ حمد ہر اک سمندر کنارہ کردا
 حمد کردے بیان نے پھل پتے حمد مولا دی ہر اک نظارا کردا
 اوہدی حمد مقصود وی ہے کردا
 جہدی حمد جہان اے سارا کردا
 کیوں کہ !

اوّل حمد ثنا الہی جو مالک ہر ہر دا
 اُس دا نام چتارن والا کسے میدان نہ ہر دا

دُرُودِ دِلِ پُھل

دُرُودِ شَرِيفِ دِي عِظْمَتِ

محترم دوستو ! حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ تو
 نہیں تے آپ ای دو جہاناں توں اپنے نور دے نال چمکاؤن والے نے۔
 سارے سجن بلی اپنے دلاں نوں اپنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ دی یاد وچ ڈوبی رکھو تے
 دُرُوداں دے گلہ ستے اپنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ دی خدمت وچ پیش کر دے رہوؤ۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

اسیں آں بناؤندے دروداں دے گجرے

نبی توں پچاؤندے دروداں دے گجرے

جے کرناں تجربہ تے کر ویکھو حیدر

گھراں نوں سجاؤندے دروداں دے گجرے

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

شفاعت حاصل ہووے گی

میرے تے تیرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلمؐ فرماؤندے نے جیہڑا

بندہ دس وری صبح نوں تے دس وری شام نوں محبت دے نال میرے تے

دُرُودِ پاک پڑھے کل قیامت والے دن میں اوہدی شفاعت کراں گا۔

(مجمع الزوائد جلد ۱۰ صفحہ ۱۲۰)

جے اسیں چاہنے آں کہ سانوں سوہنے آقا سلی اللہ علیہ وسلم دی شفاعت
 حاصل ہووے تے فیر سانوں آقا دی بارگاہ وچ درود پاک پڑھنا چاہی دا
 ے۔ ڈرود پاک کوئی عام عمل نیئیں۔ درود پاک کوئی نکئی چیز نیئیں بلکہ درود
 ک تے برکتاں دا وسیلہ اے۔ درود پاک رحمتاں دا وظیفہ اے۔

میرے آقا سلی اللہ علیہ وسلم فرماندے نے۔ جیہڑے بندے کول صدقہ
 ین واسطے پیسے ناں ہون اوہ میرے تے درود پاک پڑھ لوے تے اوہدا
 صدقہ ادا ہو جائے گا۔

(المستدرک حاکم جلد ۴ صفحہ ۱۸۹)

رُودِ بِلَاوَاں تَالِ دَا

دوستو! ایہدا مطلب ایہہ وے کہ جیہڑا کم صدقہ کردا اے اوہو کم
 وِ دِ پَاکِ وِی کَر دَا اے۔

صدقہ بلاواں تال دا اے۔

درود پاک وی بلاواں تال دا اے۔

صدقہ رحمتاں کردا اے۔

درود پاک وی رحمتاں کردا اے۔

صدقہ حفاظت کردا اے۔

درود پاک وی حفاظت کردا اے۔

صدقہ مصیبتاں مکاؤندا اے۔

درودِ پاک وی مصیبتاں مکاؤندا اے۔

صدقہ کرم کردا اے۔

درودِ پاک وی کرم کردا اے۔

صدقہ سکھ دیندا اے۔

درودِ پاک وی سکھ دیندا اے۔

صدقہ عذاب توں بچاؤندا اے تے درودِ پاک وی عذاب توں

بچاؤندا اے۔ ایسے لئی دوستو! سانوں چاہی دا اے کہ آقا سلی اللہ علیہ وسلم دی بارگاہ

وچ زیادہ توں زیادہ درودِ پاک پڑھیے۔

سجناں بحرِ عشق چ تر لے

سوہنے رب نوں راضی کر لے

زور اج لاکے حیدر سارا

نبی تے پاک درود توں پڑھ لے

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

شاعری وچوں نعت ہے ودھیا

پاک نبی دی بات ہے ودھیا

مومنناں دے لئی حیدر سب توں

نبی دی پاک صلوة ہے ودھیا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 پاک نبی دے سچے عاشق پڑھن سلام نبی تے
 گھل دے رہن درود دے تحفے سدا غلام نبی تے
 رب دی ہر اک رحمت ساجد اُس دے حصے آگئی
 جیہڑا پڑھدا رہوے درود ای صبح تے شام نبی تے
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

شرماؤن دے بغیر اچھی آواز دے نال اپنے آقا ﷺ دی بارگاہ
 دے وچ درود پاک پڑھو کہ اللہ تعالیٰ ساڈے تے راضی ہو جاوے۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
 نبی دی محفل دے وچ جیہڑا عاشق نبی دا آوے
 نبی دی یاد منا کے اپنی قسمت نوں چمکاوے
 ساجد پڑھے درود جو ذکر نبی سرورِ دامن کے
 رب دی رحمت دی چھل او سے عاشق دے دل آوے
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

سارے درود شریف پڑھ لو کیونکہ ایہہ محفل کوئی عام محفل نہیں ایہہ
 سوہنے آقا ﷺ دی محفل اے ایہہ مدنی ماہی دی محفل اے۔ ایس لئی
 سارے اپنیاں زباناں توں درود پاک دے نال مصروف کر لوؤ۔

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ

سج گئی محفل سوہنے دی

رب نے سجایا اے

سجنوتے بیلویو ! سوہنے رب نے سوہنی تخلیق دے نال جہاناں

نوں سجایا۔

تاریاں نال آسمان سجایا۔

چاننی نال چن سجایا۔

ڈھپ نال سورج سجایا۔

بدلاں نال موسم سجایا۔

پہاڑاں نال زمین سجائی۔

بہاراں نال باغ سجے۔

خشبو نال پھل سجے۔

پھلاں نال درخت سجے۔

حُسن نال حسین سجے۔

یوسف نال حُسن سجیا۔

آدم نال علم سجیا۔

نوح نال حلم سجیا۔

- مولا علی دے نال نجف سجیا۔
 امام حسین دے نال کربلا سجیا۔
 صحابہ کرام دے نال بقیع سجیا۔
 غوثِ پاک دے نال بغداد سجیا۔
 بابا فرید دے نال پاکپتن سجیا۔
 داتا صاحب دے نال لاہور سجیا۔
 خواجہ صاحب دے نال اجمیر سجیا۔
 شاہ رکن عالم دے نال ملتان سجیا۔
 محبوبِ الہی دے نال دہلی سجیا۔
 ابنِ عربی دے نال تصوف سجیا۔
 ولیاں دے نال طریقت سبھی۔
 علمائے حق نال شریعت سبھی۔
 اہل بیت دے نال طہارت سبھی۔
 آقادی شفاعت نال رحمت سبھی۔
 میلادِ مصطفیٰ دے نال دن سجیا۔
 معراج شریف دے صدقے رات سبھی۔
 سوہنے دے ذکر دے نال قرآن سجیا۔
 تے سوہنے دے نور دے نال سارا جہان سجیا۔

سوہنا آیا تے جہان سارا سچ دا گیا
بھکھا جتھے وی سی کوئی اوتھے رج دا گیا

سج گئی اے میلاد دی محفل

ایسے لئی سنی آقا سلی اللہ علیہ وسلم دے ذکر دیاں محفلاں سجاوندے نے۔
جیہڑے لوک سوہنے دی محفل سجاوندے نے اللہ تعالیٰ اپنی محبت دے نانا
اوہناں دے دل سجا دیندا اے۔

سج گئی اے میلاد دی محفل

آقا جی دی یاد دی محفل

ایہہ محفل شانناں والی اے

ایہہ محفل آناں والی اے

محفل وچ جیہڑے آون گے

اوہ جھولیاں بھر کے جاون گے

رب خاص کرم فرماوے گا

ہر جھولی خیر وی پاوے گا

ایہہ محفل پاک نبی دی اے

سخیاں دے سوہنے سخی دی اے

آج سوہنیاں نعتاں پڑھدے رہو

آقا تے صلاتاں پڑھدے رہو

اَج مَکَل ساڈی بن جانی ایں
 رب بیڑی بٹے لانی ایں
 تُسِیں نال ادب دے بہہ جاؤ
 اَج جھولیاں بھر کے لے جاؤ
 اَج کَلیاں حیدر کھلنیاں نیں
 منہ منگیاں مراداں ملنیاں نیں

پر شرط ایہہ وے کہ سارے حاضرین محفل ادب دے نال احترام
 دے نال محفل چہ تشریف رکھو۔

سو ہنا سو ہنا پیر دادن

جے محفل پیر والے دن ہووے تے اوس محفل چہ پڑھن لئی سو ہنا
 کلام اَج دی ایہہ پیر والے سو ہنے دن سجائی گئی اے۔

پیر والادن بڑیاں شانناں والادن ایں۔

پیر دادن برکتاں والادن ایں۔

پیر دادن رفعتاں والادن ایں۔

روایات چہ اوند اے کہ میرے پیارے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

پیر دے دن روزہ رکھدے سن کیوں کہ جدوں ساڈے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ایں دنیا

تے تشریف لیائے اوہ دن پیر دادن سی تے ایسے ای نسبت دی وجہ توں پیر

دے دن نوں دناں دا پیر کہیا جاندا اے تے ایس مبارک دن وچ محفل
 سجوں والے خوش نصیباں دی نظر ایہہ کلام کر رہیاں
 علامہ صائم چشتی فرماؤندے نے !

سوہنا سوہنا پیر دا دن ایں

ہسدا ہسدا پیر دا دن ایں

آج نبیاں دا پیر سی آیا

ڈھپیا ڈھپیا پیر دا دن ایں

ٹھنڈا دلاں نوں پیندی جاوے

ٹھنڈا ٹھنڈا پیر دا دن ایں

اس دن وچ محبوب سی آیا

سب توں چنگا پیر دا دن ایں

جو منگو گے مل جاوے گا

فیض خزانہ پیر دا دن ایں

کیوں نہیں خیر خدا توں منگ دا

آج تے جھلتیا پیر دا دن ایں

صائم اپنی موت دا دن وی

رب توں منگیا پیر دا دن ایں

آمنہ بی بی دا چن آیا

آمنہ بی بی دا چن آیا
 گرن زمانہ روشن آیا
 دیون خیر بھلائی آیا
 وندن لئی رُشنائی آیا
 رب دی حمد سناون آیا
 سُنے لیکھ جگاوں آیا
 ڈگے آپ اٹھاوں آیا
 کوچے سینے لاوں آیا
 خیر کرم دا پاوں آیا
 رحمت دا بن ساوں آیا
 ساڈی بھل بھلاؤں آیا
 سکیاں نوں پھل لاوں آیا
 ظلم ٹوں مار مُکاوں آیا
 ماڑے تخت بٹھاوں آیا
 بھکھے آپ رجاوں آیا
 جت ول بلاوں آیا

اگ دے کولوں بچاون آیا

جبر دی کندھ نوں ڈھاون آیا

صبر دی قلم لگاؤن آیا

ساجد سوہنا رب دا ماہی

رب دے نال ملاؤن آیا

دوستو ! سانوں رب دا پتہ دسّن والے ساڈے آقائے مولا صلی

اللہ علیہ وآلہ وسلم نے نہیں تے سانوں کی پتہ سی کہ اللہ ہے وے تے اوہ اک

اے۔ ایسے لمی حضرت مجدد الف ثانی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ میں رب

ٹوں رب ای ایس واسطے بنیاں ایں کہ اوہ محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا

رب اے۔ آپ نے ایس لمی ایہہ گل کیتی کہ حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ای سانوں اللہ دا پتہ

دسّن والے نے۔

اک دفعہ سرکار دے غلاماں نے عرض کیتی کہ یا رسول اللہ صلی اللہ

علیک وآلک وسلم۔ تسی رب ٹوں ویکھیا اے ؟

آپ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! ہاں

عرض کیتی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ! رب کیسا سی ؟

سرکار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! میں رب ٹوں سوہنی صورت وچ ویکھیا

اے تے سرکار مدینہ علیہ الصلوٰۃ والسلام دا ایہہ وی فرمان اے من رانی

فقد را الحق جہنہ مینوں تکیا اوہنے رب ٹوں تکیا۔

سوہنے دیاں گلاں

دوستوتے بھراؤ !

محفل چہ آؤناں وی چنگی گل اے۔

نعتاں سنناں وی چنگی گل اے۔

دُرود شریف داورد کرنا وی چنگی گل اے۔

تے گل اودوں بن دی اے جدوں سوہنا کرم فرماوے، جدوں کملی

والا.....

وَالضُّحَىٰ دے چہرے والا

وَاللَّيْلِ دیاں خوشبودار زلفاں والا

يَدُ اللَّهِ دے گورے گورے ہتھاں والا

أَلَمْ نَشْرَحْ دے حسین سینے والا

مَا زَاغَ دیاں نورانی اکھاں والا

ظِلُّهُ دے چمکیلی پیشانی والا

وَحْيِي يُوحَىٰ دے پیاری زبانِ اقدس والا

لَعَبْرَتِكَ دے پیاری جان والا

قَابِ قَوْسَيْنِ دے اُچی شان والا

اک نظر کرے تے ساڈی ساریاں دی گل بن جائے گی۔ ایسے لئی

علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ لکھ دے نے!

نہ سرنوں جھکایاں بن دی اے۔

نہ بستر چایاں بن دی اے۔

نہ ٹنڈ کروایاں بن دی اے۔

نہ حاجی اخوایاں بن دی اے۔

گل کدوں بن دی اے ؟

نہ ڈکھڑے بنایاں بن دی اے

نہ سیس جھکایاں بن دی اے

اے محبوباں دیا محبوبا

گل تیرے بنایاں بن دی اے

ایتھے گل اک جلوہ ویکھن دی

اوتھے دو طرفہ دیداراں دی

اوہ طور اُتے گل نہیں بن دی

جو عرش تے جایاں بن دی اے

ایہہ غیاں حضرت عیسیٰ وی

انھیاں ٹوں پینائی دیندے سن

پر اکھ نکلی ہوئی سوہنے دے

لب پاک دے لایاں بن دی اے

یا رسول اللہ یا حبیب اللہ اے میرے آقا ﷺ

سب سجن میں ازمائے نے

ہر پاسیوں دھکے کھائے نے

اے عرش تے جاؤن والڑیا

گل تیرے ای آیاں بن دی اے

صائم نے رو رو ویکھ لیا

اکھیاں نوں دھو دھو ویکھ لیا

پر آقا ٹکٹ مدینے دی

تیرے آپ بلایاں بن دی اے

جہدے دل وچہ مدینہ پاک دی محبت اے بلند آواز دے نال کہہ

دیوے سبحان اللہ!

کیوں کہ !

امیراں دی گل ناں غریباں دی گل اے

مدینے ٹوں جاناں نصیباں دی گل اے

گھڑی ویکھ یارا نہ پل ویکھ یارا

میں کردا ہاں آقا دی گل ویکھ یار

جی رحمت خدا توں لینی ایں ساجد

نبی دے مدینے چ چل ویکھ یارا

شانِ محمد ﷺ دی گل

صحابہ دیاں گلاں

دوستو !

حدیث پاک سماعت کرو ! حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما توں روایت اے کہ سرکار دے پیارے یاراں دی اک جماعت بیٹھی سی تے انتظار کر رہی سی کہ کدوں سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم تشریف لیاؤندے نے۔ تے اوتھے گلاں شروع ہو گئیاں۔

سرکار سن رہے نے

سرکار تشریف لیائے تے اوہلے وچ کھلو گئے اک صحابی۔ نے آکھیا کڈی شان ایس حضرت ابراہیم علیہ السلام دی جہاں نوں اللہ تعالیٰ نے اپنا خلیل بنایا۔ دوسرے صحابی نے کہیا ایہدے نالوں وی وڈی گل ایہہ وے کہ موسیٰ علیہ السلام دا مقام ویکھو کہ جہاں دے نال اللہ تعالیٰ نے آپ کلام کیتا۔

حضرت عیسیٰ دی شان

تے اک ہور صحابی فرمان لگا ! حضرت عیسیٰ علیہ السلام دا مقام وی ویکھو جیہڑے اللہ دا کلمہ تے اوہدی روح دا مرتبہ رکھدے نے۔

اک صحابی نے کہا ! آدم علیہ السلام دی گل تھی کر دے ای نہیں
جیہڑے ابوالبشر تے صفی اللہ نے۔

سرکار نے فرمایا

ایہہ گلاں سُن کے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اوہے چوں
سامنے تشریف لیائے تے آپ نے اپنے غلاماں نوں سلام فرمایا تے فرمایا
اے میرے غلامو! میں تہاڈیاں گلاں سُدیاں۔ تھی نبیاں دے مقاماں تے
حیران ہو رہے او۔

بے شک اللہ تعالیٰ نے ابراہیم نوں اپنا خلیل بنایا۔

ابراہیم ایسے ای لائق نے۔

حضرت موسیٰ نوں اپنا کلیم بنایا۔

حضرت موسیٰ ایسے ای لائق نے۔

حضرت عیسیٰ نوں روح اللہ بنایا۔

حضرت عیسیٰ ایسے ای لائق نے۔

آدم علیہ السلام نوں اپنا برگزیدہ نبی بنایا۔

آدم علیہ السلام ایسے ای لائق نے۔

پر خردار! میں اوہ ہستی آں کہ مینوں اللہ نے اپنا حبیب بنایا۔

میں صاحبِ لواء الحمد آں۔

جنت وادروازہ سب توں پہلے میں کھڑکاواں گا۔

اللہ جنت میرے لئی کھولے گا۔

میں اکرم الاولین آں۔

میں اکرم الآخرین آں۔

پر مینوں اپنیاں ایہناں فضیلتاں تے کوئی فخر نہیں۔

(شفاء شریف جلد اول صفحہ ۱۹۷) (داری شریف جلد اول صفحہ ۲۶)

(ترمذی شریف جلد دوم صفحہ ۷۲۷)

شان بیان فرمائی

دوستو! میرے آقا ﷺ نے اپنی گل سنائی آپ نے اپنا تذکرہ

فرمایا۔ آج لوکی کہندے نے کتھے لکھیا اے محفلاں کرو۔ میں کہیا لکھیاتے

بڑیاں کتاباں وچ اے انج ٹسی پڑھدے نہیں جے غور کرو تے ایس روایت

توں ساڈی محفل دا ثبوت ملدا اے۔

اسی محفلاں کر دے آں۔

لوکی کٹھے ہو کے سرکار دی شان بیان کر دے نے۔

سرکار دے پیاریاں دی شان بیان کر دے نے۔

صحابہ نے وی نبیاں دی شان بیان کیتی۔

میرے آقا ﷺ نے اوس بیان دی تصدیق وی فرمائی تے بعد وچ

اپنی شان بیان فرمائی۔ تے اسی وی میلاد دی محفل وچ سرکار دیاں نعتاں ای

پڑھدے آں سرکار دا ذکر ای کردے آں۔ آوتے ہُن تہاڈے سامنے
اک بڑا پیارا جیا کلام پیش کرداں۔ محبت دے نال سماعت کرو۔

تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

گُوں ایں میرا مان تے تران سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا
اُچی تیری ساریاں توں شان سوہنیا
ساریاں بہاراں دی توں جان سوہنیا
تیری ہر گل اے قرآن سوہنیا
پُھل پُھل تیرا مدح خوان سوہنیا
تیرے ای کھڈونے شاہاچن تے ستارے نے
سوہنیا اے سارے تیرے نور دے نظارے نے
واضحیٰ یسین طہ تیریاں ای شانناں نے
دتی اے سلامی تینوں ساریاں جہاناں نے
صائم جئے غریباں تے بے چاریاں دا چارا ایں
آقا توں یتیمان تے غریباں دا سہاراں ایں
گُوں ایں میرا دین تے ایمان سوہنیا
تیرے نال وس دا جہان سوہنیا

جہانناں دی رحمت

اللہ تبارک و تعالیٰ نے اپنے سوہنے محبوب حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں سارے جہانناں واسطے رحمت بنا کے گھلایا اے
قرآن پاک وچ ارشاد ہندا اے !

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

رحمت ہے دو جہان تے چھائی حضور دی

اللہ نے کیسی شان بنائی حضور دی

حضور سلی اللہ علیہ وسلم اپنیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم پر ایساں لئی وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم عرش والیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم فرش والیاں لئی وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم مشرق والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم مغرب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم جنوب والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم شمال والیاں واسطے وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم صحابہ واسطے وی رحمت نے۔

حضور سلی اللہ علیہ وسلم تابعین واسطے وی رحمت نے۔

حضور سیدنا محمد ﷺ انساناں واسطے وی رحمت نے تے حضور سیدنا محمد ﷺ جانوراں
 واسطے وی رحمت نے۔ سارے عالمین دی ہر مخلوق نوں حضور سیدنا محمد ﷺ دی رحمت
 واحصہ ملیاے۔

پاک نبی دی دو جگ وچوں سب توں شان نرالی
 رتبه پاک حبیب مرے دا سب توں ارفع عالی
 سانوں ڈر کی ساڈی آقا کردا اے رکھوالی
 پھلاں تائیں رنگ ہے دیندی اُس دے ہونٹ دی لالی
 بن کے باغ وحدت دا اے آیا سوہنا مالی
 سب مخلوق خدا دی یارو پاک نبی نے پالی
 سورج توں ودھ گورا مکھڑا زلف ہے اُس دی کالی
 در تے جہڑا آوے حیدر کدے نہ جاوے خالی

سوہنے دا جلوہ

دوستو، بیلو، سجنوں، یارو، مترو !

سوہنے دیاں گلاں سُنن والے وی سوہنے ہو جاندے نے۔ تے
 جیہڑے سوہنے دیاں گلاں توں سڑدے نے اوہ سڑسڑ کے کولے ہو جاندے
 نے۔

رب دا شکر ادا کریا کرو کہ اوہنے تہانوں سوہنے آقا دا عاشق بنایا

اے بے غور کریئے تے سانوں چار چوہیرے آقا دے جلوے نظر
 آوندے نے۔ کیوں بے سوہنے آقا دانور نہ ہندا تے ایہہ جلوے وی ناں
 ہندے۔

چن وی آقا دے جلویاں دی اک کرن ایں۔

سورج وی آقا دے جلویاں دی اک کرن ایں۔

ایہہ اسماناں دے تارے وی سوہنے آقا دے نور دے نال

چمکدے نے۔ تے یار جس نبی دے صدقے سانوں ایہہ سارے جلوے

ملے نے سانوں وی چاہی دااے کہ اوس نبی دی یاد منائیے۔

جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

دوستو ! غور کرو کائنات دے سارے جلوے میرے آقا

ﷺ دے صفاتی جلوے نے۔ آپ دا ذاتی اک جلوہ وی کائنات برداشت

نہیں کر سکی۔ ایسے لئی ایہناں جلویاں تے صفات دے پردے پائے

گئے نے۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے

ایس سب جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

ٹوٹے کی ایں جھلتیا سارے مُرسل وی

مگتے سوہنے آقا دے دربار دے نے

چن وی اوہدا جلوہ اے

سورج وی اوہدا جلوہ اے

زمین وی اوہدا جلوہ اے

اسمان وی اوہدا جلوہ اے

ستارے وی اوہدا جلوہ نے

سیارے وی اوہدا جلوہ نے

عرش وی اوہدا جلوہ اے

کرسی وی اوہدا جلوہ اے

لوح وی اوہدا جلوہ اے

قلم وی اوہدا جلوہ اے

نبی وی اوہدا جلوہ نہیں

فرشتے وی اہدا جلوہ نہیں

کیوں کہ آقا ﷺ نے فرمایا !

اللہ نے سب توں پہلاں میرا نور بنایا تے میرے نور

وچوں عالمین نوں تخلیق فرمایا۔

سورج چن ستارے لشکاں مار دے نے

ایہہ سب جلوے طیبہ دی سرکار دے نے

توں تے کی ایں جھلیا بے وقوفا،

نبیوں اپنی مثل کہن والیا،

توں تے کی این جھلیا سارے مرسل وی
 منگتے میرے مدنی دے دربار دے نے
 نبی وی شان کی پچھدا این اوہدے خادم وی
 ڈبے ہوئے بیڑے جگ دے تار دے نے
 دھرتی کی اے اسماناں تے عرشاں تے
 جھنڈے جھل دے نبیاں دے سردار دے نے

تے ایس محفل وچہ آون والے سارے بیلیاں لئی شعر!

آسی جو کٹھے ہو کے اتھے بہہ گئے آں
 سب اعجاز نبی دے سچے پیار دے نے
 کملی والیا سوہنیا آپ اتاری جا
 بھار جو بھارے صائم اوگنہار دے نے

کیوں کہ ! ساڈے آقاتے مولا۔ ساڈے ملجاتے ماویٰ حضرت
 سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے کرم دے نال ای مشکلاں تل
 دیاں نے تے بھار لیندے نے۔

دوستو تے بھراؤ !

ہن محفل وچہ نعت دے نور دا چائن کرن لئی اک بڑے پیارے
 نعت خوان نوں دعوت درہیاں محبت دے نال سماعت کرو۔

میلادِ دوا جشن

جشنِ میلادِ ہند ارہوے گا

سنگیوتے بیلو! کئی لوکی کہندے نے کہ سُنی تے بیوقوف نیں
بلاوجہ ایناں رپیہ خرچ کردے نے۔ لائٹنگ وی کرواؤندے نے۔
لنگروی پکاؤندے نے۔

نعت خوان وی بلاؤندے نے۔

خطیب وی بلاؤندے نے۔

عالم وی بلاؤندے نیں۔

قاری صاحب نوں وی بلاؤندے نیں۔

دریاں وی وچھاؤندے نے۔

ساؤنڈ وی لواؤندے نے۔

سیٹج وی بناؤندے نے۔

فیر ساری رات بیٹھ کے بھاویں سردی ہووے بھاویں گرمی
ہووے بھاویں بدل ہووے بھاویں بارش ہووے۔ ایہہ سُنی ہٹدے نیں
کہ ساری ساری رات بیٹھ کے نعتاں ای سُن دے رہندے ایہناں نوں ہور
کوئی کم نیں۔ اسیں کہندے آں ساہنوں بیوقوف کہن والیو۔

تلاوتِ قرآن سُتتا بیوقوفی نہیں۔

اللہ دا ذکر سُتتا بیوقوفی نہیں۔

نبی پاک دیاں نعتاں پڑھناں بے وقوفی نہیں۔

لنگر پکاؤناں بیوقوفی نہیں۔

مخلوق خدا نوں کھواؤناں بیوقوفی نہیں۔

بلکہ ایسے چنگے کم تے فتوے لاؤناں بے وقوفی اے۔

محفلاں سرکار دے عاشق سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے دیوانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے مستانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے پروانے سجاؤندے نے۔

محفلاں سرکار دے غلام سجاؤندے نے۔

ایہہ محفلاں سجدیاں ہی رہنیاں کسے دے روکیاں ایہہ محفلاں رُک

نہیں سکدیاں

صبح ہندا رہوے گاتے شام ہندا رہوے گا

سوہنے تے دُرود تے سلام ہندا رہوے گا

نویں نویں شاعر و ادیب پیدا ہون گے

نواں نواں نعتیہ کلام ہندا رہوے گا

جیہڑے سانوں روکدے نے نبی دے میلاد توں

اوہناں دا سکون وی حرام ہندا رہوے گا

اجمل ایہہ عاشقاں نے روکیاں نہیں رُکناں

جشن میلاد سرعام ہندا رہوے گا

ایہہ محفل سوہنے آقا دی

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی سوہنی محفل دے حوالے نال اک سوہنا کلام

سماعت کرو !

ایہہ محفل سوہنے آقا دی
 اج عاشقاں خوب سجائی اے
 چھاں کر کے اللہ رحمت دی
 ساڈی بگڑی بات بنائی اے
 اس تھاں تے رحمت ہندی اے
 ایٹھوں ملدی رحمت رب دی اے
 جیہڑے محفل وچ آجاندے نے
 بن جاندی قسمت سب دی اے
 ایہہ محفل کملی والے دی
 ایہدی سجنوں شان نرالی اے
 جو اس محفل وچ آوندا اے
 اوہ کدی نہ جاندا خالی اے
 اتھے پاک تلاوت ہندی اے
 اتھے نعتاں پڑھن حضور دیاں

ایتھے جلوے خاص چمکدے نہیں
 کیہ گلاں کوہِ طور دیاں
 ایتھے آکے ملک اسماناں توں
 رحمت دیاں چھاواں کردے نہیں
 اس پاک میلاد دی محفل وچ
 سرکار عطاواں کردے نہیں
 سب عاشق بیٹھن محفل وچ
 سر ادب دے نال جھکا کے تے
 پڑھ پاک درود حضور اُتے
 دل سوہنے دے ناں لا کے تے
 ایتھے گل نیں دُنیا داراں دی
 ایتھے گلاں نیں سرکار دیاں
 ایتھے رحمتاں سوہنے رب دیاں
 سانوں ویکھو واجاں مار دیاں
 ملے جس ٹوں عشق محمد دا
 اوہ دوجگ اندر ترنا ایں
 کر کر کے مدحت سوہنے دی
 حیدر نے پلا بھرنا ایں

ایہہ نعت نبی دی محفل اے
 ایہہ بڑے انعام دی محفل اے
 ایہہ پاک درود دی محفل اے
 ایہہ پاک سلام دی محفل اے

سارا جہان سچ گیا

عزیز دوستو!

جدوں ساڈے آقا ﷺ ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا

جہان سچ گیا۔

میرے آقا ﷺ آئے تے زمین و آسمان سچ گئے۔

حضور ﷺ تشریف لیائے تے مکین و مکان سچ گئے۔

تاجدارِ انبیاء تشریف لیائے تے مکے دے درود یوار سچ گئے۔

حضور ﷺ دی آمد تے گلیاں تے بازار سچ گئے۔

رحمتِ عالم ﷺ دی آمد تے سارے عالمین سچ گئے۔

نورِ خدا دی آمد تے رب دے انوار سچ گئے۔

جدوں میرے آقا ﷺ دی جلوہ گری ہوئی۔ سیدہ آمنہ سلام اللہ

علیہا فرماؤندیاں نے! میں آسمان توں فرشتے اتر دے دیکھے اوہناں دے

کول تین جھنڈے سن اوہناں نے اک جھنڈا کعبے دی چھت تے لا دتا۔

اک جھنڈا میرے گھر دے اُتے لا دیتا تے تیسرا جھنڈا بیت المقدس دی
چھت تے لا دیتا۔

(میلاد الرسول صفحہ 310)

دوستو ! اسی آقادی آمد دی خوشی وِچ ایہہ جھنڈیاں تے جھنڈے
لاوندے آں۔ ایہہ کوئی بدعت نیں۔ ایہہ کوئی نواں کم نیں بلکہ سرکار دی آمد
تے سوہنے رب نے فرشتیاں ٹوں حکم دے کے جھنڈے لوا کے اپنے محبوب
دی عظمت دا اظہار فرما دیتا اے۔

رب دی سُنّت

اسی جیہڑے جھنڈے جھنڈیاں لاؤندے آں۔ ایہہ سوہنے رب
دی سُنّت پے مناؤندے آں۔ سرکار دی آمد تے فرشتیاں نے خوشی کیتی۔
آقادی آمد تے نبیاں نے خوشی کیتی۔
سوہنے دی آمد تے اللہ والیاں نے خوشی کیتی۔
محبوب دی آمد تے مجبین نے خوشی کیتی۔

تے ہر پاسے رونقاں لگ گئیاں کہ اللہ دے سب توں پیارے
محبوب تشریف لیا رہے نے۔ سارا جہان سچ گیا۔

سوہنے نبی دے اُون تے گھر بار سچ گئے
جیاں نے گلیاں ساریاں بازار سچ گئے

ہر تھاں تے خوشیاں ہویاں نے آقا دے اُون تے
 کعبہ خوشی نال جھومیا سب غار سج گئے
 سوہنے دے نور بار جاں چہرے نوں دکھیا
 ماں آمنہ دے قلب وچ انوار سج گئے
 گھر لے حلیمہ سعدیہ سوہنے نوں جد گئی
 نورِ نبی تھیں سب در و دیوار سج گئے
 پھلاں نے پڑھیاں نعتاں نے سوہنے دے اُون تے
 گلشن نوں ملیا حُسن تے اشجار سج گئے
 ذکرِ نبی دا دکھیا ساجد اے معجزہ
 میرے جنے بے ہنر دے وی اشعار سج گئے

نعرہ رسالت

دوستو! جیہڑی محفل دے وچ آقائے دو عالم مدنی تاجدار، حبیب
 کردگار، نبیاں دے سردار، اللہ دے شہکار حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ
 علیہ وآلہ وسلم اپنی خاص رحمت فرما دین تے اوتھے آقا دی جلوہ گری
 ہو جائے فیر محفل والیاں دے مقدر جاگ پیندے نے تے محفل والیاں
 نوں بھاگ لگ جاندے نے۔ جیہڑے چاہوندے نے کہ ساڈے مقدر
 جاگ پین اوہ اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دین۔

نعرہ رسالت یا رسول اللہ ﷺ

ایہہ نعرہ شانناں والا اے
 ایہہ نعرہ نُور اُجالا اے
 ایہہ نعرہ سب ٹوں پیارا اے
 ایہہ نعرہ نُور دا تارا اے
 جد نعرہ عاشق مار دے نے
 دل ہل جاندا اے منکر دا
 ایہہ نعرہ تھرما میٹر اے
 انسان دے باہر اندر دا
 جد نعرہ کوئی مارے گا
 رحمت دے پھل مل جاون گے
 تے دیندیاں جواب اس نعرے دا
 دل عاشقاں دے کھل جاون گے
 ایہہ نعرہ اُج توں بنیا نہیں
 ایہہ صدیاں پہلوں آیا اے
 ایہہ نعرہ پاک رسالت دا
 اصحابِ نبی نے لایا اے
 اس نعرے دی کی گل کراں
 ایہہ نعرہ ہر ولی دا اے
 ایہدی شان بیان نہیں ہوسکدی

ایہہ نعرہ پاک نبی دا اے
 جو نعرہ لاون سوہنے دا
 اللہ توں رحمت پاوندے نے
 ایہہ نعرہ فرخ سوہنا اے
 ایہہ نعرہ سُنی لاؤندے نے

نعرہ رسالت   یارسول اللہ ﷺ

اُچی آواز دے نال نعرے دا جواب دیو

نعرہ رسالت   یارسول اللہ ﷺ

اک خوبصورت کلام سماعت کرو!

محبوب نے آپ آکے محفل نوں سجاونا ایں
 اکھیاں دا وضو کر لئو سرکار نے اوناں ایں
 تصویر مدینے دی جو دل چ سجاوندے نے
 سرکار نے اوہناں نوں روضے تے بلاونا ایں
 تیرے تے مرے دکھ دی سرکار خبر رکھ دے
 سرکار کرم کر کے درداں نوں مٹاونا ایں
 ڈالی جو دروداں دی سرکار نوں گھلدے نے
 محبوب نے اوہناں نوں دیدار کراونا ایں
 محبوب دے در اُتے جھولی نوں وچھائی رکھ
 سرکار دا سر صدقہ رب آپ لٹاونا ایں
 کناں ایں کرم ساجد سرکار دا اُمت تے
 ساڈے جھے گناہیاں نوں سوہنے نے بچاونا ایں

ساڈا کملی والا آیا اے

دوستو! سارے مسلمان حضور صلی اللہ علیہ وسلم دا میلاد مناؤندے نے۔ ساڈا عقیدہ اے کہ جیہڑا سوہنے آقا دا میلاد مناوے۔ محبت دے نال حضور نوں درود پچاوے تے سوہنار ب اُس تے راضی ہو جاندا اے۔

دوستو! حضور دا میلاد محبت والے ای مناؤندے نے۔ جدوں ساڈے آقا تے مولا ایس دُنیا تے تشریف لیائے تے سارا جہان خوشیاں نال معمور ہو گیا۔ میں شعراں وچ تہاڈے ساہمنے آقا دا میلاد پیش کرداں۔

اللہ نے کرم فرمایا اے
 ساڈا کملی والا آیا اے
 آیا رب دا پاک حوالہ اے
 ہر پاسے نور اجالا اے
 ظلمت دیاں گھڑیاں مک کنیاں
 ابلیس دیاں نبھیاں رُک کنیاں
 اللہ نے جشن منائے نے
 جبریل نے جھنڈے لائے نے
 مَلکاں نے گلیاں سجائیاں نے
 جنت چوں حوراں آئیاں نے

حُوراں نے سہرے گائے نے
 آقا تشریف لیائے نے
 منہ بھاری ڈگ پئے بت سارے
 چیکاں ابلیس پیا مارے
 عرشاں توں منادی ہوئی اے
 اُمت دی آزادی ہوئی اے
 سب نبی مبارکاں دیندے نے
 خوش ہوکے فرشتے کہندے نے
 اُج ٹور خدا دا آیا اے
 بی بی آمنہ پاک نے جایا اے
 اللہ نے کرم فرمایا اے
 اُج پاک محمد آیا اے
 بی بی آمنہ پاک بتاندی اے
 ساہنوں ٹور دی خبر پچاندی اے
 میری گودی جسم ہری ہوئی
 اتے میری قسمت کھری ہوئی
 خوشبوواں ہلے اوندے سی
 منظر پر کیف بناؤندے سی

اک نُورِ خدا دا آیا سی
 میرے گھر وچہ چانن لایا سی
 میرا دُکھ تے ہر غم مکیا سی
 میرے گھر ول کعبہ جھکیا سی
 رحمت دے بدل دس دے نے
 اج عبد المطلب ہس دے نے

حضرت حلیمہ سعدیہ

تے بنو سعد وچہ

کمزور جئی اک مائی سی
 جہدا نام حلیمہ دائی سی
 اُس دُکھ وچہ وقت لنگھا یا سی
 اوہنوں خیر کسے نہ پایا سی
 اوہ لہدی لہدی اوندی اے
 کٹے وچہ قدم لکاوندی اے
 اوہنوں عبد المطلب مکیا سی
 تے رحمت دا مینہ وسیا سی
 فرمایا توں کدھروں آئی ایں
 لگدا اے بڑی گھبرائی ایں

اُس آکھیا سعد چوں آئی آں
میں بچیاں دی اک مائی آں

آپ نے فرمایا !

چھڈ رونا اج توں ہس بی بی
ذرا نام تے مینوں دس بی بی

اس خاتون نے کہا !

قسمت میں چنگی پائی اے
میرا نام حلیمہ دائی اے

فرمایا توں قسمت والی ایں
تے چنگی نسبت والی ایں

تینوں لعل پیارا میں دے ساں
دو جگ دا سہارا میں دے ساں

رب ایسا کرم کمایا اے
تینوں اس در تے پہنچایا اے

اج ویہڑا تیرا وسنا ایں
توں ہسنا تے بس ہسنا ایں

اللہ دی رحمت مل جانی
اَج تینوں برکت مل جانی

جس وقت حلیمہ آئی سی
 پہلوں تے بڑی گھبرائی سی
 جد نکلیا پاک نبی نوں سی
 سخیاں دے سوہنے سخی نوں سی
 خوشیاں تھیں اکھیاں ڈھل گئیاں
 سب گلاں ہوشاں بھل گئیاں

حضرت آمنہ ٹوں مخاطب کر دیاں نے!

کہیا بی بی خالی موڑیں نہ
 اج دل میرے ٹوں توڑیں نہ
 اج عرض توں پوری کر میری
 اس لعل تھیں جھولی بھر میری

حضرت سیدہ آمنہ سلام اللہ علیہا نے اپنا سوہنا صاحبزادہ حضرت
 حلیمہ نوں عطا فرمایا جدوں آقا ﷺ حلیمہ دے کول تشریف لے کے آئے
 تے حلیمہ دے بھاگ جاگ پئے۔

حلیمہ دا کچا ڈھارا وس پیا۔ جتھے غربت دارونا سی اوتھے رب
 دیاں برکتاں نے ڈیرا لالیا۔ اسیں دُعا کر دے آں آقا جیویں تُسیں حلیمہ
 دے مقدر جگائے ساڈے اُتے وی نظر کرم فرما دیوتے ہُن سوہنے آقادی
 بارگاہ نذرانہ محبت پیش کر دے نے..... واجب الاحترام.....

نعتوں کے پھل

سوئے آقادی نعت

مدارج النبوة دے وچہ شیخ محقق شاہ عبدالحق محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے کہ محفل ہورہی سی سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جلوہ گرسن منبر دے اُتے حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ تعالیٰ عنہ بیٹھ کے حضور دی نعت پڑھ رہے سن ساؤن والا صحابی سی تے سُنن والا نبیاں دا امام سی۔ جدوں حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ عنہ نے آقادی نعت پڑھی۔ تے سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے گوڈیاں دے بھارا اُٹھ کے حسان بن ثابت نوں داد دیتی تے اپنی چادر مبارک وی اوہناں نوں عطا فرمادتی۔

(مدارج النبوة جلد دوم صفحہ ۷۳۸)

نعت پڑھنا صحابہ دی سُنّت اے

دوستو! ایس روایت توں پتہ چلیا کہ نعت شریف پڑھنا تے سُننا کوئی نواں کم نہیں۔ ایہہ بدعت نہیں، جیہڑے لوگ نعت نوں بدعت کہندے نے۔ ایسے لوگ عقل توں کورے تے بالکل بونگے نے۔ حقیقت اے کہ نعت شریف پڑھنا صحابہ دی سُنّت تے نعت شریف سُن کے نعت خوان نوں داد دیناں کملی والے آقادی سُنّت اے۔ (مل کے کہہ دیو سبحان اللہ)

کیف نعت نال اے

لوکی کہندے نے نعتاں پڑھن دے نال تہانوں کی ملدا اے۔

آؤ میں شعراں وچ دس دیناں کہ نعت دے نال سانوں کی ملدا اے۔

صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی لکھدے نے۔

کیف نعت نال اے

سرور نعت نال اے

آجاندا دلاں وچ

نور نعت نال اے

قرب نعت نال اے

حضور نعت نال اے

زنگ ہندا دلاں دا تے

دور نعت نال اے

ماف رب کردا

قصور نعت نال اے

میل جاندا جلوپیاں دا

طور نعت نال اے

بلھے شاہ دا وس دا

قصور نعت نال اے

مک دا گناہواں دا

فتور نعت نال اے

ساجد اسی سوہنے دیاں محفلاں سجاندے آں

خوش ہندا رب وی ضرور نعت نال اے

سوہنے دی نعت

اک گل جیہڑی اسی سارے ای جان دے آں کہ قرآن پاک

حضور ﷺ دی نعت اے ایہہ نعت کدوں توں اے جدوں اللہ نے اپنے

سوہنے محبوب دا نور تخلیق فرمایا۔ اوس ویلے توں آقا ﷺ دی نعت پڑھی

جارہی اے۔

سوہنار رب وی حضور دا ثنا خوان اے۔

آدم علیہ السلام وی آقادرے نعت خوان نے۔

سارے نبی آقادرے نعت خوان نے۔

زبور وچ وی آقادی نعت اے۔

تورات وچ وی آقادی نعت اے۔

انجیل وچ وی آقادی نعت اے۔

صحیفیاں وچ وی آقادی نعت اے۔

فرشتیاں دیاں زباناں تے وی آقادی نعت اے۔

کیوں کہ ! درود پاک وی آقادی نعت اے۔

حوراں دیاں زبانوں تے وی آقادی نعت اے۔

یعنی نعتِ رسولِ خدا ﷺ ازلاں توں جاری اے تے ابد تک

جاری رہے گی۔

نعت پڑھن نال کی ملدا اے

دوستو !

آج مسلمان آقا ﷺ دی نعت پڑھدے نے ایس لئی کہ نعت

نورانیت عطا کردی اے۔

نعت چین عطا کردی اے۔

نعت قرار عطا کردی اے۔

نعت سکون عطا کردی اے۔

نعت محبت عطا کردی اے۔

نعت ذوق عطا کردی اے۔

نعت فرحت عطا کردی اے۔

نعت برکت عطا کردی اے۔

نعت رحمت عطا کردی اے۔

نعت رفعت عطا کردی اے۔

چین نعت نال اے قرار نعت نال اے
 مل جاندی دلاں ٹوں بہار نعت نال اے
 عشق والے کر دے پیار نعت نال اے
 محفلاں چچ آوندا نکھار نعت نال اے

نعتاں پڑھ سرکار دیاں

نعت پڑھن دے نال سوہنار براضی ہو جاندا اے ایسے لئی ہر
 مسلمان واسطے درس اے جیہڑا شعراں وچ پیش کر رہیا واں۔

نعتاں پڑھ سرکار دیاں

رب دے سوہنے یار دیاں

یاداں مدنی ڈھول دیاں

دل تے سینہ ٹھار دیاں

دسیاں رب نے دُنیا نوں

شانناں مٹھل منٹھار دیاں

ور ور دھکے کھاواں کیوں

منگتی ترے دربار دی آں

اوہدی زُلف دے کنڈل توں

حوراں تن من وار دیاں

حسن حسین دا صدقہ دے
 خیراں ترے گھر بار دیاں
 راہ تیرے وچ بیٹھیاں نے
 بھکھیاں ترے دیدار دیاں
 بنی مثال ہے یاراں لمی
 یاریاں یارِ غار دیاں
 جبرائیل وی ڈگیا سی
 شانناں تک رفتار دیاں
 وچہ طیبہ دے مگنیاں نے
 مرضاں اس بیمار دیاں
 ڈھماں جگ وچہ ڈھمیاں نے
 سوہنے دے کردار دیاں
 آپ دے دشمن من دے سی
 شانناں خُلق تے پیار دیاں
 جنتاں راہواں تک دیاں نے
 نبی دے ہر حیدار دیاں
 قیدی لکھاں جاناں نے
 زُلف دی اک اک تار دیاں

نوکاں چنگیاں پھلاں توں
 طیبہ دے ہر خار دیاں
 ساجد گھلیاں ڈالیاں نے
 نعتاں دے اشعار دیاں

سوہنے دا ذکر

دوستانِ گرامی! سرکارِ علیؑ دا ذکر رحمتاں عطا کر دا اے۔

آقا دا ذکر برکتاں عطا کر دا اے۔

مدنی دا ذکر رفعتاں عطا کر دا اے۔

سوہنے دا ذکر دلاں نوں حسن عطا کر دا اے۔

ٹورِ خُدا دا ذکر دلاں نوں نور عطا کر دا اے۔

محبوبِ خُدا دا ذکر محبت عطا کر دا اے۔

رحمتِ عالم دا ذکر گھراں نوں رحمتاں دیندا اے۔

سید عالم دا ذکر گھراں نوں شاد تے آباد کر دا اے۔

جدوں وی مدنی آقاؑ دا ذکر کریئے تے عاشقاں دے سینیاں

وج ٹھنڈ پے جان دی اے ایسے لئی آکھ دے آں کہ!

سوہنے دا جد ذکر کراں

رب دی رحمت کر دی چھاں

لباں ٹوں لب چم لئندے نے
 جد سوہنے دا نام لواں
 آل دے صدقے دے دے نے
 ساڈے سارے شہر گراں
 جنت اوہنوں پیار کرے
 طیبہ چ جس ٹوں ملیا تھاں
 مشکل جد کوئی آجاوے
 حیدر حیدر کر دا رہواں
 عاشق خوش ہو جاندا نے
 سوہنے دی جد نعت پڑھاں
 کر اصحاب دے نال وفا
 سمجھاں گے مومن تینوں تاں
 ہر دم کرم جو کدا اے
 ساجد نبی توں واری جاں

کرم کرو سرکار

ساڈا عقیدہ اے کہ جدوں عاشق پورے خلوص دے نال آقا دی

محفل سجاؤندے نے تے سرکار کرم وی فرماؤندے نے تے محفل وچ

تشریف وی لیاؤندے نے پر شرط ایہہ دے کہ خلوص ہونا چاہی دا اے۔

محبت ہونی چاہی وی اے۔

پیار ہونا چاہی دا اے۔

عقیدت ہونی چاہی وی اے۔

اب ہونا چاہی دا اے۔

احترام دے تقاضے پورے ہونے چاہی دے نے۔

خلوص دے نال آقاؤں پکارے تے آقا فریادوں سن دے وی

نے تے مدد وی فرماؤنے نے۔

آؤہن سارے رل کے آقاؤں پکار دے آں

نعرہ رسالت یا رسول اللہ

کرم کرو سرکار ہن تے کرم کرو سرکار

منگتے بیٹھے آساں لا کے بخش دیہو دیدار

پاؤنیو خیر سوالیاں تاکیں وسدا رہوے دربار

دیو شفاواں سوہنیا جیہڑے آگئے نے بیمار

پاک میلاد دے صدقے آقا لا دے موج بہار

تساں نوں رب نے کیجا شاہا ہر شے دا مختار

حسن حسین دے صدقے کر دے سب دے بیڑے پار

میریاں آقا بخش خطاواں میں ہاں بھلن ہار

کھم کئی جان میری اے دکھ نے لکھ ہزار
 تیرے باجھوں کسے نہیں سننی ساڈی حال پکار
 کرو عطا صدیق دے صدقے جو اے یارِ غار
 کلیاں چھڈ کے شہر مدینے ٹر گئے میرے یار
 کون کرے غم خواری توہیوں ہیں میرا غمخوار
 زہرا دی چادر دے صدقے دُور کرو آزار
 مینوں میریاں لیکھاں دی اے ہر اک موڑتے ہار
 عرضاں تیرے بوہے اُتے کر دے نے دکھیار
 ساجد لے کے آگیا محفل وچہ اشکاں دے ہار
 کرم کرو سرکار ہُن تے کرم کرو سرکار

پاجاویں اٹک پھیرا آقا

جدیوں کوئی غلام اپنے آقائوں پیارتے محبت دے نال پکاردا اے
 تے میرے آقا اوہدی فریاد سن دے وی نہیں تے اوہدے اُتے کرم وی
 فرماؤندے نیں۔

میرے آقا تیریاں دے والی نیں

میرے آقا رُفح تے عالی نیں

میرے آقا شاہواں دے شاہ

میرے آقا گداواں دی پناہ

میرے آقا مومناں دے مولا

میرے آقا مسکتیاں دے داتا

ایسے لئی حضرت علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ علیہ اپنے اپنی بارگاہ دے

وچہ بڑے مان تران دے نال عرض گزار ہندے نے کہ

مان نہ توڑیں میرا آقا

وتے آپ دا ڈیرا آقا

طیبہ پاک دا کدی وکھا دے

مینوں نور سویرا آقا

جھولی میری وی بھر جھڈیں

تیرا فضل بھیرا آقا

بندے کیہ نے تیرا اللہ

آکھا من دا تیرا آقا

میرے بیت الحزن دے وچہ وی

پاجاویں اک پھیرا آقا

پتھر کھا کے کریں دُعاواں

تیرا کڈا خیرا آقا

کردے صائم دے لیکھاں چوں

غم دا دُور ہیرا آقا

اک ہو خوبصورت کلام سماعت کرو!

میںوں تے بس آس ہمیشہ

تیری رحمت دی اے آقا

شکوہ کراں تے کافر ہوواں

لیا لبان نوں سی اے آقا

اور بڑا خوبصورت شعر سماعت کرو دھیاں والیو! ایہہ شعر خاص طور

تے تہاڈی نظر

میریاں سب دھیاں دی وارث

تیری زہرا دھی اے آقا

میری مشکل ٹالن والا

کون ایں غور فرماؤ!

میری مشکل ٹالن والا

تیرا..... آقا تیرا

میری مشکل ٹالن والا

تیرا ویر علی اے آقا

تیریاں منگتیاں وچ کھلوتا

صائم تیرا وی اے آقا

کردے صائم دے لیکھاں چوں

غم دا دور ہمیرا آقا

تے ہن ایس سوہنے اکھ نوں نعت دے رنگ وچہ رنگن واسطے

تشریف لیاوندے نے۔

اللہ کے شہکار محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بنا کے قلم توڑ دیتا

دوستہ تے سجنو ! اللہ تعالیٰ نے ساری مخلوق وچوں اپنے پیارے
محبوب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں ہر حوالے دے نال افضل و اعلیٰ تے منفرد
تخلیق فرمایا حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اللہ تعالیٰ دے شہکار نے۔ ایسے لئی
کسے شاعر نے کیا خوب لکھیا اے۔

حسیناں جمیلاں دا منہ موڑ دیتا

محمد بنا کے قلم توڑ دیتا

اک لکھتے چوی ہزار وچوں

اک لکھتے چوی ہزار وچوں

رب نے دوجا کوئی ہور بنایا ای نہیں

آدم ﷺ نوں علم ملیا۔ میرے آقا علم وچ زیادہ نے۔

نوح ﷺ نوں حلم ملیا۔ میرے آقا حلم وچ زیادہ نے۔

سلیمان ﷺ نوں شوکت ملی۔ میرے آقا شوکت وچ زیادہ نے۔

ادریس ﷺ نوں رفعت ملی۔ میرے آقا رفعت وچ زیادہ نے۔

ابراہیم ﷺ نوں بزرگی ملی میرے آقا بزرگی وچ زیادہ نے۔

اسماعیل ﷺ نوں فضیلت ملی میرے آقا فضیلت وچ زیادہ نے۔

یوسف علیہ السلام نون حسن ملیا میرے آقا حسن وچ زیادہ نے۔

موسیٰ علیہ السلام نون مقام تکلم ملیا میرے آقا بہدے وچ وی زیادہ نے۔

عیسیٰ علیہ السلام نون اعجاز ملیا میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا اعجاز عیسیٰ

علیہ السلام نالوں وی زیادہ اے۔

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں
مسلم شریف دی حدیث پاک اے حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
فرماندے نے کہ اللہ تعالیٰ نے سارے نبیاں وچوں پنج نبیاں دا انتخاب کیتا
حضرت آدم علیہ السلام حضرت ابراہیم، حضرت موسیٰ، حضرت عیسیٰ تے
میں محمد مصطفیٰ (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) فیرا یہناں پنجوں وچوں اللہ تعالیٰ نے
میرا انتخاب فرمایا !

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں

میرے آقا فرماوندے نے ! انا سید ولد آدم

میں ساری اولاد آدم داسر داراں

(رحمۃ اللعالمین جلد دوم صفحہ ۱۷۵)

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے دُوجا کوئی ہو رہ بنایا ای نہیں
بلکہ حضرت حسان نے آکھ دتا ایسا کسے وی ماں نے جایا ای نہیں
راتیں ہسن تے چہرے چوں نور نکلے چلن دُھپے تے جسم داسایا ای نہیں
صائم مک دی گل مکا دیواں ایسا شان تے کیسے نے پایا ای نہیں

کیوں کہ

وِس دَارِبِ اے حُسْنِ حَضُورِ وِچوں کہنوں مہلی صفائی حَضُورِ وِرگی
کَس دِی کِیتی اے رِبِ قُرْآنِ اِنْدِرِ دِتو مدحِ سِرائی حَضُورِ وِرگی
اوہنوں حَسْنِ کہیا یا حُسَینِ کہیا جہڑی صورتِ بِنائی حَضُورِ وِرگی

مُلاں کی اے سِکدی نیئیں ہو صَآئِمِ

رَلِ کِے ساری ساری..... ساری خدائی حَضُورِ وِرگی

صَآئِمِ مِکدی گلِ مِکادِ یواں ایسا شانِ تے کسے نے پایا ای نیئیں

نیاں اِک نیئیں رِبِ تے نبی سَرورِ پَرِ مِحمَدِ توں رِبِ جُداوی نیئیں

اوہدے پیراں دِی دُھوڑِ جیئِ قِسمِ رِبِ دِی شانِ رِکھدا عِرشِ عِلیّی دِی نیئیں

جس وِچ ہووے دُرودِ نہ نبی اُتے اوہ نمازِ وی نیئیں تے دُعاوی نیئیں

جے کر ہو رِ نیئیں دُوجا خُدا صَآئِمِ دُوجا ہو رِ کِدھرے مِصطَفیّی دِی نیئیں

صَآئِمِ مِکدی گلِ مِکادِ یواں ایسا شانِ تے کسے نے پایا ای نیئیں

کیونکہ!

سب توں اُچی آن نبی دِی

نعت پڑھے قرآن نبی دِی

حیدر مِکدی گلِ مِکاداں

رِبِ دِی شانِ ایں شانِ نبی دِی

صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں
 کملی والے دی شان سبحان اللہ جس دے نوروں ہر جلوہ دید بنیاں
 ذرہ لگا جو سوہنے دے نال قداں یا اوہ چن بنیاں یا خورشید بنیاں
 اک اک نعت جد سوہنے دی ہوئی کٹھی پورا فیر قرآن مجید بنیاں
 بنیاں پیر زمانے دا اوہ صائم میرے آقا دا جیہڑا مرید بنیاں

ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

اک لکھ تے چوی ہزار وچوں رب نے اک نہیں گھلایا حضور ورگا
 ازلی حُسن و جمال دے وچہ سچے اک وی نقش نہیں ڈھلایا حضور ورگا
 ٹوں تے اوہدے نعلین دی خاک وی نہیں بن دا پھر دا ایں جھلایا حضور ورگا
 اک وی شاہی نہیں صائم حضور ورگی اک وی سکے نہیں چلایا حضور ورگا
 صائم مکی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

والعصر دا پڑھ کے فرمان ویکھو

شاناں والا زمانہ حضور دا اے

اچا سب توں گھرانا حضور دا اے

سب توں سوہنا یرانہ حضور دا اے

مومن ہر اک دیوانہ حضور دا اے

فرشتہ ہر اک پروانہ حضور دا اے
 درِ اقدس شاہانہ حضور دا اے
 میرا دل نذرانہ حضور دا اے
 جاری جگ تے ترانہ حضور دا اے
 حیدر جنت دی چابی اے کول اُس دے
 رب دا ہر اک خزانہ حضور دا اے

صائم مگدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

نبیاں دا سردار نبی اے
 اُمت دا غمخوار نبی اے
 عاشقاں دا وِلدار نبی اے
 کرم نبی تے پیار نبی اے
 اللہ دا شہکار نبی اے
 نور نبی انوار نبی اے
 کردا ختم آزار نبی اے
 ونڈ دا چین قرار نبی اے
 حیدر سی معراج دی راتیں
 عرشوں جاندا پار نبی اے

صائم مگدی گل مکا دیواں ایسا شان تے کسے نے پایا ای نہیں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور

دوستو بھراؤ! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی ذاتِ اقدس
ایسی پیاری ذات اے کہ جدوں کجھ وی نہیں سی تے میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سن
جدوں کجھ وی نہیں ہووے گا اودوں وی میرے سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور
چمک رہیا ہووے گا۔

ایس لئی کہ اللہ تعالیٰ نے سب توں پہلاں میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے
نورنوں بنایا تے آپنوں آخر وچہ بہیجیا۔

میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و انور اوس ویلے وی چمکاں ماردا سی جدوں ویلے
وی نہیں سی۔ جدوں وقت وی نہیں سی

جدوں گھڑی نہیں سی

جدوں سماں نہیں سی

جدوں دن سی ناں رات سی

نہ سورج سی نہ اوہدی روشنی

نہ چن سی نہ اوہدی چاننی

نہ پہاڑ سن نہ اوہناں دی اُچیاکی

نہ سمندری نہ اوہناں دا پانی

نہ اسمان سی نہ اوہدی لمبائی

نہ زمین سی نہ اوہدی بنوائی

نہ جنت سی نہ اوہدی ستھرائی

نہ جہنم سی نہ اوہدی گہرائی

نہ فرشتے سن نہ اوہناں دی اڈیائی

اوہدوں کجھ وی نیس سی تے اللہ تعالیٰ نے اپنے سوہنے نبی ﷺ دا

نور اپنے نور و چوں بنایا جہد اذکر قرآن پاک و چوں ملدا اے

قَدْ جَاءَ كُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ

ایسے نور دا ذکر تفسیراں و چہ تے حدیث دیاں کتاباں و جملدا اے

میرے آقا ﷺ دا نور سب توں پہلاں بنیاں۔ علامہ صائم چشتی رحمۃ اللہ

علیہ لکھدے نیں۔

سب توں اول نور نبی دا اللہ پاک بنایا

اپنا عکس مکمل کر کے رحمت نال سجایا

نہ سن حالی بنے فرشتے نہ جنت نہ حور

آقا..... سب توں اول نور

قطب ستارے اندر جہڑے نور نے ڈیرا لایا

ایسے نور چوں مکمل خلقت نوں پیدا رب فرمایا

رحمت دی آغوش چہ رکھیا نور سی ایہہ مستور

ماہی..... سب توں اول نور

ایہو ٹور سی آوم سی پیشانی وچہ سجایا

ایسے ٹور نوں سجدہ ہے سی ملکاں توں کروایا

ایسے ٹور دی عظمت رب نوں ہر تھاں سی منظور

سوہنا..... سب توں اوّل نور

ایہو نور ازل دا صائم جد دھرتی تے آقا

جاء کم من اللہ نور اللہ نے فرمایا

ایسے نور دے صدقے صائم بنے نے کیف سرور

آقا..... سب توں اوّل نور

آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا نور کدوں بنیا

دوستو ! آپ دا نور کیہڑے وقت بنایا..... وقت توں پہلے

کیہڑے ٹیم بنایا..... ٹیم توں پہلے

کیہڑے سہ بنایا..... سہ توں پہلاں

کیہڑے زمانے بنایا..... زمانے توں پہلاں

کیہڑے حال چ بنایا..... حال توں پہلاں

بلکہ !

زمین توں پہلاں

اسمان توں پہلاں

مکین توں پہلاں

مکان توں پہلاں

ایتھوں پہلاں

اوتھوں پہلاں

خسکی توں پہلاں

دریاواں توں پہلاں

پہاڑاں توں پہلاں

جناں توں پہلاں

انساناں توں پہلاں

فرشتیاں توں پہلاں

سورج توں پہلاں

چند توں پہلاں

تاریاں توں پہلاں

سیاریاں توں پہلاں

سب توں پہلاں حضور دا ٹور بنیاں ٹور احمد دا حمد پکار دا سی
 ایسے ٹور چوں بنے سی ملک سارے، ایہو ٹور ای اصل سنسار دا سی
 ایسے ٹور نے جت ٹوں حُسن دتا، ایہو ٹور ای عالم ہدکار دا سی
 ایسے ٹور وچوں لوح و قلم بن گئے، ایہو ٹور ای عرش سنوار دا سی

اصلی آدم حضور دی ذات بیسی، باپ بھائیں آدم رب دے یار داسی
 جس دم آدم دی ہوئی تخلیق مستحقے نور ایہو ای چمکاں مار داسی
 حضرت شیث نوں ملیا سی نور یارو، تاہیوں جبرائیل صحیفے اتار داسی
 معد، مضر، عدنان دی شان اُچی، نور جہاں دے وچہ سرکار داسی
 کعب لوئی، قیدار مناف سوہنے، نور جہاں وچہ عربی دلدار داسی
 حضرت عامر نوں ملیا سی نور جسد م، عبدالمطلب لقب جس سرکار داسی
 رب نے شان وکھائی جہان تائیں، ہو یا خاتمہ ابرہہ مکار داسی
 ایسے نور دے ہوئے فر دو کلڑے، جیہڑا نور شاہ ابرار داسی
 کول آیا اک عبد اللہ سرکار تائیں، دوجا علی دے بابے نوں تار داسی
 رحم پاک جد آمنہ پاک دے وچ، نور آیا فر سوہنی سرکار داسی
 ظاہر آمنہ پاک تے غیب ہو یا، جیہڑا غیب رپ کردگار داسی
 ہوئے ظاہر عجائب غرائب نالے، ایہو نور ای گھرنوں انوار داسی

حیدر خراج مٹی نور جملہ

بی بی آمنہ پاک سرکار داسی

اوہ نورِ قدیم حضور صلی اللہ علیہ وسلم میں

دوستو!

جے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نہ ہندے تے کجھ وی نہیں سی ہونا۔

جس نُورِ دا تھاں تھاں چانناں
 اوہ نُورِ قدیم حضور نہیں
 اللہ دیاں سبھے نعمتاں
 کردے تقسیم حضور نہیں
 سب نبی نے چا کر جیس دے
 اوہ نبی عظیم حضور نہیں
 کوثر تے گل بہشت نوں
 کردے تقسیم حضور نہیں
 ہے عین عرب مکھ رب دا
 رب دی تفہیم حضور نہیں
 احمد بے میم حضور نہیں
 احسن تقویم حضور نہیں
 صائم سب آل پاک دی
 وجہ تکریم حضور نہیں

ہن اڈیک مکی اے تے تہاڈے سامنے محفل دی جان ثناء خوان

جہاں دی آواز کوئل دی کوک توں وی سریلی اے تشریف لیاؤندے نہیں

چہرا حضور صلی اللہ علیہ وسلم وا

دوستو !

اللہ تعالیٰ نے قرآن پاک دے اندر ارشاد فرمایا! وَالضُّحٰی اے محبوبا ! مینوں تیرے چہرے دی قسم ایں۔

دوستو ! کیسا سوہنا مکھڑا سرکار دا اے کہ قرآن پاک دے وچ جہدیاں اللہ پاک قسماں کھاندا اے۔ سچی گل تے ایہہ وے کہ جہڈا سوہنا محبوب پاک دا چہرہ مبارک اے ایہڈا سوہنا دُنیا وچ کوئی نہیں آیا۔

جہنے وی سوہنے دا مکھڑا تھکيا اوہ دلوں جان توں آقاتوں قربان ہو گیا، حضرت کعب بن مالک رضی اللہ عنہ فرماؤندے نے کہ جدوں سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم مسکراؤندے تے چہرے مبارک چوں ٹور دیاں لاٹاں نکل دیاں۔ سبحان اللہ

(خصائص کبریٰ ج 1 ص 27)

تے حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرماؤندے نے کہ جدوں میں سوہنے دے مکھڑے ول ویکھداں تے مینوں اینج محسوس ہندا کہ جویں آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے چہرے چوں سورج طلوع ہو رہیا اے۔

(مشکوٰۃ شریف ص 518)

(ترمذی شریف ج 2 ص 205)

سارے جگ ٹوں روشنی ونڈ دا ہے سرکار دا چہرا
 سارے سوہنیاں نالوں سوہنا رب دے یار دا چہرا
 کتے کہیا والقمر خدا نے کتے ضحیٰ فرمایا
 مرکز ہر اک ٹور دا بنیا ماہ انوار دا چہرا
 بھکھ لہہ جاندی ویکھدیاں یارو حسن جمال ٹورانی
 مومنناں سچیاں عاشقاں دے ہے سینے ٹھار دا چہرا
 لکھاں ہین حجاب ٹورانی اُسدے چہرے اُتے
 رب لکایا دُنیا کولوں اپنے یار دا چہرا
 غیراں ٹوں نئیں ویکھن دتا رب نے رُوپ کمالی
 اپنے حسن دے آئینے وچ تکیا یار دا چہرا
 یوسف ورگے سوہنے بہہ گئے پھڑ کے اپنے دل ٹوں
 ویکھیا سی جس ویلے مدنی شاہ اسوار دا چہرا
 مصر چ عورتاں اُگلاں کٹیاں تک یوسف کنعانی
 سیر کٹواوندے دیکھے عاشق تک دلدار دا چہرا
 ساجد او ادنیٰ دے قُرب حضوری دے وچ کتیاں
 رب سوہنے نے تکیا سی اپنے شہکار دا چہرا
 صائم خدائے پاک نے خود سی اتاریا
 اپنی ہی صورت پاک تے نقشہ حضور دا

سوہنے دیاں زلفاں

دوستو! قرآن پاک وچ اللہ نے اپنے محبوب دے چہرے دی
 وی قسم اٹھائی تے جیہڑا وی سرکار دیاں زلفاں دا قیدی ہووے اوہ فیر کتے
 ہو رنیں گیا صحابہ کرام فرماؤندے نے کہ جدوں سوہنے آقا ﷺ زیتون دا
 تیل استعمال فرماؤندے تے اپنیاں عنبر بار زلفاں نوں کنگھی کر دے تے
 زلفاں چوں ٹور دی لاٹ نکل دی۔

(شمائل ترمذی ص 25)

عزیز دوستو! سرکار ﷺ دیاں زلفاں دی شان کون بیان کر سکا
 اے کہ جہاں دا احترام واجب ای نہیں بلکہ فرض اے۔
 ایہہ اوہ زلفاں نے جہاں دی خوشبو دے صدقے جنت ٹوں خوشبو ملی۔
 سرکار دیاں زلفاں دی شان پڑھنی ایں تے قرآن پاک دا مطالعہ کرو اللہ
 تعالیٰ کہتے وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ فَرَمَارَهِيَ اے کہتے وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ فَرَمَارَهِيَ
 اے۔

بنی الف حبیب مرے دی میم مروڑیاں زلفاں
 اودھر مڑ گیا کعبہ جدھر یار نے موڑیاں زلفاں
 وچ قرآن بنا کے سٹراں رب نے جوڑیاں زلفاں
 مینہہ رحمت دا ورھیا سوہنے جدوں نچوڑیاں زلفاں

کنگھی نال حبیب مرے نے جدوں سجائیاں زلفاں
 اُسدے پیراں دے وچ خوراں آن وچھائیاں زلفاں
 مینہہ خوشبو دا ورھیا سوہنے جد لہرائیاں زلفاں
 چر گئے دل عشاق دے صائم جد کترائیاں زلفاں
 ٹور و ٹور جبین سجن ٹور و ٹور نے زلفاں
 رب والیل کہیا جد دتیاں کھول حضور نے زلفاں
 اُسدی زلف دا صدقہ پائیاں ہراک خور نے زلفاں
 صائم اک اک سطر قرآنی وچ مستور نے زلفاں
 واہ سبحان حبیب مرے دیاں چھلے دار نے زلفاں
 کدی کدائیں گلشن مہکن سدا بہار نے زلفاں
 مہکیا عالم چھنڈیاں صائم جد سرکار نے زلفاں
 جگ شکار ہويا جد واہیاں میر شکار نے زلفاں
 سب جگ ولایا یار مرے دیاں چھلیاں والیاں زلفاں
 پُچھے رات قدر دی آکے کالیاں کالیاں زلفاں
 قسماں کھاہدیاں رب نے اُس دیاں ویکھ نرالیاں زلفاں
 ہجر اُہدے وچ بھلیاں بھلیاں گل وچہ پالیاں زلفاں
 یار مرے دیاں سوہنیاں سوہنیاں پیاریاں پیاریاں زلفاں
 یار مرے دی زلف توں سارے جگ دیاں واریاں زلفاں
 رات پئی جد رُخ دے اُتے اوس کھلاریاں زلفاں
 ہوگئی فجر حبیب نے صائم جدوں سنواریاں زلفاں

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دا حُسن

سجنوں تے بیلیو!

ساڈا عقیدہ اے کہ اللہ دے سارے نبی وی سوہنے نے
تے اللہ دے سارے ولی وی سوہنے نیں۔ جدوں سوہنیاں دی گل کرے
حضرت یوسف علیہ السلام دی وی گل ہندی اے۔

پر رب دی سوہنہ ساری مخلوق دا حسن و جمال اکٹھا کر لوتے فیروی
میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے حسن و جمال دا مقابلہ نہیں ہو سکدا کیوں کہ جنہوں
وی حُسن ملیا اے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دے حُسن دا صدقہ ملیا اے

صاحبزادہ محمد لطیف ساجد صاحب لکھدے نیں

نبی دے حُسن جمال دیاں کیا باتاں نیں

آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نیں

جس دے حُسن تے یوسف ورگے عاشق نے

اُس سوہنے لہچال دیاں کیا باتاں نیں

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا

نبیاں دا سلطان ہے سوہنا

محبوب یزدان ہے سوہنا

گل عالم دی شان ہے سوہنا
 ہر شے دا عنوان ہے سوہنا
 ساڈا مان تران ہے سوہنا
 بخشش دا سامان ہے سوہنا
 اللہ دی بُرہان ہے سوہنا
 جلوہ جانان ہے سوہنا
 ساریاں توں ذیشان ہے سوہنا
 سب کجھ کردا دان ہے سوہنا
 رحمت رب رحمان ہے سوہنا
 ساجدِ مگدی گل مُکاواں
 ساڈا دین ایمان ہے سوہنا

ہر سو جلوہ پاک نبی سالی علیہ السلام دا

ہر تھاں چرچا پاک نبی دا
 ہر سو جلوہ پاک نبی دا
 عرش نے اپنا معھا ٹیکیا
 تک کے تلوا پاک نبی دا
 حوراں نے معراج دی راتیں
 گایا سہرا پاک نبی دا

خُلق اوہدے توں واری جاواں
 مٹھا لہجہ پاک نبی دا
 دو جگ دا اے مولا آقا
 رب ہے مولا پاک نبی دا
 جس تے نظری کیتی اوہو
 ہو گیا شیدا پاک نبی دا
 سُورج چن تے ہر اک تارا
 کلمہ پڑھدا پاک نبی دا
 چن سورج دے نالوں حیدر
 سوہنا چہرا پاک نبی دا

سدا بہارا اے حسن نبی دا

سدا بہارا اے حُسن نبی دا جھنوں زوال ناں کوئی
 شانناں دے وچ پاک نبی دے رلیا نال ناں کوئی
 آمنہ پاک جیہا ماں کسے وی جنیا لال ناں کوئی
 صائم کھلی والے ورگا شاہ لہچال ناں کوئی
 پاک نبی دے عاشقاں وچوں ہور بلال ناں کوئی
 پالیا جویں سی پاک علی نوں سک دا پال ناں کوئی

سوہنے ورگے نبیاں نوں وی ملے کمال ناں کوئی
 ساڈی کیتی جیویں آقا کرے سنبھال ناں کوئی
 ہووے جو ناں نبی دے ہتھ وچ ایسا مال ناں کوئی
 سارے نبیاں وچوں اک وی تری مثال ناں کوئی
 حضرت یوسف کول وی ایسا پاک جمال ناں کوئی
 باہجوں تیرے پاک حبیبیا میرا حال ناں کوئی
 عملاں ولوں حیدر ورگا ہور کنگال ناں کوئی

کیونکہ کہ!

نازاں والے سب ناز انداز بھلتے جدوں دیکھیا حُسن و جمال اوہدا
 نبی اُمتی بن ٹوں پئے ترسن ہر کمال تے حاوی کمال اوہدا
 اُبدی زندگی ملی اے رب ولوں ہے گواہ آج وی وال وال اوہدا

ساجد سوہنے دی گل تے اک پاسے

سوہنا دُنیا توں کالا بلال اوہدا

نبی دے حُسن جمال دیاں کیا باتاں نہیں

آمنہ پاک دے لال دیاں کیا باتاں نہیں

جسدے حُسن تے یوسف ورگے عاشق نے

اُس سوہنے بچپال دیاں کیا باتاں نہیں

ہر شے دے سرکار صلی اللہ علیہ وسلم د اصدقہ

دوستوتے بیلویو ! اک دن مینوں اک صاحب کہن لگے کہ تھی
اے محفلاں کیوں کر دے او، ایناں خرچہ کاہدے لئی کر دے او، کیہ ایہدا
تاہنوں سوال ہوناں ایں؟ سوال تے ہوناں ایں نماز دا۔

میں آکھیا بھائی جی ! اسی نماز دے منکر نہیں۔ الحمد للہ نمازاں
پڑھدے ہاں پر ساڈا عقیدہ ایہہ وی قرآن و حدیث دے مطابق اے کہ
جے نبی صلی اللہ علیہ وسلم دی محبت نہیں تے کوئی چنگا عمل وی رب نون قبول نہیں۔

میں آکھیا مولوی صاحب ! آتینوں دستاں اسیں محفلاں کیوں
کرنے آں۔ اسیں ڈرود و سلام کیوں پڑھنے آں۔ اسیں قرآن پاک دی
تلاوت کیوں کرنے آں۔ ایہہ سارے چنگے کم نے پر ایہہ سارے کم کرنے
دی اک وجہ ہو روی اے۔ جہد اتوں انکار نہیں کر سکا۔

کہ سانوں سب کجھ سوہنے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام دے کولوں ملیا
اے۔

نماز کتنے دسی؟ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نے۔

روزے کتنے دسے؟ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نے۔

میرے اللہ نے تے سانوں قرآن وی ڈریکٹ نہیں دتا بلکہ جبریل
امین علیہ السلام نون فرمایا ! جبریل میرے سوہنے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم نون قرآن

دے کے آتے میری مخلوق نوں دس دے کہ جہنوں قرآن چاہی دا، رکتوں
 ہو روں نہیں ملناں میرے سوہنے محبوب (ﷺ) کولوں ملناں ایں۔

جے سوہنے آقا نہ ہندے

دوستو! جے سوہنے آقا ناں ہندے ناں سانوں نماز ملدی۔

ناں روزہ ملدا۔

نہ حج ملدا۔

نہ زکوٰۃ دا پتہ چل سکدا۔

نہ طواف دا پتہ لگدا۔

نہ شریعت ملدی۔

نہ طریقت ملدی۔

نہ معرفت ملدی۔

نہ حقیقت ملدی۔

نہ سچ دا پتہ چلدا۔

نہ نعمتاں ملدیاں۔

نہ دین ملدا۔

نہ اسلام ملدا۔

نہ ایمان ملدا۔

نہ قرآن ملدا۔

نہ رحمان ملدا۔

نہ حلال دا پتہ لگدا۔

نہ حرام دا پتہ لگدا۔

نہ رحمت ملدی۔

نہ برکت ملدی۔

نہ شان و شوکت ملدی۔

خدا دی سونہہ ! جے میرے آقا علیہ الصلوٰۃ والسلام نہ ہندے
تے سانوں کجھ وی نہیں سی ملناں تے جنہوں جہدے کولوں ملدا اے جے
اوہ حلالی اے تے اوہ اذکر کردا اے۔

ایسے لئی اسی محفلاں سجاوندے آں۔ آقا دے گیت گاؤندے آں
آمدی خوشی مناوندے آں تے سوہنے رب دا شکر ادا کردے آں کہ چہنے
سانوں اپنا محبوب عطا فرمایا اے محبوب دا شکر ادا کردے آں چہنے سانوں
رب دا پتہ دسیا اے۔

سب دا آقا کملی والا

پنجابی دا اک کلام پیش کر کے اگلے نعت خوان نوں دعوت دے

رہیا۔

سب دا آقا کملی والا
 سب دا مولا کملی والا
 ہر اک غیب حضور نوں جانے
 سب توں سوہنا کملی والا
 کجھ ناں ہندا دھرتی اُتے
 جے نہ آؤندا کملی والا
 اپنے پیٹ تے پتھر پئے
 جگ رجاؤندا کملی والا
 چن دے ول اشارا کر کے
 کول بلاؤندا کملی والا
 رب دی رحمت رب دی صورت
 رب دا نقشہ کملی والا
 صائم ویکھیا رب نوں اوہنے
 جس نے ویکھیا کملی والا

میرے آقا ﷺ فرماندے نے مَن رَ اِنِی فَقَدَرَ اَلْحَقَّ - جہنے

میںوں ویکھیا اوہنے رب نوں ویکھیا۔

صائم ویکھیا رب نوں اوہنے

جہنے ویکھیا کملی والا

سرکار صلی اللہ علیہ وسلم دا اختیار

دوستو! اللہ تعالیٰ نے ساری کائنات بنا کے ایسے کائنات داما لک اپنے محبوبوں بنا دیتا اے حضور صلی اللہ علیہ وسلم ساری کائنات دے مالک وی نے تے مختار وی نے۔ ساری کائنات حضور صلی اللہ علیہ وسلم دے تحت اے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔

بخاری شریف دی روایت اے، اک واری نماز دا ٹائم ہو یاتے پانی نہیں سی ہے تھوڑا جھیا پانی اک چھوٹے جھے بھانڈے دے وچ سی میرے آقا نے پوچھیا! پانی ہے وے۔ صحابہ نے عرض کیتی یا رسول اللہ! پانی تے بہت تھوڑا اے۔

آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا! لیاؤ۔ اوہ بھانڈا حضور صلی اللہ علیہ وسلم دی خدمت وچ پیش کجیا گیا۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے اپنا ہتھ مبارک لایا تے پانی ایہناں ودھ گیا کہ سارے صحابیاں نے اوس پانی دے نال وضو کر لیا۔

(بخاری شریف جلد 1 ص 605)

حضرت انس دی ایس روایت جہڑی بخاری شریف دے اندر موجود اے۔ پتہ چلایا کہ سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم دی ایہہ شان وے کہ آپ جو چاہندے نے انج ای ہو جاندا اے۔

ایسے طرح اک روایت اے کہ سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے دودھ دا اک

پیالہ ستر صحابیاں نے پیتاتے سارے ای رچ گئے۔ ایس لئی کہ ساڈے آقا
 ﷺ صاحب اختیار نے۔

(خصائص کبریٰ جلد دوم ص 48)

محبوب دی شان

کچھ لوگ کہندے نے کہ حضور دے چاہوں نال کچھ نہیں ہندا جبکہ
 حقیقت ایہہ دے کہ آقا جو وی چاہندے نے اوہ ہو جاندا اے۔ سرکار ﷺ
 دے اختیارات دے حوالے نال اک بڑا خوبصورت کلام پیش کرداں محبت
 دے نال سُو !

صدقے جاواں محبوب دی شان اُتوں جیہڑا اتھے وی جلوہ فرما سکدا
 طیبہ وچ بھاویں ڈیرا اوس دا اے فیصل آباد وی سوہنا اے آسکدا
 سوہنے رب بنایا مختار اُس نوں شاہ نوکر دے تائیں بنا سکدا
 جے اوہ چاہوے محبوب کریم میرا گنہگار نوں جنت پہنچا سکدا
 وچ خواب دے عاشقاں صادقان نوں اپنا چہرا اے پاک دکھا سکدا
 عشق ہووے سیوطی امام والا دید جاگدیاں سوہنا کرا سکدا
 کشتی پھی طوفان دے وچ ہووے بابا زہرادا کنڈے لا سکدا
 مجرم ربا ہووے گنہگار وڈا چاہوے آقاتے اوہنوں بخشا سکدا
 دل تھیں عاشق پکارے جو نبی تائیں میرا نبی سوہنا فوراً آسکدا
 دتی رب نے شان حضور تائیں لامکان تے سوہنا جا سکدا

نہیں کوئی نبی نون لوڑ جبریل دی اے اوتھے جا سکدا ایتھے آسکدا
اکو پل وچ سورج دے وانگ سوہنا ساری دُنیا نون نور وکھا سکدا
مولا علی دی عصر نماز خاطر واپس سورج نون سوہنا بلا سکدا
انھی اکھ والا بے کوئی آجاوے اوہدی اکھ وچ نور ہے پاسکدا
بے اوہ چاہوے تے چن نون توڑ سکدا پتھر پانی دے اُتے ترا سکدا
آوے سید رفاعی دے در اُتے قبر وچوں ہے ہتھ ملا سکدا
قحط سالی دے دور دے وچ سوہنا کر کے اشارا اے بدل وسا سکدا
ہتھ لاوے بے لکڑی دی چھڑنی تائیں ٹوپ وانگ اے اوہنوں چمکا سکدا
سہ کوہاں توں داس دی عرض سُن کے قیدی داس نون قیدوں چھڑا سکدا
حیدرکلی مختار حبیب میرا جو وی چاہوے اوہ کر کے وکھا سکدا

وچ پنکھوڑے چن عربی چا انگلی پاک اٹھاوے

ایدھر اودھر چن اسمانی ساجد پھر دا جاوے

کیوں کہ حضور ﷺ صاحب اختیار نے آپ جو چاہون اوہ
کر سکدے نے آپ دی حکومت صرف زمین تے ای نیں بلکہ اسماناں تے
وی اے۔ ایسے لئی تے حضور نے فرمایا سی ! میرے دو وزیر زمین تے نے
تے دو وزیر آسمان تے نے۔

دوستو ! وزیر اوہدے ای ہندے نے جہدی حکومت ہووے
تے حکم اوہو ای ہند اے جہدے کول اختیار ہووے۔ پتہ چلیا میرے تے
تیرے آقا ﷺ سارے اختیارات دے مالک نے۔

معراج داوا واقعه

معراج نامہ

سجنتوں تے بھراؤ! اج دی ایہہ مبارک رات سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی معراج دی رات اے اج دی رات اللہ تعالیٰ نے حضرت جبریل امین علیہ السلام نوں سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے کول بھیجیا کہ سوہنے محبوب نوں جا کے میرا سلام کہیں نالے کہیں کہ یا رسول اللہ اللہ تعالیٰ اج تہاڈے دیدار کا مشتاق اے میرے ولوں کہیں کے اسپیں چوہندے آں کہ اج تہانوں اپنیاں نشانیاں وی دکھائیے تے نالے اپنا دیدار وی کرائیے۔

دوستو! اج دی اے رات ساڈے لئی بڑی مبارک رات اے ایس رات دی اک خصوصیت اے ویہہ کہ اس رات ساڈے آقا عرشاں تے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نے جنت و امشاہدہ کیتا۔

اس رات نبی پاک نے رب دیاں نشانیاں ویکھیاں۔

اس رات نبی پاک عرشاں توں وی اُتے تشریف لے کے گئے۔

اس رات نبی پاک نوں مقامِ حضوری ملیا۔

اس رات نبی پاک نے اپنے سردیاں اکھاں نال سوہنے رب دا

تے ایسے ای رات ساڈے واسطے نمازاں دا تحفہ وی آیا۔

ایسے ای رات قیامت والے دن دے معاملات تے مشورہ وی

ہو یا تے گنہگار اُمت دی مغفرت واسطے گفتگو وی ہوئی۔

دوستو تے بیلو! ہن میں تہاڈے ساہمنے شعراں وچ سرکار دے

معراج دی گل پیش کرداں محبت دے نال سنو۔

رجب ستائی رات اے

اُمت دی بن گئی بات اے

رب نے بلایا یار نوں

محبوب نوں دلدار نوں

جبریل نوں رب نے کہیا

سدرہ نوں چھڈ کے جج جا

تلیاں تے لب رکھ کے کہویں

میرا سنیہڑا جا دوں

میرے مٹھل منٹھار نوں

سوہنے نبی دلدار نوں

آجا حبیب کول ہن

آجا توں میرے ڈھول ہن

تینوں بلایا سیر لئی
 ایہہ تھاں نہیں سبناں غیر لئی
 خلقے فلک تیرے لئی
 خادم ملک تیرے لئی
 حوراں نے کھڑیاں راہ وچ
 رضوان تیری چاہ وچ
 جنت ہے چمکاں مار دی
 بھکھی ترے دیدار دی
 کہندے نے تارے سوہنیا
 کر لے نظارے سوہنیا
 ہر پاسے کھنڈیا نور اے
 راہ تک دی ہر اک حور اے
 قدسی سلامی واسطے
 آگئے غلامی واسطے
 کردے اڈیکاں تیریاں
 ناں لاویں دلبر دیریاں
 جبریل سن حکم خدا
 سدہ توں فوراً ٹر پیا

بُرّاقِ جنتِ چوں لیا
 سدّھا سی مکے وِچ گیا
 تلیاں تے لا کافوری لب
 دِتا سی مُڑ پیغامِ رب
 اُج سون دی ناں رات اے
 کر دی اڈیکاں ذات اے
 ایہہ وصل دی آئی گھڑی
 چھیتی کرو پیارے نبی
 پیغام آیا اے چلو
 رب نے بلایا اے چلو
 عرشاں تے جشنِ نعت اے
 اُج دور سب ظلمات اے
 تارے نے کرناں ڈوہلدے
 قدسی نے بانہواں کھولدے
 جبریل دی ایہہ سُن کے گل
 آقا کہیا رُک پل دی پل
 تازہ وضو میں کر لواں
 رحمت تھیں جھولی بھر لواں

آئی - روایت ہور وی
 ہے ایہہ حکایت ہور وی
 کوثر دے منگے چائے سی
 قدسی زمیں تے آئے سی
 دے کے سلامی عرض اوہ
 دسدے سی اپنی عرض اوہ
 آقا غسل فرما لتوو
 ایہہ نوری کپڑے پا لتوو
 مازاغ اکھیاں والیا
 ایہہ سارا اے حکم خدا
 دولہا نہاون لکیا
 رحمت دا دریا وگیا
 جد نہا لیا سرکار نے
 سوہنے نبی منٹھار نے
 کپڑے سی پائے نور دے
 پینڈے سی کرنے دُور دے
 قدسی بڑے اوہ شاد سی
 دیندے مبارکباد سی

خدمت کریں منظور آج
 کرناں ناں آقا دور آج
 جبریل نے مڑ آکھیا
 اے سارے جگ دے راکھیا
 کر لے طواف اے سوہنیا
 اے دلبرا من سوہنیا
 دو نفل کر تو ادا
 اُمت دے لئی کر تو دعا
 براق آیا نور دا
 پینڈا مکاوں دور دا
 سوہنے مہار اوہدی پھڑی
 براق سی کیتی اڑی
 براق کینا ناز سی
 اُس دا عجب انداز سی
 جبریل اوہنوں ڈک دا
 توں کیوں ناں رب توں جھک دا
 براق توں نہیں جان دا
 رُتبہ نبی ذیشان دا

اللہ دا ایہہ مطلوب اے
 ہر خوب توں ایہہ خوب اے
 ایہو اے مالک عرش دا
 ایہو اے تارا عرش دا
 ادبوں جھکا دے اپنا سر
 براق رب دے غضبوں ڈر
 جبریل جد سی چھنبیا
 براق تھر تھر کنبیا
 سب ناز نخرے بھل گئے
 اکھیاں چوں اتھرو ڈھل گئے
 عرشاں دا دولہا بیٹھیا
 رب دا پیارا بیٹھیا
 جاندا اے دھوڑاں پٹ دا
 میلاں نوں کچھے سٹ دا
 براق توں رُک جا ذرا
 جبریل نے سی آکھیا
 مٹھی پئی رفتار سی
 رُکیا اوہ آخر کار سی

براق توں آقا لہوؤ
 دو نفل اس تھاں تے پڑھو
 جبریل دی جد گل سنی
 براق توں اترے نبی
 سی نفل فر کیتے ادا
 جبریل کولوں چھیا
 ایتھے رکن دا راز دس
 گل ہن مرے ہمزاد دس
 جبریل دیا کھول کے
 نوری لباں چوں بول کے
 ایسی گھڑی اک آؤنی
 ہجرت تاں فرماؤنی
 ایتھے تاں نے آؤناں
 ایتھے ہے ڈیرا لاؤناں
 اس دا مدینہ ناں ایں
 عرشاں توں اُچی تھاں ایں
 براق تے مڑ بیٹھ کے
 سوہنے نبی سفرے پئے

براق بجلی وانگ سی
 لئی اوہ بھر دا لاہنگ سی
 جھٹ پٹ مکایا فاصلہ
 بیت المقدس پہنچیا
 براق توں اترے نبی
 ہر پاسے پھیلی روشنی
 کالی ہنیری رات سی
 رحمت دی وی برسات سی
 سوہنا جدوں سی آگیا
 ہر چیز نوں چمکا گیا
 ہر پاسے کھنڈیا نور سی
 ظلمت ہوئی کافور سی
 آدم توں عیسیٰ تک نبی
 اقصیٰ دے اندر آئے سی
 کردے اوہ استقبال سی
 خوش آمنہ دا لال سی
 سدھیاں صفاں ہن کر لئو
 ایہہ دیکھ ہن منظر لئو

سب نے امامت من لئی
 آقا دی رفعت من لئی
 بن مقتدی سارے گئے
 خوش ہو نبی پیارے گئے
 پچھے کھڑے سی سب نبی
 قدسی اوہناں دے نال سی
 جس دی بڑی پرواز اے
 اوہنوں وی آج تے ناز اے
 فر اُس توں بعد آقا ٹرے
 براق اُتے بیٹھ کے
 اک پوڑی ڈھٹی نور دی
 آسماناں ول جاندی پئی
 براق بیسی جان دا
 رستے نوں سی پہچان دا
 ٹریا سی منزل ول اوہ
 رُکیا ناں فر اک پل اوہ
 کرۂ ارضی چھڈ کے
 پینڈا دوراڈا کڈھ کے

پہلے فلک تک پہنچیا
 منزل تے اپنی ٹھہریا
 جبریل اگے آؤندا
 کنڈا پیا کھڑکاؤندا
 پچھیا سی اگوں کون این
 جو چاہندا اگے آون این
 معراج دی آج رات اے
 خود منتظر آج ذات اے
 رب سدیا اے محبوب نون
 طالب نے خود مطلوب نون
 سوہنا محمد نال اے
 تیرا وی جو لچپال اے
 در کھول دے دیری ناں کر
 کرناں آساں اگے سفر
 دربان نے در کھولیا
 اہل و سہل بولیا
 فر نال سی ادبوں کہیا
 یا مصطفیٰ صلی علی

فر آکھیا جبریل اے
 آقا ایہہ اسمعیل اے
 ایتھوں دا اے دربان ایں
 ملکاں دے وچ پردھان ایں
 کیتی کرم دی انتہا
 سوہنے سلام اوہنوں کہیا
 ایہہ نذرِ رحمت دیکھ کے
 آقا دی شوکت دیکھ کے
 ہويا بڑا حیران سی
 پچھدا اوہ فر دربان سی
 معراج تے جو جارہیا
 جنہوں ہے رب نے سدیا
 جبریل اوہنوں دیا
 ایہہ نیں محمد مصطفیٰ
 ایہناں نوں سدیا رب اے
 ایہناں دے صدقے سبھ اے
 جد سڈیاں اسمعیل سی
 ایہو تے ہے احمد نبی

اوہنے سی جھک ادبوں کہیا
 یا مصطفیٰ صد مرحبا
 براق فر چلدا رہیا
 عرشاں دی راہ مل دا رہیا
 دوجا فلک فر آگیا
 سی کھل گیا در اوس دا
 دوجے توں فر تیجے فلک
 پہنچے تے در کھولن ملک
 چوتھے توں پنجویں آگئے
 رحمت دے بدل چھا گئے
 چھیواں وی کیتا پار سی
 ستواں وی کیتا پار سی
 ہر پاسے دُھماں دُھمیاں
 ہر پاسے خبراں گُرمیاں
 سب توں نرالا آگیا
 عرشاں دا دولہا آگیا
 آسمان جھمر پاؤندا
 قداماں نوں چُھی جاؤندا

حوراں دے لب تے نعت اے
 سب دی بنی آج بات اے
 آقا دے سہرے گاؤندیاں
 سوہنے دے نعرے لاؤندیاں
 یا مصطفیٰ یا مجتبیٰ
 رضوان سی کہندا پیا
 سرکار فر اگے ٹرے
 ذکرِ خدا کر دے ہوئے
 فر ویکھیا سلطان نہیں
 سب انبیاء دی جان نہیں
 تخت اک نورانی سی پیا
 بیٹھے سی آدم دلربا
 جبریل آقا نوں کہیا
 ایہہ بابا آدم آپ دا
 آدم نوں اوہنے دیا
 ایہہ نہیں حبیب کبریا
 نام اے محمد مصطفیٰ
 نور الہدیٰ شمس الضحیٰ

کیتا سلام ادبوں نبی
 دتا جواب آدم نے وی
 آدم دُعاواں دیتیاں
 نالے عطاواں کیتاں
 دوجے فلک تے پہنچ کے
 دیکھے عجائب آپ نے
 یحییٰ نبی اوتھے ملے
 اہلاً و سہلاً آکھ کے
 کیتا سلام آقا نے سی
 دتی دُعا اوہناں نے وی
 فرمل پئے عیسیٰ نبی
 ہوئی سی دونواں نوں خوشی
 گل ہوئی عیسیٰ نال سی
 سرکار پچھیا حال سی
 گل پیار دی ہندی رہی
 کجھ سن لئی کجھ آپ کہی
 ویلا سہانا سی بڑا
 دتی سی عیسیٰ نے دعا

اور یس اگے مل گئے
 دونواں دے دل سی کھل گئے
 ہو یا سلام آپس دے وچ
 کیتا کلام آپس دے وچ
 اور یس نے دتی دُعا
 سوہنا نبی خوش ہو گیا
 اگے ودھے جاں مصطفیٰ
 یوسف نبی سی مل پیا
 جو حسن وچ مشہور اے
 سوہنا ہو یا مسرور اے
 یوسف نے جد سی دکھیا
 سوہنا نبی شمس لضحیٰ
 حسن محمد دیکھ کے
 والنور احمد دیکھ کے
 محبوب پیارا دیکھ کے
 عرشاں دا تارا دیکھ کے
 نوری تھلی دیکھ کے
 نور من اللہ دیکھ کے

ڈٹھا جاں پیکر نور دا
 یوسف کہیا صد مرحبا
 فر سفر جاری ہو گیا
 آسمان تیجا آ گیا
 جبریل آگے ہو گیا
 کنڈا سی کھڑکاندا پیا
 کھلیا سی در آسمان دا
 ہو یا کرم رحمان دا
 زیلون اہدا دربان سی
 اُچی نرالی شان سی
 تیبہ لکھ فرشتہ رب نے
 خادم بنائے سب نے
 تسبی کرن سبحان دی
 رحمت ملے رحمان دی
 کیتا سلام آقا نے سی
 ملیا جواب آگوں وی سی
 صلوات پڑھ کے آپ تے
 سجدے دے وچ مُرد ڈگ پئے

سجدے دے وچ تسبی سدا
 اوہ ہر ملک ہے کر رہیا
 جبریل سوہنے نوں کہیا
 پیارے نبی یا مصطفیٰ
 سجدے دی عظمت منگ لتو
 اُمت لئی رحمت منگ لتو
 سرکار نے کیتی دعا
 اُمت لئی سجدہ مل گیا
 فرسید و سردار نے
 اللہ دے اُس دلدار نے
 اک نوری کعبہ دکھیا
 مَلکاں دا قبلہ دکھیا
 اوہ گھر سی سارا نور دا
 کجا نظارا نور دا
 بیت معمور اے ناں اُدا
 آسماناں اُتے تھاں اُدا
 ڈٹھے فرشتے جا بجا
 کر دے جو سن ذکرِ خدا

سرکار ایہہ سب ویکھ کے

اودوں وی سن اگے ودھے

اگے اوہ تھاں وی ویکھیا

سدرہ مقام منتہی

لہنوں نے کہندے اوہ جگہ

جتنے علم ہر پہنچدا

سدرہ مقام منتہی

سی آگیا جبریل دا

جبریل دا سی حوصلہ

سدرہ تے آکے مک گیا

تھکيا سی پیکر نور دا

اپنی وفا تے جھور دا

جبریل نوں آکھے نی

جبریل چل ہن اگے وی

سوہنا نی فرماؤندا

اگے توں کیوں نہیں جاؤندا

جبریل نے ہسی کہیا

معراج دے اے دولہا

گل ایہو آقا ٹھیک اے
 حد میری ایتھوں تیک اے
 اک پیر نہیں چا سکدا
 ہن اگے نہیں جا سکدا
 اک پیر جے اگے دھراں
 پچناں نہیں میرا نشاں
 اگے تھیں کرناں سفر
 تھک گئے نے اتھے میرے پر
 جبریل وی جد رُک گیا
 سوہنا نبی فر دا رہیا
 اک تخت ہئی نور دا
 سورج دے وانگوں چمک دا
 اکھیاں نوں بھایا خوب سی
 جد ویکھیا محبوب سی
 سرکار اُس تے بیٹھ کے
 سدہ توں سی اگے فرے
 رف رف سی اگوں آگیا
 بنیاں سی جہڑا نور دا

رب دے نبی دلدار لئی
 آگئی سواری نور دی
 رف رف تے سوہنا بیٹھیا
 عرشاں دا دولہا بیٹھیا
 ایہہ تخت نوری اڈ دا
 عرشاں دے بیٹھاں پہنچیا
 سی عرش تھلے آگئی
 رف رف دی منزل آخری
 جد ٹھہرے سوہنے مصطفیٰ
 تے سی میکائیل آگیا
 خدمت گذاری واسطے
 آیا سواری واسطے
 سی نوریاں دا پیشوا
 خدمت نبی دی کر رہیا
 وِتے وچھا جد اوس پر
 رکھے قدم خیر البشر
 فر میکائیل اڈ دا رہیا
 منزل دے ول چل دا رہیا

دریا سی اگے اگ دے
 ہر پاسے دیکھے وگدے
 ایہہ اگ دے دریا دیکھ کے
 سرکار سی اگے ودھے
 اگے سی پردے بے بہا
 ظلمت دا تے کوئی نور دا
 زردے تے مروارید دے
 چاندی زمرد دے بنے --
 لکھاں ای سی اگے حجاب
 پردے گذر کے بے حساب
 اگے کھڑا دربان سی
 اُس دی عجب ای شان سی
 فر پردے دیکھے بے شمار
 گنتی دے وچ ستر ہزار
 زنجیر وچ ستر ہزار
 ہین فرشتے وچ قطار
 ستر ہزاراں میل دا
 اک دوہے وچ سی فاصلہ

طے کیتا جد اے فاصلہ
 سب کجھ سی تھلے رہ گیا
 عرشاں دے تھلے پہنچ گئے
 بس اوتھے کله پہنچ گئے
 اگے سی اک نوری فضا
 سوہنا سی کلا رہ گیا
 فر لامکاں دا راہ سی
 ٹریا اوہ سب دا شاہ سی
 آئی ندا ہن سوہنیا
 اگے قدم آپے ودھا
 لنگھ کے حجاب کبریا
 سوہنا نبی اگے گیا
 فر آئی اک آواز سی
 ہو اُون مٹی یابی
 کجھ ہور نیڑے آ ذرا
 محبوب نون آکھے خدا
 اک اک قدم وچ فاصلہ
 طے کر رہیا سی مصطفیٰ

جہناں زمیں توں اُس جگہ
 سوہنا نبی کٹ دا رہیا
 آواز اَدُن مَنی دی
 سی ہزار وار آقا سنی
 فر سی مقام آیا دنی
 قرآن ہے دس دا پیا
 منزل ایہہ نہیں سی آخری
 ہونا سی اَقرب ہور دی
 فتدی دی بیج آگئی
 اَگے ودھے پیارے نبی
 قوسین دا گھیرا پیا
 ہویا مکمل دائرہ
 جلوے دکھائے یار نوں
 محبوب نوں دلدار نوں
 مازاغ اکھ دے نال سی
 جلوے پئے تھکدے نبی
 کیویں ملے کسراں گئے
 رولے نے سارے عقل دے

کتھے ملے کیوں ملے
 پردے اُہدے اُتے رہے
 سی ذات نے دتی صدا
 آجا حبیباً مرحباً
 ایہہ قرب تیری شان میں
 کہندا پیا رحمان میں
 آجا حبیباً ہُن نہ سنگ
 جو منگناں میں رَج رَج کے منگ
 منگیں گا جو مل جائے گا
 اَج خاص اے کرنی عطا
 رب دی ایہہ رحمت دیکھ کے
 رب دی عنایت دیکھ کے
 عرشِ علیٰ تے مصطفیٰ
 رب دی ایہہ جد دیکھی عطا
 رکھ دیتا سی سجدے سچ سر
 حمدِ الہی کیتی فر
 کیتی سی ایہو التجاء
 بخشیں ایہہ اُمت یا خدا

یارب توں بخشیش مہر تھیں
 اُمت مری دے مذنبیں
 بابِ اجابت کھلیا
 رحمت دا کوڑ ڈھلیا
 مقبول ہاواں ہو گیاں
 حاصل نگاہواں ہو گیاں
 رب آکھیا دلدار نوں
 خالق نے اپنے یار نوں
 سجدے چوں سر نوں چا لئو
 رحمت نوں جھولی پائو
 رُتبہ نبی نوں مل گیا
 سوہنے نے رب نوں دیکھیا
 ایسا قرب سی مل گیا
 جو بس سی خاصہ آپ دا
 ہے خاص رحمت مل گئی
 اُمت نوں فرحت مل گئی
 کناں زیادہ مل گیا
 بخشیش دا وعدہ مل گیا
 کیا شان والی رات اے
 ساجد دی بن گئی بات اے

مدینہ سوہنا میں

مدینہ پیارا اے

دوستو ! ثناء خوانِ رسولِ حاضرِ پیش کر رہے سنِ نعتِ شریف
دے وچ التجاسی کہ آقا صلی اللہ علیہ وسلم ساڈے تے کرم فرما کے ساہنوں وی اپنا سوہنا
شہر و کھا دیوے۔

سجنوں تے بیلویو ! میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا
جہیاں رحمتاں مکے وچ نیں مدینے وچ اوہدے نالوں دُگنیاں رحمتاں نیں۔
میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ! اسیں مدینے نوں حرم بنا دتا اے
حضور صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ! جہدِ حج کرن آوے تے میرے شہر مدینے
نہ آوے اوہد حج ای قبول نیں۔

دوستو ! ایسے لئی محدثین کہندے نیں بیشک مکہ افضل اے۔

مکہ شان والا اے۔

مکہ مرتبے والا اے۔

مکہ مقام والا اے۔

مکہ درجے والا اے۔

مکے وچ آبِ زمزم اے۔

مکے وچ صفاتے مروہ اے۔

مکے وچ حجرِ اسوداے۔

مکے وچ کعبۃ اللہاے۔

پر مدینے دی شان مکے نالوں افضل وی اے تے اعلیٰ وی اے
کیوں کہ!

جے مکہ شریف دے اندر کعبہ اے تے مدینہ شریف دے اندر کعبے

داوی کعبہ اے۔

سب نوں دیوے ٹور مدینہ

عاشقاں لئی اے طور مدینہ

دکھ ہے کردا دور مدینہ

دیوے کیف سرور مدینہ

ٹور تھیں ہے معمور مدینہ

خیر دوے بھرپور مدینہ

دُنیا وچ مشہور مدینہ

خوراں لئی اے خور مدینہ

قلب کرے مخمور مدینہ

کردا اے مغفور مدینہ

جنت والیو جنت رکھو

سانوں ہے منظور مدینہ

برکت رحمت راحت ونڈے
 رب وتوں مامور مدینہ
 مومنناں لئی اے دل توں نیڑے
 خوگاں لئی اے دُور مدینہ
 حیدر دا دل کھول کے تک لے
 ایتھوں نہیں ایں دُور مدینہ

خُدا دی رحمت مدینے وچ اے

میرے آقا تاجدارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماؤندے نے
 میرے مدینے دے نال پیار کریا کرو۔ تے مدینے دے باسیاں نال وی
 پیار کریا کرو۔ حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماندے!

الْمَدِينَةُ خَيْرٌ مِّنَ الْمَكَّةِ

یعنی مدینہ مکے نالوں افضل اے۔

تے کیوں نہ ہو دے کہ مدینہ شریف اوہ بستی اے جتھے سرکارِ مدینہ
 صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم جلوہ گر نہیں۔

خدا دی رحمت مدینے وچ اے
 نبی دی برکت مدینے وچ اے
 کرم دا دھارا مدینے وچ اے

میرا سہارا مدینے وچ اے
 جہاں دا مولا مدینے وچ اے
 نبی دا جلوہ مدینے وچ اے
 حسین فضا وی مدینے وچ اے
 عطا ای عطا وی مدینے وچ اے
 فضل کمالی مدینے وچ اے
 سنہری جالی مدینے وچ اے
 نبی دا در وی مدینے وچ اے
 علی دا گھر وی مدینے وچ اے
 نبی دا روضہ مدینے وچ اے
 بقیع پیارا مدینے وچ اے
 عرش دا تارا مدینے وچ اے
 تے نور سارا مدینے وچ اے
 خدا دا مظہر مدینے وچ اے
 رسول سرور مدینے وچ اے

طیبہ دیاں گلیاں

علامہ صائم چشتی بارگاہ رسالت وچہ عرض گزار ہندے نیں

کرم کرناں شہ خوباں
 وکھا طیبہ دیاں گلایاں
 مرے غم دا بنیں درماں
 مدینے دا کریں ساماں
 کدی بولے میرا ناواں
 تیرے در تے شہا آواں
 ہے صائم تے ترا احساں

سرکار مدینہ دیکھ لوواں

دوستو!

ہر عاشق دے دل دی صدا ایہو ای اے کہ سوہنے آقا دا سوہنا شہر
 دیکھ لوواں۔ مدینہ کوئی عام شہر نہیں مدینہ شہراں دا سردار اے۔ مدینہ عاشقاں
 دے دلاں دی بہارا اے۔ تے مدینے وچ ہر ویلے ورہدا انوار اے۔ ایسے
 لئی اپنے دل دی صدا پیش کردا ہاں۔

ہر ویلے عرضاں کردا ہاں سرکار مدینہ دیکھ لوواں
 لگتے دا اے جتھے اللہ دا دربار مدینہ دیکھ لوواں
 ناں عیش بہاراں مشکدا ہاں ناں لسیاں عمر ایں مشکدا ہاں
 پھر کڈھ لیں جان مرے مولا اک وار مدینہ دیکھ لوواں

پئے دَر دَاں دَا مَل جَاوے گَا ہر اَتھرو بِن پُھل جَاوے گَا
 لے اپنے نال جے ہنجواں دے سب ہار مدینہ ویکھ لوواں
 ودھ سب توں او گنہارا ہاں مجرم تے پاپی بھارا ہاں
 کملی دے تھلے لگ جاساں جے یار مدینہ ویکھ لوواں
 اللہ جے کرم فرما دیوے جے سَتے لیکھ جگا دیوے
 میں وار کے مدنی ماہی توں گھر بار مدینہ ویکھ لوواں
 میں جھلا ہاں دل جھلا اے عملاں توں خالی پلا اے
 ہو جان قبول جے نعتاں دے اشعار مدینہ ویکھ لوواں
 آساں دا گلشن کھل جَاوے سب صائم مقصد مل جَاوے
 جے مرن توں پہلاں رحمت دی گلزار مدینہ ویکھ لوواں

مدینے دے وچ اے

کرم دا خزینہ مدینے دے وچ اے
 خدا دا گلینہ مدینے دے وچ اے
 کوئی اُچی ساہ وی نہیں لے سکدا او تھے
 ادب دا قرینہ مدینے دے وچ اے
 حسن پاک تے او تھے زہرا بتول اے
 تے نوحی سفینہ مدینے دے وچ اے

جے مرناں تے مرناں مدینے دے وچ اے
 جے جیناں تے جیناں مدینے دے وچ اے
 ہے جنت وی جس دا طواف آکے کردی
 اوہ جنت دا زینہ مدینے دے وچ اے
 اے خشبوواں طیبہ دیاں دسدیاں نے
 نبی دا پسینہ مدینے دے وچ اے

ایس لئی !

ٹور ہر تھاں ای طیبہ چوں آؤندا اے
 رب دا مہر منیر مدینے وچ اے
 ملک فلک توں آؤندے سلامیاں لئی
 ٹور ازل دا طیبہ دے سینے وچ اے

کیوں کہ !

نسبت سوہنے دی میٹرب نوں ہوئی حاصل سارے شہراں دا ہو یا سردار طیبہ
 کملی والے دے ٹور دا ہے مرکز ونڈ دا جگ ٹوں ٹور انوار طیبہ
 جسم پاک سرکار دا ہے جتھے ودھ کے عرش نالوں باوقار طیبہ

ساجد سوہنے دا سوہنا دربار اتھے

عاشق تاں دکھن بار بار طیبہ

محشر وچ کرم

ساڈے آقا ﷺ اتھے وی کرم فرماوندے نے قبر وچ وی کرم فرماؤن گے تے حشر وچ وی کرم فرماؤن گے۔ میرے آقا ﷺ فرماندے میں قیامت والے دن اپنے گنہگار اُمّیاں دی شفاعت کراں گاتے اوہناں نوں جنت وچ داخل کراں گا۔

(ترمذی شریف باب المناقب)

اک ہور روایت اے کہ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا کہ قیامت دے دن میں شفاعت کراں گاتے سارے نبیاں دا امام ہوواں گا۔

(سنن دارمی حدیث نمبر ۴۸)

اللہ تعالیٰ قرآن پاک وچ فرماوند اے!

کہ اے ساڈے سوہنے محبوب اسی تہانوں راضی کر دیاں گے۔ تے حدیث پاک وچ میرے آقا فرماندے نے۔ میں او دوں تک راضی نہیں ہونان جدوں تک میرے سارے اُمّتی جنت وچ نہ چلے جاؤن۔

سجنوں! سانوں اپنے آقا تے فخر اے۔

سانوں فخر اے کہ اسی مسلمان آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی مومن آں۔

سانوں فخر اے کہ اسی لہچپال نبی دے اُمتی آں۔

کہ جدوں قیامت دادن ہووے گا نفسا نفسی دا عالم ہووے گا،

مخلوق تھر تھر کنبدی ہووے گی۔

جدوں کوئی کسے دا ساتھی نہیں ہووے گا نبی وی کہن گے اذہبو

الیٰ غیری۔ تے اوس موقعے تے صرف اکو ذات ہووے گی جہدے اذین

شفاعت دے نال کرم ہوناں ایں۔ اوہ میرے آقا حضرت محمد مصطفیٰ صلی

اللہ علیہ وآلہ وسلم نہیں۔ روایات حج آوند اے کہ حضور علیہ السلام اللہ دی

بارگاہ وچ جان گے۔ میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم اپنے غلاماں دا سہارا

بن گے تے اپنے غلاماں نوں جنت عطا فرماؤن گے۔ ایسے گل نوں اشعار

وچ انج بیان کیجا گیا اے!

دن حشر دا بھارا ہووے گا

ہر بندہ اُس دن رووے گا

محشر وچ گرمی ہووے گی

مخلوق خدا دی رووے گی

ہر بندہ اُس دن کنبنیاں ایں

وچہ پیاس دے رو رو ہنبنیاں ایں

سر اُتے سورج ہوناں ایں
 بندیاں نے بگ بگ روناں ایں
 کسے اوتھے کجھ ناں کہناں ایں
 سب نبیاں وی چپ رہناں ایں
 جد تکنے حشر دے رنگ سارے
 معصوم وی ہونے دنگ سارے
 رب غصے دے وچ ہووے گا
 ہر بندہ اُس دم رووے گا
 میرے آقا کرم کماون گے
 رب کول او کھے جاون گے
 اوہ عیب اساڈے ڈھکن گے
 سر سجدے دے وچ رکھن گے
 رب کہے گا سرنوں چک تے سہی
 توں ساڈے ولے تک تے سہی

تے حضور علیہ السلام عرض کرن گے!

اے ربا انج نہیں رُکنا میں
 سر اپنا تانہہ نہیں چکناں میں
 رب فیر اک گل فرماوے گا
 سوہنے دی شان دکھاوے گا

تینوں دتا تاج رسالت دا
 لے سوہنیا اذن شفاعت دا
 اے سوہنیا اُمت تیری اے
 اے ساری جنت تیری اے
 حیدر اوہ رب دا ماہی اے
 جہدی حشر دے دن وی شاہی اے
 تے فیر میرے آقا اپنے گنہگار امتیاں نوں جنت وچ گھلن گے
 دوستو تے بھراؤ!

سانوں چنگے عملاں تے ناز نہیں
 سانوں نماز، روزے تے ناز نہیں
 سانوں حج زکوٰۃ تے ناز نہیں
 سانوں صدقہ خیرات تے فخر نہیں
 سانوں عبادت ریاضت تے ناز نہیں
 جے سانوں نازاے تے اپنے آقادی محبت تے نازاے۔ اپنے
 آقادی شفاعت تے نازاے تے ایہ دعا اے کہ جیویں اسی سرکار دیاں
 محفلاں کردے آں، کل قیامت دے دن تے جنت وچ وی سرکار دیاں
 محفلاں سجایا کرے آمین

پنجتن پاک دی شان

پنجتن پاک دی شان سبحان اللہ

دوستو ! پنجتن پاک دا ذکر ہو رہیا سی اللہ تعالیٰ نے اپنے نبی
ٹوں تے نبی دی آل ٹوں وکھری شان عطا فرمائی۔ قرآن پاک پنجتن پاک
دی شان بیان کر دالے۔

آیت تطہیری پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مباہلہ وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت سخاوت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت رضاوی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

آیت مودت وی پنجتن پاک دی شان وچ نازل ہوئی۔

پنچ پھل تطہیر دے باغ دے نے دو جگ دے ٹہن سردار پنجتن

پنجتن پاک دے ٹور تھیں بنے عالم ہر اک شے اندر جلوہ بار پنجتن

اکو ٹور اے پنجاں دے وچ جاری اکو گلشن دی ٹہن بہار پنجتن

ساجد ورگے کمزوراں تے ماڑیاں تے

کردے کرم ہمیشہ سرکار پنجتن

دوستو ! جنت دے بوہے تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے

ہوئے نے۔ نوح علیہ السلام دی کشتی تے وی پنجتن پاک دے نام لکھے سن۔

آدم علیہ السلام نے وی پنجن پنجن پاک دے وسیلے نال دُعا کیتی۔

محمد فاطمہ حسن حسین حیدر پنچے ای ہستیاں رب نون پیاریاں نے
ایہناں پنجاں دی شان وچہ پاک آئیاں رب نے وچہ قرآن اتاریاں نے
ایہو ای پنچے مہا ہلے دے وچہ آئے کہیا مرحبا نوریاں ساریاں نے
ایہاں پنجاں دی مثل جمیل کوئی نہیں ایہناں پنجاں دے سر سرداریاں نے

پنجاں نال عشق میرا پنجاں نال پیار اے

پنجاں دا وظیفہ میرے دل دا قرار اے

پنجاں دے طفیل میرا جگ تے وقار اے

پنجاں توں جمیل میری جان دی نثار اے

پنجاں کولوں ولی سارے منگدے کمال نے

پنجاں دے دوارے سارے کردے سوال نے

اوکھے ویلے ساریاں دا رکھ دے خیال نے

پنچے ای جمیل میرے سخی بچپال نے

پنجاں وچہ رب وسے پنجاں چہ رسول اے

آیت تظہیر ہوئی پنجاں لئی نزول اے

پنجاں نال حب رکھو دین دا اصول اے

زندگی جمیل بناں پنجاں دے فضول اے

پنجاب دی غلامی تے صحابہ نوں وی ناز اے
 رب دیندا پنجاب دے غلاماں نوں نواز اے
 پنجاب تے درود بناں ہندی نہ نماز اے
 پنجاب تے جمیل ظاہر حق والا راز اے
 پنجتن پاک دا پرچم بلند ازلوں سدا پنجتن دا ذکر بلند رہناں
 نعرہ علی والاؤنا اے گج وج کے مٹلاں عاشقاں کدوں پابند رہناں
 مہن صائم سرکار دا نہیں چھڈنا ایسے گل تے سدا پابند رہناں
 پنجتن پاک دے صدقے تھیں اساں ساجد

ہر میدان اندر فتح مند رہناں

اللہ دا شہکار نے پنجتن

ٹورانی سرکار نے پنجتن

دو جگ دے سردار نے پنجتن

نور اتے انوار نے پنجتن

ساڈا تے ایمان نے پنجتن

وردواں دا درمان نے پنجتن

بخشش دا سامان نے پنجتن

اللہ پاک دی شان نے پنجتن

دل دے لئی فرحان نے پنجتن

مومن دی جند جان نے پنجتن

اصل دے وچ قرآن نے پنجتن

سانوں کر دے دان نے پنجتن

کاسے کرن پھر پورا یہ پنجتن

دیندے کیف سرور ایہ پنجتن

غم کر دے سب دُور ایہ پنجتن

اللہ پاک دائور ایہ پنجتن

ونڈ دے نور کمال نے پنجتن

ہر مومن دی ڈھال نے پنجتن

دو جگ دے بچال نے پنجتن

ہر دم ساڈے نال نے پنجتن۔ ایسے لئی اسی پنجتن پاک دے گدا

واں تے ساہنوں پنجتن پاک ای عطا کر دے نے

پنجتن پاک دے سخی در بار نے پنج پنجاں سخیاں توں کاہدی اے سنگ مینوں

صدقہ پنجاں دارب توں منگ لیناں میرے عشق نے دسیا اے ڈھنگ مینوں

پنجتن پاک دی حب دا ہاں طالب، ہور نہیں لوڑتے کوئی اُمنگ مینوں

بے رنگ ساں کرم جمیل کر کے

وتا پنجاں تے باراں نے رنگ مینوں

کہیا نبی نے اوس دا پیار جھوٹا رکھدا بغض جو میرے قبیلے دے نال
 اہل بیت دے نال پیار کر کے راضی نبی نوں کر لوؤ ایس حیلے دے نال
 مل جاندی اے من دی مراد ہراک پنجتن پاک دے ذکر ریلے دے نال
 جو وی منگیں گا ملو جمیل تینوں

اے پر پنجاں دے منگ ویلے دے نال

بعض لوگ پنجتن پاک دے نال عداوت رکھدیاں ہو یاں اول
 فول گلاں کر دے نے پر اوہناں عقل دے کوریاں ٹوں ایس گل دا پتہ
 نہیں کہ جیہڑا پنجتن پاک دے نال دشمنی کے پنجتن پاک دے بارے ج
 غلط عقیدہ رکھے رب اوہا دوہناں جہاناں ج اوہا بیڑا غرق کر دیندا اے۔

دوستو ! پنجتن پاک ٹوں کسے مولوی نے شان نہیں دتی بلکہ

ایہناں دی شان اللہ تعالیٰ نے بلند کیتی۔

کدوں ملاں دے بغض تھیں گھٹ جانی شان رب نے ودھائی اے پنجتن دی
 عرش فرش تے باغ جنان اندر ہندی مدح سرائی اے پنجتن دی
 آیات گھل کے رب قرآن دے وچ عظمت آپ دکھائی اے پنجتن دی

ساجد فقر دی سلطنت ملی اوہنوں

چہنے کیتی گدائی اے پنجتن دی

پارِ غارِ دمی شان

یارِ غارِ صدیقِ اکبر رضی اللہ عنہ

رب دے سب توں سوہنے یار دے سب توں سوہنے یار دی گل
 کر دے آں۔ کون صدیقِ اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ جہاں دے بارے
 میرے نبی صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! میں ابو بکر دے احسان دا بدلہ
 دُنیا وچ نہیں دیتا۔ ابو بکرنوں لبھدے چنگے عملاں دا بدلہ قیامت والے دن
 ملے گا۔

حضرت ابو بکر دانا نام

امام طبرانی رحمۃ اللہ علیہ حضرت مولا علی کرم اللہ وجہہ الکریم دا فرمان
 نقل کر دے نے کہ مولا علی نے قسم کھا کے فرمایا ! کہ ابو بکر دانا نام صدیق
 آسمان توں آیا اے۔

(فتح الباری ج 3 ص 354) (زرقاتی علی المواہب ج 1 ص 238)

(الصدیق از علامہ صائم چشتی ص 227)

نبی پاک صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا

حضرت انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ توں روایت اے کہ میرے آقا صلی
 اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اک دفعہ حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نوں

فرمایا ! اے ابو بکر تینوں اک گل دستاں۔

آپ نے عرض کی تھی ! یا رسول اللہ ضرور دستو۔

میرے آقا ﷺ نے فرمایا ! اے ابو بکر تیرا نام صدیق کسے ہو

نے نہیں رکھیا میرے اللہ نے محبت دے نال تیرا نام صدیق رکھیا اے۔

(کنز العمال ج 4 ص 344)

کون حضرت ابو بکر صدیق!

جیہڑے نبی پاک دا پیار نے۔

صدیق اسلام دا شہکار نے۔

صدیق سراپائے انوار نے۔

صدیق یار غار نے۔

صدیق مولا علی دے دلدار نے۔

صدیق صحابہ دے سردار نے۔

صدیق مومنوں دے دلاں دا چلین و قرار نے۔

ابو بکر صدیق دی شان اچی

دوستو ! جیہڑے لوگ حضرت سیدنا صدیق اکبر رضی اللہ تعالیٰ عنہ

دے نال دشمنی رکھ دے نے اوہ پکے بے ایمان نے۔ آؤ حضرت ابو بکر

صدیق رضی اللہ عنہ دی شان سُنو !

ابوبکر صدیق دی شان اُچی
 جانشین رسول مختار دا اے
 سب توں پہلاں ایمان لیا کے تے
 بنیاں پہلا صحابی سرکار دا اے
 اوہدی عظمت نوں کیوں بیان کریئے
 ہر شے جیہڑا حضور توں وار دا اے
 منے ساجد جو اوس دی ناں عظمت
 غلط سوچ تے بھیڑے کردار دا اے

کیوں کہ!

صدیق یار غار اے
 سوہنے دا پہلا پیار اے
 سرکار دا دلدار اے
 اصحاب دا سردار اے
 حیدر دا سوہنا یار اے
 اوہ صاحب کردار اے
 جو دشمن صدیق اے
 سمجھو کہ اوہ زندیق اے
 جو مانی اس صدیق دا
 اس دا عقیدہ ٹھیک اے

کیتی جو گل صدیق اے
پتھر دے اُتے لیک اے

کیوں کہ !

یارِ غار دی اُچی شان
یارِ غار توں میں قربان
یارِ غار تھیں کر لے پیار
تاں پچناں تیرا ایمان
ابو بکر تھیں بُغض نہ رکھ
حق دی گل ٹوں حق ای جان
نبی دے آکھن تے صدیق
سی چک آندا گھر دا سمان
ستا نال اے وچ مزار
ملیا اینج مقصودِ فیضان

نبی پاک دے یار صدیق سوہنے جان یار دے اُتوں قربان کیتی
کم دین دے آیا سی مال اُس دا اُچی ہو روی رب نے شان کیتی
ٹھنڈے ٹھار ہو گئے سینے سنیاں دے جدوں شانِ صدیق بیان کیتی
ساجدِ منکراں دا بھیڑا حال ہو یا
پٹ پٹ کے جان ہلکان کیتی

سوئے آقادرے سوئے یار

جہاں نوں سوئے آقاسی علیہ السلام دی سنگت ملی۔ جہاں نے دے
 راتیں آقاسی علیہ السلام دے دیدار دامزہ چکھیا اوہناں دے نصیباں دی بلندی کون
 جان سکدا اے۔ اسی الحمد للہ سنی آں۔ اسی سرکار دی آل دے وی غلام آں
 تے صحابہ کرام دے وی نوکر آں۔

ساڈا عقیدہ اے جیہڑا آل نوں ناں منے تے صحابہ نوں من دا دعویٰ
 کرے اوہ وی گمراہ اے تے جیہڑا کہوے میں صحابہ نوں من داں تے آل
 نوں نہیں من دا۔ اوہ وی پکا بے ایمان اے۔

دوستو تے بھراؤ !

ہر سچا مسلمان صحابہ داعاشق اے کیونکہ صحابہ کرام شانناں والے نیں
 سرکار دے صحابہ سرکار دے یار نے۔

سرکار دے صحابہ سرکار دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا سرور نے

سرکار دے صحابہ نور علی نور نے۔

سرکار دے صحابہ اچیاں شانناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ آناں تے باناں والے نے۔

سرکار دے صحابہ مولا علی دے پیارے نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں تے تارے نے۔

سرکار دے صحابہ سوہنے آقا توں قربان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈا حصہ ایمان نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے نور العین نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈیاں اکھاں دا چین نے۔

سرکار دے صحابہ اشداء علی الکفار نے۔

سرکار دے صحابہ ساڈے دلاں دا قرار نے۔

سرکار دے صحابہ آپس وچ نرم ملائم نے۔

سرکار دے صحابہ پنجتن پاک دے خادم نے۔

سرکار دے صحابہ ولیاں دے سردار نے۔

سرکار دے صحابہ میرے آقا دا شہکار نے۔

دوستو ! جیہڑے لوک سرکار دے صحابہ دے منکر نے اوہ کدے

وی سچے مسلمان نہیں ہو سکدے۔

سرکار دے صحابہ دے نال اللہ پیار کر دالے۔

سرکار دے صحابہ دے نال مومنین پیار کر دے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال اختیار پیار کر دے نے۔

سرکار دے صحابہ دے نال ابرار پیار کر دے نے۔

تاہیوں اسیں کہنے آں ساڈا عقیدہ اے!

پاک صحابہ شاناں والے

ابوبکر دی شان نرالی

پاک عمر دی شان نرالی

پاک عثمان دی شان نرالی

پاک بلال دی شان نرالی

اسی خادم پاک صحابہ دے

اسی گیت انہاں دے گاندے آں

جو دشمن پاک صحابہ دا

لکھ لعنت اُس تے پاندے آں

اصحاب نبی دے بندے نے

اصحاب دے مکر مندے نے

اصحاب دے عاشق چنگے نے

اصحاب دے دشمن گندے نے

اوہ شکلاں کیسیاں پیاریاں سن

جہناں نبی توں جاناں واریاں سن

جو نبی دی خاطر رُکدے رہے

جو دُنیا اُتے ٹھکدے رہے

جو عشقِ نبی وچ سَکدے رہے
 حسنین نوں جیہڑے چکدے رہے
 سر اوہناں دے سرداری اے
 جہناں آل توں جان وی واری اے
 جہناں رحمت پائی سوہنے دی
 جہناں برکت پائی سوہنے دی
 کی شان اوہناں دی دساں میں
 جہناں صحبت پائی سوہنے دی
 جو دشمن پاک صحابہ دا
 اوہنوں ملدا چین قرار نہیں
 اوہ ادھ وچکار ای ڈب جاناں
 اوہدا ہوناں بیڑا پار نہیں
 میں حیدرِ مک دی گل آکھاں
 سچ آکھیا حضرت صائم نے
 اوہ علی دا کجھ ناں لگدا اے
 جنہوں نال صدیق دے پیار نہیں

تے ہُن تہاڈے سامنے محبت والی حاضری پیش کرن لئی تشریف

لیاوندے نے۔

مولانا علی علیہ السلام دی شان

شانِ مولا علی علیہ السلام

دوستو ! مولا علی علیہ السلام دا ذکر خیر ہو ریائے۔ ساڈا ایمان اے جتھے
 مولا علی دا ذکر ہووے او تھے اللہ تعالیٰ اپنیاں خاص رحمتاں نازل فرماوندا
 اے۔ کیوں کہ علی عام نہیں ولیاں دا امام اے۔
 علی دُور نہیں سراپا نور علی نور اے۔
 علی صرف مسلمان نہیں بلکہ مسلماناں دی بخشش دا سامان اے۔
 سبجنوں دوستو ! میرے سوہنے تے من موہنے آقا حضرت سیدنا
 محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے ”الذکر علی عبادۃ“ کہ
 میرے سوہنے علی دا ذکر کرناں وی عبادت اے۔
 دوستو ! مولا علی علیہ السلام دا ذکر مسلماناں نوں چنگا لگ دا اے۔
 مولا علی دا ذکر کرنا صحابہ نوں پسندا اے۔
 مولا علی دا ذکر اللہ دے نبیاں تے رسولاں نوں پسندا اے۔
 مولا علی دا ذکر حضور انور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نوں پسندا اے۔
 مولا علی دا ذکر آسماناں دے فرشتیاں نوں پسندا اے۔
 مولا علی دا ذکر سردرۃ المنتہی تے حضرت جبریل اُوں پسندا اے تے
 لامکان تے خود سوہنے خُدا اُوں پسندا اے۔

کون علی!

ولیاں داتا جدار علی

صحابہ داسر دار علی

ولیاں داسلطان علی

اسلام دی برہان علی

حلالی دی پہچان علی

بولدا ہو یا قرآن علی

ساڈے دل دا چین علی

مولائے ثقلین علی

زیبت دارین علی

بابائے حسنین علی

کون علی!

جیہڑے اپنیاں ساریاں صفتاں وچ بے مثال نیں۔ علی علم دے

وچ وی بے مثال نے۔

علی کرم کرن وچ وی بے مثال نے۔

علی سخا وچ وی بے مثال نے۔

علی عطا وچ وی بے مثال نے۔

علی عبادت وچ وی بے مثال نے۔

علی طہارت وِچ وی بے مثال نے۔

علی شرافت وِچ وی بے مثال نے۔

علی کرامت وِچ وی بے مثال نے۔

علی صداقت وِچ وی بے مثال نے۔

علی شجاعت وِچ وی بے مثال نے۔

کون علی !

جہاں دے مقابلے چج اُون والے پہلوان گھبرائے ہندے سن

جدوں خندق دا معرکہ ہو یا تے کافراں دا اک بہت وڈا پہلوان عمرو بن

عبدالوَمیدان وِچ آیا تے آن کے للکاریا ! او مسلمانو آو میرے مقابلے

تے۔ جیہڑی جنت دا تہانوں شوق اے آو اتھے پہنچا دیواں۔

دوستان محترم ! عمرو بن عبدالوَد دے بارے وِچ تاریخ دان دَس

دے نے کہ اوہ کلا ہزار بندے اُتے بھاری سی۔ جدوں اوہنے مسلماناں

نوں للکاریا تے کسے بندے وِچ جرأت نہ ہوئی کہ اوہ کہہ سکے ابن وُد دے

نال میں مقابلہ کراں گا۔

دوستو ! اوس ویلے جے کوئی کھڑا ہو یا تے اوہ رب دا شیر حیدر کرار

سی۔ مولا علی علیہ السلام نے اوہدے نال جنگ کیتی تے اِکو وار دے نال ای

اوہدے دو ٹکڑے کر دتے۔

علی مشکل کشا اے

ساڈا سنیاں دا عقیدہ اے کہ مولا علی ورگا رو جاہور کوئی نہیں ہو سکدا

علی تاجدار ہل اتی اے

علی مرتضیٰ مشکل کشا اے

علی امامت داسرتاج اے

علی مومناں دی معراج اے

علی باغ رسالت دا پھل اے

علی آسمان ولایت داتارا اے

علی دکھیاں تے درویاں داسہارا اے

علی یوسف ورگا حسین ایں

علی نورانیت دامہر مبین ایں

علی ساڈے دلاں دا چین ایں

علی والد حسن و حسین ایں

علی مصطفیٰ دانورا ایں

علی ساڈے دلاں داسرور ایں

علی داکم عطا ای عطا اے

علی مولا بحر سخا اے

علی مولا مشکل کشا اے
 علی دا ذکر قرآن کررہیا اے
 ایسے لمی اسیں کیہندے آں

ہر دل وچ وسدا علی علی

ہر دل وچ وسدا علی علی
 راہ حق دا دس دا علی علی
 ہے مرد بہادر علی علی
 ہے توڑ دا خیر علی علی
 حسنین دا بابا علی علی
 سب جگ دا مولا علی علی
 ہتھ کٹیا جوڑے علی علی
 تقدیراں موڑے علی علی
 گل حق دی کر دا علی علی
 نہیں کسے توں ڈر دا علی علی
 دکھ مگروں لاہوے علی علی
 سکھ جھولی پاوے علی علی
 مسکین رجاوے علی علی
 بھکھیاں نوں کھواوے علی علی

مدنی دا پیارا علی علی
ساجد دا نعرہ علی علی

علی علی دا ورد پکا

دوستانِ محترم! مولا علی علیہ السلام دا ذکر سینیاں نوں ٹھاردا اے
تے منکر سڑ کے سواہ ہو جاندا ہے نے جدوں کوئی نعرہ حیدری ماردا اے۔
حضور صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دا فرمانِ عالی شان سماعت کرو۔ آقا علیہ الصلوٰۃ
والسلام فرماؤندے نے۔

کوئی مومن علی دے نال نفرت نہیں کردا تے منافق علی
دے نال پیار نہیں کردا۔

جیہڑے جیہڑے مومن نے میرے نال نعرے دا جواب دیو۔

نعرہ حیدری یا علی

ساڈا سُنیاں دا بوہتا حق بن دا یومِ علی مناونا چاہی دا اے
منکر علی دا جتھے وی نظر آوے نعرہ علی دا لاونا چاہی دا اے

نعرہ حیدری یا علی

سجنوں تے بیلو! میرے آقا فرماندے نے کہ جے سارے

انسان علی دی محبت وچ اکٹھے ہو جاندا ہے تے سوہنار ب جہنم نوں پیدا ای
ناں کردا۔

لَوْ اجْتَمَعَ النَّاسُ عَلَى حُبِّ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ
مَا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ

(السبعين فضائل علی صفحہ ۸۴) (المعجم الصغير صفحہ ۱۴۹)

(الصواعق المحرقة صفحہ ۱۲۶)

اک ہور روایت اے حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ عنہما
فرماندے نے اِکواری میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا ! علی
دے نال پیار کرن والیاں نوں کہہ دیو جنت وچ جان واسطے تیار ہو جان۔

(مسند الفردوس جلد دوم صفحہ ۳۵۸)

نعرۂ حیدری یا علی

ایسے لئی اسیں مولا علی علیہ السلام دے نال پیار کر دے آں تے جہے علی
دے نال پیار کیتا سمجھو اوہدا بیڑا پار ہو گیا۔ حضرت معاذ بن جبل رضی اللہ
تعالیٰ عنہ توں روایت اے رسول دو عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے فرمایا !

النَّظْرُ إِلَى وَجْهِ عَلِيٍّ عِبَادَةٌ

کہ مولا علی دے سوہنے مکھڑے ول ویکھنا وی عبادت اے۔

(کنز العمال جلد سوم صفحہ ۱۱۹)

نعرۂ حیدری یا علی

دوستان محترم ! ایسے لئی سارے ای صحابہ کرام مولا علی دے ول
پیار دے نال ویکھدے سن مولا علی نوں تکناں وی عبادت اے تے مولا علی

داذکروی عبادت اے۔ آؤ مولا علی دے ذکر دی عبادت وچ شامل ہو جاؤ۔

نعرہ حیدری یا علی

جیہڑا وی علی علی دا ورد پکاؤندا اے اوہنوں رب دیاں رحمتاں مل

جاندیاں نے۔ صاحبزادہ محمد لطیف ساجد چشتی صاحب سبق دیندے نے!

علی علی دا ورد پکا

رب دی رحمت جھولی پا

علی دا بن جا مست ملنگ

علی دا صدقہ رب توں منگ

علی ولی دے در توں کھا

علی علی دا ورد پکا

علی ولی دا مل لے در

علی دا گھر اے نبی دا گھر

علی نوں اپنے درد سنا

علی علی دا ورد پکا

ولیاں دا سردار علی

ہے نور الانوار علی

علی توں منگ لے نور ضیاء

علی علی دا ورد پکا

نبی دا خاص وزیر علی
 سب ولیاں دا پیر علی
 علی دے نام دے نعرے لا
 علی علی دا ورد پکا
 علی خدا دا بندہ اے
 کفر دے گل دا پھندہ اے
 جے ہے علی نوں ملن دا چا
 علی علی دا ورد پکا
 علی ولی اسد اللہ اے
 مکھ جس دا وجہ اللہ اے
 علی نوں نبی نے کہیا بھرا
 علی علی دا ورد پکا
 مومن دی پہچان علی
 حق دا اے عنوان علی
 علی اے کعبے وچ آیا
 علی علی دا ورد پکا

ہے صدیق دا یار علی
 عمر دا اے دلدار علی
 ناں ایویں توں رولا پا
 علی علی دا ورد پکا
 ہتھ کٹیا مڑ جوڑ دوے
 رُخ طوفاناں دے موڑ دوے
 ساجد گیت علی دے گا
 علی علی دا ورد پکا

پاک نبی دی جان علی

پاک نبی دی جان علی
 نبی دا شیر جوان علی
 مومن دی پہچان علی
 کر دا سب نوں دان علی
 ہے کل ایمان علی
 ولیاں دا سلطان علی
 عظمت دی برہان علی
 ہے شاہ مردان علی

محبوبِ سبحانِ علی
 ہے ناطقِ قرآنِ علی
 ڈک لیندا طوفانِ علی
 ساجدِ ڈر نہیں دوزخِ دا
 میرا وردِ زبانِ علی

پیار علی داربِ توں منگ

پیار علی داربِ توں منگ
 بن جا علی دا مستِ منگ
 نعرہِ حیدری گج کے لا
 منکر نوں آج کر دے تنگ
 علی دا ذکرِ عبادتِ اے
 علی دے ذکروں کدی ناں سنگ
 جیہڑا منکر حیدرِ دا
 کر اُس تھیں اعلانِ جنگ
 علی دے کجھ ناں لگدے نے
 جیہڑے پیندے چرس تے بھنگ

علی دے منکر کول نہ جا
 ایہدے کولوں بیچ کے لنگھ
 اوہنے جنت جانا ایں
 ملیا جیس نون علی دا سنگ
 علی دا دشمن پھیر سب
 رہندا نہیں جو مارنوں ڈنگ
 وچ نماز خیرات کرے
 جے آجاوے روٹیوں سنگ
 علی دا ورد پکائی جا
 علی دی دل وچ رکھ اُمنگ
 علی دے عاشق سولی تے
 ہتھیں جاناں دیندے سنگ
 شربت قاتل نون دیوے
 دشمن دا وی رکھے لنگ
 جسدی ڈور علی دے ہتھ
 اُچی سب توں رہوے پتنگ
 مگتے نون سو اُوٹھ دیوے
 آپ نہ کھاوے کئی کئی ڈنگ

ساجد عاشق دس دے نے
 علی نون پیار کرن دے ڈھنگ

علی دے نام توں منکر سڑ دے

علی دے نام توں منکر سڑ دے
 علی علی نین مومن کر دے
 علی کرم این علی سخا اے
 علی دھرم این علی وفا اے
 علی دی جنت وچہ ضیا اے
 علی نبی دا پاک بھرا اے
 علی دے عاشق جگ وچہ تر دے
 علی علی نین مومن کر دے
 علی اے داتا علی اے طبا
 علی اے ماویٰ علی اے اوئی
 علی ولی اے علی اے مولا
 علی نون من جا مکا دے رولا
 ولی علی دا پانی بھردے
 علی علی نے مومن کر دے

علی نون منیاں ملے گی رحمت
 علی نون منیاں ملے گی راحت
 علی نون منیاں ملے گی برکت
 علی نون منیاں ملے گی جنت
 علی دے نوکر کدے نہ مردے
 علی علی نے مومن کردے
 ملے نہ سانوں کیویں کنار
 علی دا ملیا اے جد سہارا
 علی اے عرش علی دا تارا
 ہے فیض جگ وچہ علی دا سارا
 علی دے کرم تھیں پلے بھردے
 علی علی نے مومن کردے

میں جدوی پکاراں علی علی

میں جد وی پکاراں علی علی
 تے لیندا ساراں علی علی
 ہے رب دا پیارا علی علی
 جہدا سخی دوارا علی علی

ولیاں دا دلبر علی علی

زہرا دا شوہر علی علی

ہر شخص پکارے علی علی

اج کہہ دیو سارے علی علی

حسنین دا بابا علی علی

زینب دا بابا علی علی

جعفر دا بابا علی علی

کاظم دا بابا علی علی

مہدی دا بابا علی علی

غوثاں دا داتا علی علی

ولیاں دا آقا علی علی

قطباں دا مولا علی علی

ہے نور نبی دا علی علی

ہے خون نبی دا علی علی

ہے جسم نبی دا علی علی

ہے جان نبی دی علی علی

ہے شان نبی دی علی علی

ہے آن نبی دی علی علی

ہے فاتحِ خیبر علی علی
 قاتلِ عشرِ علی علی
 ہے دینِ دا محسن علی علی
 آقا دا معاون علی علی
 اصحابِ دا ساجن علی علی
 آکھے ہر مومن علی علی
 مرے دل دا چانن علی علی
 جنت دا ضامن علی علی
 اسلام دی طلعت علی علی
 ہے شوکت و سطوت علی علی
 ہے دینِ دی عظمت علی علی
 توحیدِ دی نزہت علی علی
 ایمانِ دی نکبت علی علی
 ارواحِ دی فرحت علی علی
 یوسفِ دی رشقت علی علی
 اسلامِ دا چہرہ علی علی
 ہے نورِ دا غازہ علی علی

مولانا علی علیہ السلام کی شان سبحان اللہ

دوستو! روایتاں وچ اوندا اے کہ قرآن دے وچ ہر خشک و تر دا بیان ایس قرآن علم دا منبع اے تے قرآن داسارا علم سورۃ فاتحہ وچ اے سورۃ فاتحہ داسارا علم بسم اللہ شریف وچ اے بسم اللہ شریف داسارا علم بسم اللہ دی با دے نقطے وچ اے

تے میرے مولانا علی نے فرمایا اے لوگو! بان لو "انا نقطۃ تحت الباء" ب دا نقطہ میں ہوں

نعرۃ حیدری یا علی

ایک ہور روایت اے میرے مولانا علی نے فرمایا "انا قرآن ناطق" میں بولدا ہوں یا قرآن آں۔

نعرۃ حیدری یا علی

دوستو! جہدی اسی تلاوت کر دے آں ایہہ وی قرآن ایس مولانا علی وی قرآن نیں

ایہہ قرآن وی شان والا

اوہ قرآن وی شان والا

ایہہ قرآن وی عظمت والا

اوہ قرآن وی عظمت والا

ایہہ قرآن وی مرتبے والا

اوہ قرآن وی مرتبے والا

ایہہ قرآن غارِ حراچ آیا

اوہ قرآن خانہ کعبہ چ آیا

ایہہ قرآن کتاباں داسر داراے

اوہ قرآن ولیاں داسر داراے

ایہہ قرآن وی علم و نڈ دااے

اوہ قرآن وی علم و نڈ دااے

ایہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

اوہدی نسبت وی مصطفیٰ نال اے

ایہہ قرآن چپاے

اوہ قرآن بولدااے

ایہہ قرآن رسول اللہ دے سینے وچ آیا

اوہ قرآن رسول اللہ دی گود وچ آیا

ایہہ قرآن کتابِ نور اے

اوہ قرآن مجسمہ نور اے

ایس قرآن نوں کتابِ جلی کہندے نے

اوس قرآن نوں مولا علی کہندے نے

مولا علی دی شان سبحان اللہ
 پیار علی تھی نبی ذیشان کردا
 مسلمان ہر دم علی علی کردے
 علی علی اے سارا جہان کردا
 پڑھ کے دیکھ توں پاک قرآن یارا
 چہچا علی دا اچا یزدان کردا
 کردے ہر دم تلاوت مولا علی حیدر
 شان علی دی بیان قرآن کردا
 نعرہ حیدری یا علی

علی مولا۔۔ علی مولا

سوہنے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ارشاد فرمایا !

من کنت مولا لافعلی مولا

اے لوگو! سُن لو جہد میں محمد مولا واں اوہد علی وی مولا اے۔

حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے مولا علی نوں مبارک انج

دتی کہ یا علی! تہانوں مبارک ہووے کہ تسی ساڈے مولا ہے۔

ایس گل توں پتہ چلیا کہ حضرت عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی نظر

وچ مولا علی دا کیہ مقام سی۔

سجنوں تے دوستو ! ایہہ حقیقت اے کہ میرے مولا علی تمام
 مسلماناں دے مولا نیں۔ آپ سیدنا صدیق اکبر دے وی مولا نے تے
 حضرت عمر دے وی مولا نے۔ حضرت عثمان دے وی مولا نے تے حضرت
 بلال دے وی مولا نے۔ ہُن میں نعرہ لو او ان گاتے تئسی ساریاں نے علی علی
 کہناں ایں۔

من کنت مولا علی علی

صدیق دامولا علی علی

فاروق دامولا علی علی

عثمان دامولا علی علی

طلحہ دامولا علی علی

مقداد دامولا علی علی

سلمان دامولا علی علی

بوذر دامولا علی علی

عمار دامولا علی علی

اصحاب دامولا علی علی

اصحاب داراجہ علی علی

آقا دا پیارا علی علی

اکھیاں دا اتارا علی علی

حسنین دابابا علی علی

زہرا داشوہر علی علی

کعبے دا گوہر علی علی

ولیاں داسکندر علی علی

سب کہن قلندر علی علی

اقطاب داسرور علی علی

آقا دادلبر علی علی

نعرۂ حیدری یا علی

ذکرِ علی ٹوں دل دا سرور سمجھاں

ذکرِ علی عبادت دی جان آکھاں

قولِ علی تفسیرِ قرآن ساری

ذاتِ علی ٹوں ناطقِ قرآن آکھاں

سارے ولیاں دا علی ٹوں پیر آکھاں

شانِ علی ٹوں نبی دی شان آکھاں

ساجدِ علی ٹوں نبی دا کہواں نائب

مولا علی ٹوں حق دی برہان آکھاں

نعرۂ حیدری یا علی

نعرۂ حیدری یا علی

جنت دے شہزادے

حسن و حسین علیہما السلام

دوستان محترم!

میرے آقا سید عالم، تاجدارِ ختمِ نبوت حضرت سیدنا محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دے پیارے شہزادے حسین کریمین نے۔

امام حسن تے امام حسین نبی کریم دے پیارے نواسے نے۔

امام حسن تے امام حسین سلطنتِ شہادت دے تاجدار نے۔

امام حسن تے امام حسین جنتی جواناں دے سردار نے۔

امام حسن تے امام حسین گلشنِ امامت دی بہار نے۔

امام حسن تے امام حسین ولایت دے شہریار نے۔

امام حسن تے امام حسین رُخِ اسلام دا ہدکار نے۔

امام حسن تے امام حسین مولائے کائنات دے ولدار نے۔

امام حسن تے امام حسین علیہما السلام دی شان عقلاں نالوں اُچی اے کہ

میرے نبی کریم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے اپنے دونوں شہزادیاں دی شان

بیان فرمائی میرے آقا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم فرماوندے نے۔

الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا الشَّبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

حسن تے حسین جنت دے جواناں دے سردار نے۔

میرے آقا نے فرمایا ! حسن تے حسین میرے دو پھل نے۔

حضور ﷺ نے فرمایا ! جیہڑا بندہ میرے نال پیار کردا اے اوہ

میرے پیارے نواسیاں دے نال وی پیار کرے۔

دوستو ! ایسے لئی اہلسنت و جماعت دونوں شہزادیاں دے نال

برابر پیار کر دے نے۔ اسیں دونوں وچ کوئی فرق نہیں رکھ دے ساڈا عقیدہ

اے۔

امام حسن وی شان والے نے۔

امام حسین وی شان والے نے۔

امام حسن ہوی آقا دا ٹورنے۔

امام حسین وی آقا دا ٹورنے۔

امام حسن وی صحابہ دے سردار نے۔

امام حسین وی صحابہ دے سردار نے۔

امام حسن وی ولیاں دے آقا نے۔

امام حسین وی ولیاں دے آقا نے۔

امام حسن دی محبت وی عین اسلام ایں۔

امام حسین دی محبت وی عین اسلام ایں۔

امام حسن دا دشمن وی کافر اے۔

امام حسین دا دشمن وی کافر اے۔

امام حسن وی رب دے پیارے نے۔

امام حسین وی رب دے پیارے نے۔

حسن وی پیارا حسین پیارا

حسن ہے اعلیٰ حسین بالا

حسن کرم این حسین رحمت

حسن نرم این حسین فرحت

حسن نبی دی اے پاک صورت

حسین مولا علی دی سیرت

حسن ہے سردار جنتاں دا

حسین قاسم این برکتاں دا

حسن ہے مصدر بلندیاں دا

حسین مرکز ہے رفعتاں دا

حسن دا حسن کمال سوہنا

حسین ورگا نہ کوئی ہونا

حسن وی مولا اے مومناں دا

حسین آقا اے مومناں دا

حسن نبی دی اے اکھ دا تارا

حسین رحمت دا اے اشارا

حسن دے ورگا جمیل کوئی نہیں

حسین ورگا شکیل کوئی نہیں

حسن ہے محبوب مصطفیٰ دا

حسین مطلوب مصطفیٰ دا

حسن وی ناز اے حسین ناز اے

حسین کیسی پڑھی نماز اے

حسن پیارا علی ولی دا

حسین تارا علی ولی دا

حسن شہیداں دا پاک سرور

حسین آقا حسین افسر

نبی دے گلشن دے پیارے گل نے

اے دونویں سوہنے نبی دے پھل نے

پیار کر کے دوہاں تھیں ویکھو

ملن گے حیدر انعام لکھاں

حسن دے اُتے درود لکھاں

حسین اُتے سلام لکھاں

حسین حق اے یزید باطل

دوستوتے بھراؤ ! آج بعض لوگ ایسے وی ہے نے جیہڑے
 کہندے نے جی یزید وی چنگا سی۔ اوہدا کوئی جرم نہیں سی۔ اوہ تے صحابی دا
 پتر سی۔ اوہ تے امام حسین نال پیار کردا سی۔ سچی گل ایہہ وے کہ ایسے لوگ
 نہ صرف جھوٹھے نے بلکہ اسلام دے دشمن نہیں۔ حقی گل ایہہ وے کہ امام
 حسین علیہ السلام تے جنت دے جواناں دے سردار نے جدوں کہ یزید
 اسلام داباغی۔ لعنتی، خبیث اے۔ یزید دوزخ دابالمن اے۔

دوستو ! آؤ ہن امام حسین علیہ السلام دی تے یزید دی ونڈ
 کردے آں کہ حسین کیہ سن تے یزید کیہ اے۔

حسین صبح ازل دا نور اے
 یزید باطل اتے فتور اے
 حسین قرآن دا سپارا
 یزید ظلمت اتے خسارا
 حسین سوہنے نبی دا جانی
 یزید ابلیس دا اے ثانی
 حسین صبر و رضا دا پیکر
 یزید کمتر یزید بدتر

حسین زہرا دے دل دی فرحت

یزید فتنہ یزید ظلمت

حسین حیدر دا ماہ پارا

یزید رُوڑی دا کچرا سارا

حسین سردار جنتاں دا

یزید راہی اے دوزخاں دا

حسین محبوبِ مصطفیٰ اے

یزید بے درد بے حیا اے

حسین ہیرا حسین سچ اے

یزید پتھر یزید کج اے

حسین دولہا شہادتاں دا

یزید پیکرِ خباہتاں دا

حسین جنت دے پاس ونڈے

یزید لئی جہنمی ڈنڈے

حسین کوثر دا پیارا ساقی

یزید سوہنے خدا دا شاکی

حسین راحت حسین رحمت

یزید لعنت یزید زحمت

حسین اسلام دا سپاہی

یزید ایمان دی تباہی

حسین لطف و عطا دا مرکز

حسین نور و ضیا دا مرکز

ایہہ گل میری بٹھا تو دل وچ

حسین ساجد وسا تو دل وچ

نبی دابدرد منیر

دوستو ! کربلا دا میدان اے اک پاسے نبی دانو اسہ اے تے

دو جے پاسے جدوں کے یزید لعین دا لشکر اے۔

اک پاسے حسین اے۔ اک پاسے یزید اے۔

اک پاسے رحمان اے، اک پاسے شیطان اے۔

اک پاسے ثور اے، اک پاسے فتور اے۔

اک پاسے جمیل اے، اک پاسے ذلیل اے۔

نبی دا بدرد منیر ایدھر

معاویہ دا شریر اودھر

علی ولی دا اے لال ایدھر

یزید پورا زوال اودھر

نبی دی اکھ دا اے ٹور ایدھر
 یزید ہے پرفتور اودھر
 خدا دے پیارے دی جان ایدھر
 تے پورا پورا شیطان اودھر
 نبی دے دل دی بہار ایدھر
 جفا دا اے خار زار اودھر
 حسین جگ دا امام ایدھر
 یزید بے ننگ و نام اودھر
 سلامتی دا پیام ایدھر
 کدورتاں دا نظام اودھر
 نبی دے گھر دا وقار ایدھر
 خباثیاں دا شعار اودھر
 ہے پورا حق دا شعور ایدھر
 شقاوتتاں تے فتور اودھر
 خدا دا اعلیٰ سپاہی ایدھر
 تے ہے جہنم دا راہی اودھر
 جناب زہرا دا پیارا ایدھر
 جہنماں دا شرارہ اودھر

نظامِ حق و جمال ایدھر
کفر دی ساجد ہے ڈھال او دھر

کرم حسین این عطا حسین این

مرے نبی دی دُعا حسین این
علی دے گھر دی ضیا حسین این
کرم حسین این عطا حسین این
سخی حسین این سخا حسین این
وفا دی سوہنی ادا حسین این
مریضاں دے لئی شفا حسین این
ہر اک دے غم دی دوا حسین این
قضا نوں تکدا رہیا حسین این
مکین دھتِ بلا حسین این
شہید دینِ خدا حسین این
قتیل تیغِ جفا حسین این
امین صبر و رضا حسین این
غماں چوں کردا رہا حسین این
بہادراں چوں بڑا حسین این

کمال حسنِ وِلا حسینِ ایں
 جہانِ دا رہنما حسینِ ایں
 امامتوں دا صلہ حسینِ ایں
 خداتے ہو یا فدا حسینِ ایں
 ہمیشہ زندہ رہوے گا ساجد
 فنا یزید اے بقا حسینِ ایں

حسین مولا علی دادلبر

حسین راہِ وفا دا راہی
 حسین کول جنانِ شاہی
 حسین دا نام حسن والا
 حسین ارفع حسینِ اعلیٰ
 حسین سوہنے نبی دا مظہر
 حسین پیارے علی دا دلبر
 حسین خلد و جناں دا دولہا
 حسین سارے جہاں دا داتا
 حسین رحمت دا نامہ بر اے
 حسین رب دے قریب تر اے

حسین پیارے نبی دا پیارا
 حسین دکھیاں دا ہے سہارا
 حسین دین اتوں جان وارے
 حسین دیں دا سفینہ تارے
 حسین اسلام دا اے غازی
 حسین ساجد اتے نمازی
 حسین دلبر اے مصطفیٰ دا
 حسین رہبر رہ ہدیٰ دا
 حسین ساجد نبی دا پھل اے
 حسین دا بابا دین کل اے

دوستو!

حضرت سیدنا امام حسین علیہ السلام دا ذکر صرف محرم شریف دے
 وچ ای نہیں بلکہ سارا سال کرنا چاہی دا اے۔ کیوں کہ امام حسین علیہ السلام
 دا ذکر عشق والیاں دا سینہ ٹھار دا اے۔ امام حسین علیہ السلام دا ذکر مومنناں
 توں چنگا لگ دا اے۔ امام حسین علیہ السلام دا ذکر دلاں توں بہار دیندا
 اے۔

سُننیاں دا عقیدہ

میرے آقا نے فرمایا

میرے آقا ﷺ فرماؤندے نے جیویں بنی اسرائیل دے
بہتر فرتے سن میری اُمت دے تہتر فرتے ہون گے۔ اوہناں وچوں اک
فرقہ جنت وچ جائے گا۔

دوستو ! جنت دے وچ اوہو ای لوگ جان گے جیہڑے
سرکارِ مدینہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی شان دے قائل ہون گے۔
جیہڑے اہل بیت دی عظمت دے قائل ہون گے۔
جیہڑے صحابہ کرام دے عقیدت مند ہون گے۔
جیہڑے اللہ دے ولیاں نال پیار کرن والے ہون گے۔
جیہڑے داتا داتا دے نعرے لون والے ہون گے۔
جیہڑے فرید فرید دا ورد پکاؤن گے۔
جیہڑے ہو ہو دیاں ضرباں لاؤن گے۔

ٹسی ویکھو ! آج کوئی فرقہ نبی پاک دی گستاخی کر رہیا اے۔
کوئی نبی پاک دی آل دا منکر ہووے۔ کوئی سوہنے آقا دے صحابہ دی
عظمت دا قائل نہیں تے کوئی ولیاں دا دشمن ایں۔

دوسرے فرقیوں وچ وی صحیح العقیدہ لوگ ہو سکدے نے لیکن
اوہناں دی تعداد آٹے وچ لُون دے برابر اے۔ جدوں کہ سُنیاں وچ

اکثریت اوہناں لوکاں دنی اے جیہڑے سچے عقیدے والے نے۔
 تاہیوں تے جیہڑا فرقہ جیہڑی جماعت جنت وچ جائے گی اوہناں وچ زیادہ
 لوگ اہلسنت دے ای ہون گے۔ کیوں کہ سُنیاں دا عقیدہ سچا اے۔ سُنیاں
 دا عقیدہ ٹھیک اے۔ سُنیاں دا عقیدہ پکا اے۔ ایسے واسطے اسی ایہہ کہنے
 آں۔

سُنی آں اسیں سُنی آں
 سُنی آں اسیں سُنی آں
 اسی ٹوہِ نبی دے قائل آں
 اسی مولا علی دے قائل آں
 اسی غوثِ جلی دے قائل آں
 اسی داتا سخی دے قائل آں
 اسیں پاک صدیق نوں من دے ہاں
 اسیں پاک عمر نوں من دے ہاں
 اسی پاک عثمان نوں من دے ہاں
 اسیں پاک بلال نوں من دے ہاں
 جو دشمن پاک صحابہ دا
 اوہ دشمن پاک علی دا اے
 جو دشمن پاک علی دا اے

اوہ دشمن پاک نبی دا اے
 جو دشمن پاک نبی دا اے
 افسوس ہے اُس بے دیدے تے
 توہین ہے جس وچہ سوہنے دی
 لعنت ہے اوس عقیدے تے
 جو باغی کملی والے دا
 اوہ جرم کدی نہیں دھو سکدا
 تے منکر پاک صحابہ دا
 کدی سنی نہیں جے ہو سکدا
 اصحاب نبی دے پیارے نے
 ایہہ اسماناں دے تارے نے
 جو پکے ٹھکے سنی نہیں
 اصحاب دے عاشق سارے نہیں
 اصحاب دی شان نرالی اے
 اصحاب دا رُتبہ عالی اے
 اصحاب دا منکر خالی اے
 اصحاب دا عشق کمالی اے

ایسے لئی !

اسیں پنجائا نوں وی من دے ہاں
 اسیں بارائا نوں وی من دے ہاں
 اسیں آل دے سچے خادم ہاں
 اسیں چارائا نوں وی من دے ہاں
 اسیں پاک قرآن نوں ہاں پرھدے
 اسیں عشق دی پوڑی ہاں چڑھدے
 اسیں ولیاء کولوں نیئیں سڑدے
 اسیں کسے دے نال وی نیئیں لڑدے
 اسیں امن امان دے قائل آں
 اسیں پاک قرآن دے قائل آں
 اسیں دین ایمان دے قائل آں
 اسیں نبی دی شان دے قائل آں
 اسیں پاک میلاد مناؤندے آں
 اسیں گیت نبی دے گاؤندے آں
 محفل وی اسیں سجاؤندے آں
 آقائے درود پچاؤندے آں
 سانوں فخر ہے سنی ہوون تے
 سانوں فخر ہے سنی ہوون تے

در چھڈ کے کملی والے دا

دوستو!

آج کجھ لوگ ایسے وی نے جیہڑے کہندے نے جی کسے ٹوں بُرا
 نہ کہوؤ۔ سارے ای ٹھیک نے جیہڑا میلاد کر لوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا
 میلاد دے اُتے بدعت دے فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا
 یار رسول اللہ کہوے اوہ وی ٹھیک اے جیہڑا یار رسول اللہ کہن والے
 ٹوں مشرک کہوے اوہ وی ٹھیک اے۔

جیہڑا علی ٹوں مولا مٹے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا نہ مٹے اوہ وی
 ٹھیک اے۔ جیہڑا آقا ﷺ تے سلام بھیجے اوہ وی ٹھیک اے۔ جیہڑا
 فتوے لاوے اوہ وی ٹھیک اے۔

دوستو! جیہڑے لوگ ایسی تھکی گل کردے نے اوہ واقعی اسلام
 دی حقیقی رُوح توں واقف نیں۔ آؤ میں تہاڈے ساہمنے عقیدے دے
 بارے وچ کجھ اشعار پیش کردا ہاں۔ سماعت کرو۔

در چھڈ کے کملی والے دا

در غیر دے جانا ٹھیک نہیں

تھاں تھاں تے جھولی جا اڈنی

ایہہ یار عقیدہ ٹھیک نہیں

دَر چتے وی نے ولیاں دے
 ایہہ در نے کملی والے دے
 اللہ دے نبیاں ولیاں نوں
 دُونِ اللہ کہنا ٹھیک نہیں
 اوہ غیر اللہ توں منگدا اے
 جو منگدائے دُنیا داراں توں
 چھڈ کھیڑا دُنیا داراں دا
 ایہناں توں منگنا ٹھیک نہیں
 جے عشق نہیں دل وچ سوہنے دا
 کجھ کم نہیں دیناں عملاں نے
 منگ عشق نبی دا رب کولوں
 بن عشق دے مرنا ٹھیک نہیں
 منگ رب توں رستہ ولیاں دا
 منگ رب توں سنگت ولیاں دی
 مومن لئی جگ دا کوئی وی
 اس نالوں رستہ ٹھیک نہیں

مدنی دے پاک دوارے توں
 درِ ملدا اللہ سوہنے دا
 درِ ملن مدنی دا اس در توں
 منہ لانجھے کرنا ٹھیک نہیں
 اللہ دے کولوں ڈریا کر
 میلاد نبی دا کریا کر
 یا دس صائم نوں کی چنگا
 جے نعت سنانا ٹھیک نہیں

کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں

دوستو!

آج بعض لوگ جیہڑے اُن پڑھتے جاہل ہون دے باوجود بحث
 مباحثے دا شوق رکھدے نے۔ ایہناں توں صرف اک لفظ بدعت یاد اے۔
 حالانکہ ایہناں توں بدعت دی تعریف وی نہیں آؤندی۔ بدعت دیاں کہیاں
 قسماں نے ایہہ وی پتہ نہیں ہندا تے کم ایہناں دا ایہہ ہندا اے کہ ہر چنگے کم
 توں بدعت کہہ کے اوس چنگے کم دی اہمیت گھٹاؤن دی کوشش کردے نے۔
 کدی میلاد نوں بدعت کہندے نے۔
 کدی معراج نوں بدعت کہندے نے۔

سوہنے دی محفل کرو تے بدعت

جے ایصال ثواب کر لوؤ تے اوہ وی بدعت

کسے بھکھے ٹوں روٹی کھواد یوتے بدعت۔

ہب برأت نون اللہ دا ذکر کر لو تے بدعت۔

یعنی ہر چنگے کم نون بدعت کہن دا ٹھیکہ لیا اے پر۔

ہر خیر بھلائی نیکی نون

کہہ دینا بدعت ٹھیک نہیں

کی لبھناں تینوں حج وچوں

جے کملیا نیت ٹھیک نہیں

اللہ دے سچے ولیاں نون

کیوں بتاں نال رلاوندا ایں

ولیاں تھیں ویر درست نہیں

رب نال بغاوت ٹھیک نہیں

ہے کدوں مناسب چڑ جانا

من نعت محمد عربی دی

جے عشق نہیں دل وچ سوہنے دا

فر کوئی عبادت ٹھیک نہیں

سوہنے دی محفل وچ آ کے

پڑھے ناں دُرود جے سوہنے تے
 محفل وچ آوناں چنگا اے
 پر بخل دی عادت ٹھیک نہیں
 جو رب دے راہ نہ خرچ ہووے
 جو میل دا نہیں حقداراں نوں
 جو دُور خدا توں کر دیندا
 اوہ مال تے دولت ٹھیک نہیں
 حبدار وی بنے حیدر دے
 مندا وی بولے یاراں نوں
 بے ذوق تعلق ٹھیک نہیں
 بے نُور محبت ٹھیک نہیں
 جو نعت وی پڑھدے سوہنے دی
 دُجیاں نال بغض وی رکھدے نے
 صائم ایہہ راہ نہیں نیکاں دا
 ایہہ رسمِ عداوت ٹھیک نہیں

اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں

اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اسی نبی دی بزم سجاندے آں
 ساڈے وے سوہنا آیا اے تاہیوں تے خوشی مناندے آں
 اسیں جھنڈیاں مرچاں لالا کے کتیاں نون مرچاں لاندے آں
 سرکار دے پاک میلاد اُتے اپنے گھر بار سجاندے آں
 کھیاں دے دل ہل جاندے نے جدوں نبی دے نعرے لاندے آں
 محبوب دے نغمے گاوندے ہاں جہدا کھاندے ہاں اُہدا گاندے آں
 رنگ منکر دا اڈ جاندا اے جدوں محفل اسی جماندے آں
 اسیں نبی دے سچے عاشق ہاں اسی نبی دی بزم سجاندے آں
 اسیں نعمتاں پڑھ پڑھ کے ساجد
 لکھ نعمتاں رب توں پاندے آں

سرکار دے نعرے مار دے آں

سوہنے دیاں نعمتاں پڑھ پڑھ کے اسیں اپنے سینے ٹھار دے آں
 حیدار نبی دی آل دے ہاں اسیں خادم یار غار دے آں
 صدیق دی سنت سمجھ اسیں مال آقا اُتوں وار دے آں
 ہر ویلے جتھوں ملدا اے اسیں منگتے اس دربار دے آں

سرکار دا جشن مناوندے ہاں سرکار دے نعرے مار دے آں
اسیں سچے مسلک والے ہاں اسیں پکے قول قرار دے آں

سانوں فخر اے ساجد اس گل تے

اسی عاشق رب دے یار دے آں

اسیں نبی دے دردے منگتے آں

اسیں نبی دے دردے منگتے آں اسیں غیراں کولوں منگ دے نیں

ساڈے تے رنگ صحابہ دا اسیں تھاں تھاں دے رنگ رنگدے نیں

اسیں پنجتن پاک دے مانی آں اسیں غیر دا بوہا لنگھ دے نیں

ساڈی نظر سنہری جالی تے اسیں واقف ہیرتے جھنگ دے نیں

سانوں عشق دی طاقت لہمی اے تاہیوں تے منکر کھنگ دے نیں

اسیں عاشق دے نال ملدے آں غیراں نوں ایویں انگ دے نیں

اسیں مست ملنگ نبی دے آں شوقین چرس تے بھنگ دے نیں

اسیں ساجد آمن دے قائل آں اسیں اپنیاں تاہیں ڈنگ دے نیں

دوستوتے بیلویو ! سچے عقیدے تے چلنا سب توں ضروری اے

ایس لئی کہ عقیدہ ٹھیک ہووے گاتے ایمان مکمل ہووے گا۔ ایس لئی بدعقیدہ

لوکاں توں بچیا کروتے سچے عقیدے والیاں دے کول پٹھیا کرو۔ قبر وچ

تے حشروچ وی سچا عقیدہ ای کم آوے گاتے سچا عقیدہ ایہو ای جہدے وچ

نبی پاک دی محبت ہووے۔ نبی پاک دی آل دی محبت ہووے، صحابہ کرام

تے اللہ دے ولیاں دی محبت ہووے۔

عشق دی گل سناواں

عشق دی گل

آج ہر کوئی عشق دی گل کر دے پر ایس گل ول دھیان نہیں
 کر دے کہ عشق دیاں اینیاں کنجلاں نے جہناں نوں کھول دیاں کھول دیاں
 بڑے لوک قبراں وچ جا کے سوں گے تے عشق ہوران داراز رازی رہیا۔
 پر اے گل حقی اے کہ جہناں نے عشق دی دولت کھٹ لئی اوہ لوک قبراں وچ
 وی جا کے جیوندے نے۔

سجنوں! عشق دی گل عشق والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل محبت والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل ایمان والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل اللہ والیاں نوں چنگی لگدی اے۔

عشق دی گل دل نوں قرار دیندی اے۔

عشق دی گل روح نوں بہار دیندی اے۔

عشق دی گل ایمان نوں نکھار دیندی اے۔

عشق دی گل دلاں نوں سنوار دیندی اے۔

عشق دی گل چھپنی اے تے کسے ایسے بندے کولوں چھپوں جیہڑا

آپ عاشق ہووے یا عشق دی منزل دا مسافر ہووے۔ آؤ عاشقاں دی

ایس عشق دی اُلٹی چال

حضرت بابا بلھے شاہ قصوری رحمۃ اللہ علیہ فرماؤندے نے۔

ایس عشق دی اُلٹی چال

ایس عشق دی اُلٹی چال

صابر تائیں جد نیوں لایا

ویکھو پیا نے کی دکھلایا

رگ رگ اندر کرم چلایا

زور آور دی گل محال

ایس عشق دی اُلٹی چال

زکریا نے جد پایا قہارا

جسدم وجیا عشق نقارا

دھریا سرتے جکھا آرا

کیجا ایہڈا ویکھ زوال

ایس عشق دی اُلٹی چال

جدوں یحییٰ نے پائی جھاتی

رمز عشق دی لائی کاتی

جلوہ دتا اپنا فر ذاتی
 تن خنجر تھیں کیا لال
 ایس عشق دی اُلٹی چال
 آپ اشارہ اکھ دا کیا
 تاں مدھوا منصور نے پیتا
 سولی چڑھ کے درشن کیا
 ہو یا فر سی عشق کمال
 ایس عشق دی اُلٹی چال
 بلھے شاہ ہن چپ چنگیری
 کر ناں اتھے ایڈ دلیری
 گل نہیں رہ گئی تیری میری
 چھڈ دے سارے وہم خیال
 ایس عشق دی اُلٹی چال

تے عاشقاں دا سلطان پیر باہو فرماؤندا اے! کہ جے توں عاشق

بنناں چاہوناں ایس تے فتوے لو اوں لئی تیار ہو جا۔

عاشق ایس تے عشق کما دل رکھیں وانگ پہاڑاں ہو
 سے سے بدیاں لکھ اُلاہے جانی باغ بہاراں ہو
 چاہڑ سولی منصور نوں دتا جو واقف کُل اسراراں ہو
 سجدیوں سرناں چاہیے باہو بھاویں کافر کہن ہزاراں ہو

تے بابا بلھے شاہ کہندے نے۔

جاں میں سبق عشق دا پڑھیا

عشق دی نویوں نویں بہار

جاں میں سبق عشق دا پڑھیا

مسجد کولوں جیورا ڈریا

جاں میں رمز عشق دی پائی

اندر باہر ہوئی صفائی

عمر گوائی وچ مسیتی

اندر بھریا نال پلیتی

کدے نماز توحید ناں نیتی

ہن کی کرناں شور پکار

عشق دی نویوں نویں بہار

ہن کیوں ایویں بھاویں جھھیڑا

ہکھا ہندا چپ ہتھیرا

عشق کر دیندا مار و مار

عشق دی نویوں نویں بہار

خواجہ غلام فرید فرماؤندے نے عشق کی اے۔

عشق اساڈا دین ایمان
 کنت کنزا عشق گواہی
 پہلوں حب خود ذات گوں آہی
 عشق ہے ہادی پریم نگر دا
 عشق ہے رہبر راہ فقر دا
 عشق اساڈا دین ایمان

عشقا تینوں لکھ سلام

تے شاعر اسلام محمد جمیل چشتی عشق دی گل انج کر دے نیں

عقل توں اچا تیرا مقام
 عشقا تینوں لکھ سلام
 ازل توں بالا تیرا بول
 توں ایں لج تے توں ایں ڈول
 سچیاں نوں توں رکھناں کول
 جھوٹیاں نوں کر دینیں بدنام
 عشقا تینوں لکھ سلام
 تُوں ایں عشقا حضرت آدم
 تُوں ایں بڑا عظیم تے اعظم

سب کونین ہے تیری خادم
 ہر اک تھاں تے ترا قیام
 ہر اک وقت تے ویلا تیرا
 لکيا جگ وچ میلا تیرا
 ونجلی تیری بیلا تیرا
 تیری صبح تے تیری شام
 توں داتا توں پیر فرید
 توں این غوث دی آس اُمید
 توں ہر واعظ دی ہیں تمہید
 سب دے لب تے تیرا نام
 تیری دُھم زمانے اندر
 توں این لعل شہباز قلندر
 توں این نور دا پاک سمندر
 دلاں دی دھونا میل تمام
 حسن تیرے تے ہر کوئی بھلا
 بھیت تیرا نہیں کسے توں گھلا
 تیری تال تے نچیا ہلھا
 ہوگے معاف قصور تمام

خاک نوں دیناں ایں کر اکسیر
 ہتھ وچ تیرے ہر تقدیر
 توں ہیں میرا کامل پیر
 فیض تیرا ہے جگ تے عام
 اُچے ہون اونہاں دے جھنڈے
 اوہو ای لگدے تر کے کنڈھے
 عشق استاد جہناں نوں چنڈے
 اوہ نہیں ہندے کدی ناکام
 نال عقل دے تیری جنگ
 توں نہ ویکھیں روپ تے رنگ
 کجیا نال بلال دے سنگ
 جامی نوں توں دتے جام
 یار دی خاطر وارے دند
 کر کے گیوں توں لمان پندھ
 ماں دے حکم دا رہیوں پابند
 دساں کی میں تیرا مقام
 بانگ جے تیرا بلال نہ پڑھدا
 روز حشر تک دن نہ چڑھ دا

فجر نہ کوئی وی مومن پڑھ دا
 بڑے نرالے ترے غلام
 مصر بازار چہ کھول کے ہٹی
 یوسف دا مل پا کے آئی
 حُسن دی دولت کر لئی کٹھی
 کر دیتا توں حُسن نیلام
 تُوں ہیں نبی دا جشن میلاد
 تُوں ہیں پاک نبی دی یاد
 عاشق تیتھوں لین امداد
 ترے تے لکھ درود سلام
 عرش تے تیری گئی نعلین
 تیریاں قداماں ہٹھ کونین
 سب کجھ وار کے کہیا حُسن
 تُوں ہیں رب دا خاص انعام
 تُوں سیداں تُوں صدقے منگے
 تُوں سر نیزیاں اُتے ٹنگے
 سید پاک لہو وچ رنگے
 نیزیاں تے چڑھ کرن کلام

لاڈلے شیر جلی دی خاطر
 وقت نوں روکیا ولی دی خاطر
 سورج موڑیا علی دی خاطر
 ویلے دی ہتھ تیرے لگام
 توں عاشق تے توں محبوب
 توں طالب تے توں مطلوب
 توں کاتب تے توں مکتوب
 توں این وحی تے توں الہام
 توں یاحی یا قیوم
 توں ہیں دو جگ دا مقصوم
 توں ہیں چوداں پاک معصوم
 توں ہیں باراں پاک امام
 توں ہیں نور دی پاک قندیل
 توں ہیں حُسن دا آپ وکیل
 توں این حق دا حُسن جمیل
 توں ہیں الف میم تے لام
 عشقا تینوں لکھ سلام

تیری شان چہ لکھاں کوئی شعر میں وی اک دن آیا مینوں خیال عشقا
 تیری شان دے لبھے ناں لفظ مینوں بڑی کیتی پر چول تے جھال عشقا
 میری سوچ تے میری اپروچ کوئی نہیں لکھاں کیوں میں تیرے کمال عشقا
 میری سوچ جمیل جواب دے گئی
 بڑا سوچیا عقل دے نال عشقا

روگ روگ دی رٹ نہ لا ایویں عشق روگ تے نہیں ہے شفا بندیا
 کہہ گئے روگ ٹوں کری جاناں ناں توں عشق دی شان گھٹا بندیا
 عشق ساریاں روگاں ٹوں کٹ دیندا عشق ہے اوہ پاک دوا بندیا
 عشق بناں جمیل کوئی زندگی نہیں
 اللہ سب ٹوں کرے عطا بندیا

کئے عاشقاں پیار دے چلے جتھے عشق پیار دی اوہ گوڑی چھاں بندیا
 پھل کھڑ پیندے گلشن مہک جان دے ڈیرا عشق لونداجیہڑی تھاں بندیا
 بھیڑا عشق نوں کدی نہ آکھ بیٹھیں اچا عشق دا ای بڑا ناں بندیا
 عشق رب نے آپ جمیل کجیا
 اچا رتبہ ہے عشق دا تاں بندیا

کیہ میں عشق دی گل سناواں

کیہ میں عشق دی گل سناواں
 ایہدے چالے ویکھی جاواں
 ایہدی ہر اک چال نرالی
 ایہدا جاوے وار ناں خالی
 گتیاں دے اس جھگے ساڑے
 منہ زوراں نوں اندر تاڑے
 اڈھی راتیں آن جگاوے
 اکھیاں نوں ایہہ رونا پاوے
 ایہدے روپ نے لکھ ہزاراں
 ایہدا نقشہ کنج اتاراں
 جھیدی وی راہ اس نے ملی
 کدی وی اس دی واہ نہ چلی
 جیس نوں کدی وکھالا دیوے
 اس دا کڈھ دوالا دیوے

جیس کے نال ہس کے بولے
 اوہنوں فر کنڈیاں تے تولے
 سکھ دا ساہ ایہہ لین نہیں دیندا
 دل دی گل ایہہ کہن نہیں دیندا
 کتیاں دے ایہہ پیر چماوے
 خوشیاں ساریاں چلھے ڈاہوے
 جہات ایہہ جس تے پا دیندا اے
 مست ملنگ بنا دیندا اے
 شاہواں نوں ایہہ محلوں کڈھے
 کلی دا ایہہ ککھ ناں جھڈے
 جس اُتے رنگ اپنا چاڑھے
 ساری عمر اوہ مارے ہاڑے
 سکھ ایہہ لاگے ہون ناں دیوے
 پیراں اُتے کھلون ناں دیوے
 بڑے بڑے ایہہ کارے کردا
 ظلم ایہہ ڈاھڈے بھارے کردا
 سمجھاں عقلاں کھوہ لیندا اے
 جاناں تاکیں کوہ لیندا اے

یاری جس دے نال اے لاؤندا
 اوہنوں اپنا آپ بھلاؤندا
 خوشیاں اُون نال دیندا لاگے
 بنھ لیندا اے کچے دھاگے
 پھل کھوہ لیندا خار ہے دیندا
 جیوندیاں جی ایہہ مار ہے دیندا
 پُت دی دھون تے چھری رکھاوے
 بل دی پٹھہ ج چھال لواوے
 کیڑے چک زخماں تے دھر دا
 صبر دے نال اے سب کجھ جر دا
 جیہڑا اِس نوں یار بناؤندا
 ہڈیاں کھورے رت سکاؤندا
 شاہواں کولوں خوک چڑاوے
 بندی خانے نبی پچاوے
 سر سمر دے ہتھ تے رکھدا
 لذت ہے تلوار دی چکھدا
 اکھیں ویکھ کے موہرا چٹے
 منے بوہتا پین جے وٹے

وچ بازار وِکا چھڈ دا اے
 آئی مل لوا چھڈ دا اے
 ایہدے کولوں سبق جو پڑھ دا
 اوہو ای سولی اُتے چڑھ دا
 ہیرے گھٹے دے وچ رولے
 کیہڑا ایہدی رمز نوں کھولے
 کچے گھڑے تے سوہنیاں ٹھیلے
 یار دے ہون ناں دیوے میلے
 جیہڑا ایہدی گل سُن لیندا
 اوہنوں کجھ وی کہن ناں دیندا
 ایہہ ہے ایسا روگی کردا
 کن پڑوا کے جوگی کردا
 سیاں تھل وچ مار مکاؤندا
 شتر سوار گراہے پاؤندا
 کنڈیاں اتے پھل دھروندا
 نازک جے اگ تے لوہندا
 سولی چاہڑے کھل لہاوے
 سکھ کھووے دکھ جھولی پاوے

یار دے کول جے یار بٹھاوے
 اڈی اتے سپ لڑاوے
 بھار ایہہ بھارے پا دیندا اے
 کر بل وچ پہنچا دیندا اے
 پوریاں ہون نئیں دیندا غرضاں
 لا چھڈ دا اے وکھریاں مرضاں
 ایہنے کجیا جگ مستانہ
 ایہدا عرشوں پار فسانہ
 ساجد کی کی گل سناواں
 عشق دے کارے ویکھی جاواں

عقل تے عشق

عقل اک دن عشق ٹوں کہن لگی وگڑے دیواں میں کم سنوار عشقا
 ایس دُنیا دے دھندے چلاونے لئی مینوں خلقیا پروردگار عشقا
 دامن میرے توں جہدا وی ہے خالی اوہنوں آکھدے لوک بیکار عشقا
 میرے نال مقابلہ کیہ تیرا میرے دم دے نال بہار عشقا
 میرے صدقے زمانے دے سائنس دانناں توپاں ٹینک تے بم تیار کیجے
 راہواں دسیاں میں انسان تائیں اس انسان دے دے کم ہزار کیجے
 میرے ویکھ کر شے جو مینوں راہبر من دا اے کدی بھل دا نئیں

میرے باہجھ زمانے وچ کوئی عقدہ کسے بے شعورے توں کھل دا نہیں
 میں ہاں ربدی اک انمول نعمت میرے باہجھ کوئی سودا وی تل دا نہیں
 جگہ کوئی زمانے تے دس ایسی جھنڈا جس تھاویں میرا جھل دا نہیں
 کئی مائی دے لعل اس دُنیا تے میں تے ادنیٰ توں اعلیٰ عظیم کیجے
 افلاطون بقراط بوعلی سینا تے لُہمان جے پیدا حکیم کیجے
 عالم حافظ تے لکھاں بنائے قاری تے اُن گنت وزیر سلطان بن گئے
 رتی بھرو وی جہاں ٹوں ملی آں میں ایس دنیا وی جند جان بن گئے
 دامن جہدا وی میرے توں ہے خالی اُہدے دم اندر جانی دم کوئی نہیں
 ناصر قدر نہیں کردا جو میری اُہدا ایس زمانے وچ کم کوئی نہیں

جواب عشق

عشق آکھیا مُفت ٹوں کریں جھکڑے گلّاں نال نہ بن ہُشیار عقلے
 فانی دھندے اس فانی جہان دے نیں میرے لافانی کاروبار عقلے
 جیہڑی منزل تے اپڑیا میں جھلیئے تیرے کولوں اوہ اُچا بازار عقلے
 میرے باہجھ نہیں ملدا رب بھاویں کوئی مر جائے لکراں مار عقلے
 ایٹم بنا کے منیاں ایں خوش کتنا بٹھا انسان ہوسی
 جدوں چلیا بم تے فیر ویکھیں تیری وجہ توں کیہ نقصان ہوسی
 جے میں ناں ہندا کجھ نہیں سی ایس دُنیا دی نہ ای بہار ہندی
 نہ ای مار دا چھال خلیل رب دا نہ ای چنا وی اک گلزار ہندی
 میں لاہوت دیاں منزلاں طے کرنا ختم تیری اے جتھے رفتار ہندی
 جتھے ڈیرا میں لادیاں اس تھاویں توں جُتیاں چک فرار ہندی

تینوں مان ایں فوج تے اسلحیاں تے میں تے کر قربان پر وار دیناں
 فرق تیرے تے میرے وچ بہت سارا میں تے یار لئی سب کجھ وار دیناں
 تیری دوڑ اے جھلیئے چن تیکر تے میں عرش عظیم توں پار جاناں
 راضی یار جے ہووے تے سونہہ ربدی خاطر یار دی وک بازار جاناں
 کربلا اندر آل وار کے تے اہل جنّت دا بن سردار جاناں
 توں تے ٹینکاں تے توپاں تے مان کینا لڑ میں تے بن ہتھیار جاناں
 کدی خالد تے کدی محمود بن کے جڑا منکراں دیاں ہلا دیناں
 اگے فوج تے پچھے دریا ہووے تے میں کشتیاں ٹوں اگاں لا دیناں
 رکھ سانہہ کے توں سارے توپ خانے میں تے ایناں جنجالاں تے تھکد انہیں
 باطل واسطے میں فاروق بن کے وخت پا دیناں کدی اُکدا نہیں
 جے میں آواں بلال دے روپ اندر لیٹاں اگ تے غیر نوں جھکد انہیں
 جسے میرے میخانے چوں گھٹ پتی نشہ عمر ساری اوہدا مکدا نہیں
 آرے ہٹھ وی سی نہ ذرا کیتی اپنے لباں نوں سیتا تے میں سیتا
 شربت قاتلاں تاکیں پلا کے تے جام زہر دا پیتا تے میں پیتا
 ترے ولے ہے جے نمرود جھلیے ادھر آ میرے ابراہیم نوں ویکھ
 جیکر ہے فرعون تے مان تینوں میرے پاسے وی موسیٰ کلیم نوں ویکھ
 جاویں چھڈ میدان نہ نیزے اُتے پڑھدا سید قرآن حکیم ٹوں ویکھ
 جیکر چن تے جا انسان بیٹھا اے پار عرش توں دُر یتیم ٹوں ویکھ
 جنی دیر نہ گل دا پتہ ہووے ایویں جوڑ نہ جھوٹھ دے جوڑیئے نی
 ناصر عقل نوں کہہ دے عقل کر جا جا عقلے عقل دیئے تھوڑیئے نی

راز دی گل

گل چاہاں وچ پائیے تے گل پندی گل لاه گلوں اگو گل کرے

اگو گل کیہدی اے۔

اگو گل رب دی اے۔

اگو ای گل رسول دی اے۔

اگو ای گل اصحاب دی اے۔

اگو ای گل آل دی اے۔

اگو اک گل ولیاں دی اے۔

اگو ای گل غوثاں دی اے۔

اگو ای گل قطباں دی اے۔

اگو ای گل قلندراں دی اے۔

ایہہ کیہدی گل اے غور فرماؤ۔

آؤ اللہ کولوں پچھدے آں کہ رسول دی گل کیہدی اے۔

اللہ فرماؤندا اے میرا سوہنا کولوں گل ای نہیں کردا۔ اوہ تے اوہو

ای گل کردا اے جیہدی میری گل ہووے۔

عرض کیتی ! یا اللہ دس تیری گل کیہدی اے۔

فرمایا! میری اوہوای گل اے جیہڑی میرے محبوب دی گل اے

ایہہ گل اے نورِ وحدت دی

ایہہ گل اے رب دی رحمت دی

اس گل وچ راز ہزاراں نے

اس گل وچ عرشی ساراں نے

اس گل نوں جیہڑا دس دا اے

کدی روند اے کدی ہسدا اے

کی دساں ایہدی کہانی ایں

دو جگ توں گل پرانی ایں

دوستوتے بھراؤ کہن نوں گلاں بہت زیادہ نے پر ایہہ گل حقی اے

کہ ساریاں گلاں دا نچوڑ کڈھوتے اکوای گل بن دی اے

کئی لوکی اعتراض کر دے نیں کہ شریعت دی گل ہو راے طریقت

دی گل ہو راے معرفت دی گل ہو راے حقیقت دی گل ہو راے ایہہ گل

درست نہیں شریعت دی گل کدی طریقت توں جدا نہیں تے طریقت دی گل

کدی شریعت توں جدا نہیں۔

شرع اصل وراثت فقیر دی اے غیر شرع نہیں ہندی فقیر دی گل

فقر حاذق حکیم علیم ہندا لے کے ازل توں جانے اخیر دی گل

تیر نکل کمان جو جائے جیہڑا اوہنوں موڑ دیندی میرے پیر دی گل

رب دی قسم جمیل نہ رب موڑے میرے پیر کامل دستگیر دی گل

دل وچ دلدار

سجنوں تے دوستو ! دلدار دی گل دل والیاں نوں ای چنگی لگدی
 اے۔ حدیث پاک وچ مومن دے دل نوں رب داعرش کہیا گیا اے۔
 اللہ پاک نے دل اک ایسی شے بنائی جہدے راز شطان توں وی اوہلے
 رکھیا۔ ایسے لئی حضرت سلطان باہور حمۃ اللہ علیہ فرماؤندے نے۔
 دل دریا سمندروں ڈوہنگے کون دلاں دیاں جانے ہو
 وچے ای ویہڑے وچے ای جھیرے وچے ای منج مہانے ہو
 یعنی جیویں سمندر ڈوہنگا اے اونویں ای دل وی ڈوہنگا اے۔
 جیویں سمندر وچ بے شمار چیزاں ہندیاں نے۔
 اونویں ای دل وچ وی بے شمار چیزاں ہندیاں نے۔
 جیویں سمندر دی حقیقت دا پتہ نہیں۔
 اونویں ای دل دی حقیقت دا پتہ نہیں۔
 جیویں سمندر ہر چیز اپنے اندر سمالیندا اے۔
 اونویں ای دل وی اپنے اندر راز سنجال لیندا اے۔
 ایسے واسطے دل ٹوں سمندر دے نال تشبیہہ دتی جاندی اے۔
 دوستو تے بھراؤ ! دل دل وچ وی فرق اے۔ دل چنگیاں داوی

ہند اے تے دل ماڑیاں داوی ہند اے۔

دل ایمان والیاں کول وی اے تے بے ایماناں کول وی اے۔

دل صدیق کول وی اے تے ابو جہل کول وی۔

دل مولا حسین کول وی اے تے یزید شطان کول وی۔

دل اللہ والیاں کول وی اے تے ویریاں کول وی۔

پراوہ دل شان والا اے جہدے وچ کملی والا وس دا اے۔

اوہ دل عظمت والا اے جہدے اندر حسین وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر غوث جیلانی وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جہدے اندر بابا فرید وس دا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا پیر باہودے نال بجیا ہو یا اے۔

اوہ دل شان والا اے جیہڑا اولیاں دے ذکر نال بجیا ہو یا اے۔

دوستو ! دل دی گل بڑے بڑے لوکاں نے کیتی۔

دانشمند کہندے نے دل معرفت دا خزانہ ایں۔

اولیاء کہندے نے دل رب دا عرش اے۔

اک چنگی سوچ والے نے دل دے بارے وچ ایہہ آکھیا کہ دل

ہند ایفٹ تے آتے ایہدی گل رایٹ ہندی اے۔ دل دا تعارف سُنناں

جے تے آؤ تہانوں شعراں وچ دستاں کہ دل وچ کیہ اے تے دل آپ کیہ

اے ؟

دِل وچ جگ اے تے دل چہ جہان ایں
 دِل وچ رُوح اے تے دل وچہ جان ایں
 دِل وچ دُکھ اے تے دل وچہ سکھ اے
 دِل وچ نعمتاں نے دل وچہ بھکھ اے
 دِل وچ اُنکھ اے تے دل وچ آن ایں
 دِل وچ دین ایں تے دل وچ ایمان ایں
 دِل وچ رنگ اے تے دل وچ ترنگ اے
 دِل وچ یاد اے تے دل وچ اُمنگ اے
 دِل وچ بغض اے تے دل وچ پیار اے
 دِل وچ پھل اے تے دل وچ خار اے
 دِل وچ کیف اے تے دل وچ سرور اے
 دِل وچ ہمیرا اے تے دل وچ نور اے
 دِل وچ سوچاں نے تے دل وچ خیال اے
 دِل وچ خوشی اے تے دل وچ ملال اے
 دِل وچ دوستی اے دِل وچ کینہ ایں
 دِل وچ پانی ایں تے دِل وچ سفینہ ایں
 دِل وچ حاضر اے تے دِل وچ غیب اے
 دِل وچ سیدھ اے تے دِل وچ ریب اے

دِل وِچ جھوٹھ اے تے دِل وِچ سچ اے
 دِل وِچ پک اے تے دِل وِچ کج اے
 دِل وِچ عیب اے تے دِل وِچ ثواب اے
 دِل وِچ لفظ نے تے دِل وِچ چہ کتاب اے
 دِل وِچ غم اے تے دِل وِچ چاء اے
 دِل وِچ دشمنی ایں دِل وِچ دُعا اے
 دِل وِچ بحر اے تے دِل وِچ لہر اے
 دِل وِچ عاشقی اے دِل وِچ قہر اے
 دِل وِچ ظلمتاں نے دِل وِچ کُو اے
 چنگے دِل وِچ یارو ہندی خشبو اے
 دِل وِچ رات اے تے دِل وِچ سویرا اے
 دِل وِچ چائن اے تے دِل وِچ ہنیرا اے
 دِل وِچ یاری اے تے دِل وِچ ویرا اے
 دِل وِچ اپنا ایں دِل وِچ غیر اے
 دِل وِچ چنبا اے تے دِل وِچ کلی اے
 دِل وِچ نبی اے تے دِل وِچ علی اے
 دِل وِچ سکھ اے تے دِل وِچ چین اے
 دِل وِچ حَسَن ایں تے دِل وِچ حُسین اے

دل وچ ہیرا اے تے دل وچ عقیق اے
 دل وچ عمر اے تے دل وچ صدیق اے
 دل وچ رُعب اے تے دل وچ شان ایں
 دل وچ صحابیاں دی شان عثمان ایں
 دل وچ نبی ساجد دل وچ ولی اے
 دل وچ مصطفیٰ دا ویر مولا علی اے

تے جیہڑے دلاں وچ رب ہووے

رب دارسول ہووے

نبی دی آل ہووے

اوس دل وچ کدی ظلمت نیں آسکدی

کیونکہ جہاں دلاں وچ آقا تشریف لے آؤن جیہڑے دل

سوہنے محبوب دی جلوہ گاہ بن جاؤن جیہڑے دلاں دے اُتے نام محمد لکھیا

ہووے اوہ دل رب دے نور نال سج جاندا۔

پاک نبی دے نام دے صدقے ملے قرار دلاں نوں

ذکر نبی دا یارو سن کے ہو جئے پیار دلاں نوں

اپنے یار دی ہندی ہر دم یارو سار دلاں نوں

غم مک جاؤن جے مل جاوے اج غم خوار دلاں نوں

ہاشق بن کے آل نبی دا لٹو نکھار دلاں نوں

پنجن پاک دا ذکر کرتے دیو بہار دلاں نوں
 گل معراج دی سُن کے عرشوں کر لٹو پار دلاں نوں
 ایسے ذکر دے صدقے سجنوں اَج لٹو تار دلاں نوں
 لا کے ہو حق ہو دیاں ضرباں لوؤ ہنگار دلاں نوں
 جہناں وچ نہیں آقا وسدے ایسے مار دلاں نوں
 طیبہ پاک دا بے مل جاوے دے دیو خار دلاں نوں
 بے مل جاوے دل دا جانی تے دلدار دلاں نوں
 پاک نبی دے اُتوں حیدر دے دیو وار دلاں نوں

اکھ کر دی اے عجب نظارے

سجنوں تے بیلو

اکھ کر دی اے عجب نظارے
 اکھ دے جائے وارے وارے
 جسم لئی سارا نور ہے اکھ وچ
 سارا کیف سرور ہے اکھ وچ
 اکھ دے نال جہان ہے سارا
 اکھ ہے تک دی سجن پیارا
 جدوں کسے نال لگدی اکھ اے
 دل نوں جاندی ٹھکدی اکھ اے
 ہجر دے اندر روندی اکھ اے
 ہنچو ہار پروندی اکھ اے
 سب کجھ دل نوں کہندی اکھ اے
 درد جدائیاں سہندی اکھ اے
 پھلاں بھری بہار نوں تک دی
 اپنے سوہنے یار نوں تک دی
 سجن دشمن تاڑ دی اکھ اے

ڈیگ دی پتھر پاڑ دی اکھ اے
 ڈب دی اکھ اے تار دی اکھ اے
 دوے حیاتی ، مار دی اکھ اے
 ٹھہر دی اکھ اے پھر دی اکھ اے
 ہنجو بن بن کر دی اکھ اے
 یار دا نقش سنبھال دی اکھ اے
 واقف یار دی چال دی اکھ اے
 اپنے پچھے لاؤندی اکھ اے
 مست ملنگ بناؤندی اکھ اے
 دل وچ نور اُتار دی اکھ اے
 شیشے وانگ نکھار دی اکھ اے
 عشق دا واقف کر دی اکھ اے
 سڑ دی اکھ اے ٹھر دی اکھ اے
 ہجر وچھوڑے جھل دی اکھ اے
 راہ سبناں دا مل دی اکھ اے
 کدی تے دیکھنوں جھکدی اکھ اے
 کدھرے جان کے تک دی اکھ اے
 ایمانوں ٹھہرکاؤندی اکھ اے

نوں سیاپے پاؤندی اکھ اے
 آپے بھل بھل جاندی اکھ اے
 جان کے ٹھیڈے کھاندی اکھ اے
 لہدی اے ٹول دی اکھ اے
 دل دی باری کھول دی اکھ اے
 گھور دی اکھ اے گھیر دی اکھ اے
 دل ٹوں یارو پھیر دی اکھ اے
 روک دی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
 تڑندی اکھ اے پھڑکدی اکھ اے
 ڈکھدی اکھ اے رڑکدی اکھ اے
 رو رو یار مناؤندی اکھ اے
 جاگدی اے تے جگاؤندی اکھ اے
 وسدی اکھ اے وسدی اکھ اے
 بھر دی اکھ اے رسدی اکھ اے
 فیر ای ساجد کھل دی اکھ اے
 جد اکھیاں نال ملدی اکھ اے

ولیاں دی شان

اللہ دے ولی

قرآن وچہ اللہ تعالیٰ اپنے ولیاں دی شان بیان کردا اے ارشاد

اے۔

الْآنَ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
یعنی اللہ دے ولیاں دی اک نشانی ایہہ وی اے کہ اوہناں
نوں ناں تے غم ہندا اے تے ناں ای کوئی دکھ ہندا اے۔

دوستو تے بھراؤ! اللہ دے ولیاں دی بڑی شان بڑی اُچی تے
سچی اے۔ اللہ نے اپنے ولیاں نوں اختیار عطا فرمائے نے کہ اوہ جو وی
چاہندے نے اُنج ای ہو جاندا اے۔

اللہ تعالیٰ اپنے بندیاں دی رضا دے مطابق فیصلے فرماوندا اے
کیوں کہا اولیاء اللہ، اللہ دے پیارے ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے دوست ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اللہ دے سچن ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ اچیاں شانناں والے ہندے نے۔

☆ اولیاء اللہ دے کول طہارت وی ہندی اے تے صداقت

وی۔

- ☆ اولیاء اللہ دے کول سیادت وی ہندی اے تے سعادت وی
- ☆ اولیاء اللہ دے کول ملاحت وی ہندی اے تے شفاقت وی
- ☆ اولیاء اللہ دے کول نظافت وی ہندی اے تے رحمت وی۔
- ☆ اولیاء اللہ دے کول رفعت وی ہندی اے تے کرامت وی۔
- اولیاء اللہ نون اللہ تعالیٰ دا ایسا قُرب حاصل ہندا اے کہ اوہ جدوں
- چاہوں اللہ تعالیٰ دے نال ہمکلامی دا شرف حاصل کر دے نے۔

صفات دا مظہر

بخاری شریف دی حدیث پاک اے۔ حدیث قدسی وچ اللہ تعالیٰ ارشاد فرماؤندا اے کہ جدوں میرے منن والا میرے نال پیار کرن والا میرے سوہنے محبوب دے نال پیار کرن والا نمازاں دے وسیلے دے نال تے نفلاں دے وسیلے دے نال میرا قُرب حاصل کر لیندا اے تے فیر اوہ میرا بندہ میری صفات دا مظہر بن جاندا اے۔

سجنوں تے بیلویو ! حدیث پاک دے لفظ نے کہ میں رب اوہدے ہتھ بن جاناں جہاں نال اوہ کم کر دا اے۔ اوہدے پیر بن جاناں جہاں نال اوہ چل دا اے۔ اوہدیاں اکھاں بن جاناں جہاں نال اوہ دیکھ دا اے اوہدے کن بن جاناں جہاں نال اوہ سُن دا اے۔ یعنی اوہنوں میں ایسی طاقت عطا فرما دیناں کہ اوہ میریاں صفتاں دا مظہر بن

جاندا اے۔

ہتھ اوہدے ہندے نے طاقت میری ہندی اے۔

پیر اوہدے ہندے نے پاور میری ہندی اے۔

اکھاں اوہدیاں ہندیاں نے بصارت میری ہندی اے۔

کن اوہدے ہندے نے سماعت میری ہندی اے۔

رب دے پیارے یار ولی نے

دوستو ! تے جیہڑے اللہ دے ولی نوں اللہ تعالیٰ اپنی عطا دے

نال اپنی قدرت دا مظاہر بنا دیوے تے اوس ولی دی روحانی طاقت دا کون

اندازہ کر سکا اے۔ ایسے لئی قرآن پاک وچ حضرت سلیمان علیہ السلام

دے وزیر حضرت آصف بن برخیا رضی اللہ تعالیٰ عنہ دا واقعہ تحریر اے کہ

اوہناں نے اکھاں میٹ کے دوبارہ کھولن توں وی پہلاں کئی سو میل دُور پیا

ہو یا تخت لے آندا۔

قرآن پاک دا ایہہ واقعہ پڑھ کے ساڈا اللہ دے پیارے

ولیاں دی کرامت تے عظمت تے یقین ہو جاندا اے۔

اللہ دے ولی اپنی روحانی طاقت دے نال کرامت دے وسیلے

دے نال ایسے کم وی کر سکا دے نے جیہڑے عوام الناس واسطے محال

ہون۔ آؤ ولیاں دی شان سُو !

رب دے پیارے یار ولی نے
 پاک نبی دا پیار ولی نے
 اللہ دے شہکار ولی نے
 حیدر دے حب دار ولی نے
 رُتبہ جگ دے وچوں عالی
 ولیاں دی اے شان نرالی
 نظر ولی نے جس تے کردے
 اُس دی خالی جھولی بھردے
 بیڑے اوہناں دے نے تردے
 جیہڑے میراں میراں کردے
 ولیاں دے جو در تے آونے
 منگیاں مراداں لے کے جاوے
 ولی اللہ دے کرم کماون
 سب دیاں جھولیاں بھردے جاون
 ڈگدیاں نوں اے سینے لاون
 بھکھیاں تاکیں سدا رجاون
 جس تے نظر ایہہ پا دیندے نے
 کٹھے اُتے لا دیندے نے

ولیاں کول سعادت ہندی
 ولیاں کول صداقت ہندی
 ولیاں کول طہارت ہندی
 ولیاں کول کرامت ہندی
 نویں نصیب بنا چھڈے نے
 تقدیراں بدلا چھڈ دے نے
 رب دے سارے یار نے زندہ
 ولیاں دے کردار نے زندہ
 نالے پاک مزار نے زندہ
 ایہناں دے دربار نے زندہ
 درباراں توں فیض لٹاندے
 نور خزانے ونڈی جانڈے
 برکت ولیاں دی اے اعلیٰ
 رفعت ولیاں دی اے اعلیٰ
 شفقت ولیاں دی اے اعلیٰ
 نسبت ولیاں دی اے اعلیٰ
 حیدر جہڑے نسبت رکھدے
 اوہ نے عشق دی لذت چکھدے

اللہ والیاں دی گل

حضراتِ محترم ! اللہ دے پیارے ولی ظاہری طور تے وفات پاؤن توں بعد وی نہ صرف زندہ ہندے نے بلکہ اپنے من والیاں تے کرم فرماؤندے نے۔

اللہ والے کرم کماون

آج بعض لوکی ایہہ گل وی کر دے نے کہ جی تسی قبراں تے کاہدے لئی جان دے او؟ قبراں تے جاناں تے اہل قبور دے وسیلے نال دُعا کرنا ناجائز اے۔

دوستو ! ایسے لوگ دراصل مطالعہ نہیں کر دے جے ایہہ لوگ علم حاصل کرن تے کدی ایسی گل نہ کرن۔ آؤ۔ امام شافعی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دی گل سنو کہ آپ کیہ کر دے سی۔

امام شافعی امام اعظم دی قبر تے حاضر ہندے اوہناں نوں سلام عرض کر دے تے اپنیاں دُعاوں وچ اوہناں دا وسیلہ پیش کر دے۔

(تاریخ خطیب بغدادی جلد اول ص 123)

شاہ عبدالعزیز محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ فتاویٰ عزیز وچ لکھدے نے۔

کہ نیک لوکاں ٹوں اللہ تعالیٰ دے ولیاں ٹوں وسیلہ بنا کے دُعا کرنا
بالاتفاق جائز اے۔

(فتاویٰ عزیزی جلد دوم ص 108)

شاہ ولی اللہ محدث دہلوی رحمۃ اللہ علیہ لکھدے نے !

کہ اک بندہ سی جہدا نام نور العلی سی۔ اوہ بہت زیادہ بیمار ہو گیا
جدوں سارے علاج کرا لئے ٹھیک نہ ہو یا تے اوہنے اپنے والد صاحب
نوں آکھیا کہ ٹسی اجمیر شریف جاؤ حضرت خواجہ معین الدین چشتی اجمیری
رحمۃ اللہ علیہ دے حضور نیاز واسطے ایہہ چادر تے کچھ پیسے لے جاؤ تے
میرے ولوں حاضری وی دوؤ تے میرے لی دربار شریف تے کھلو کے دُعا
وی کریو۔ نور العلی صاحب دے والد صاحب اجمیر شریف پہنچے حاضری دتی
تے اپنے پتر دی گزارش پیش کیتی۔ تے قبر مبارک دے وچوں آواز آئی کہ
اے میرے منن والے ٹوں جیہڑی نیاز لے کے آیاں ایں اسی قبول فرمائی۔
تے نور العلی صاحب صحت یاب ہو گئے۔

(انفاس العارفين ص 69)

دوستو ! پتہ چلایا اللہ والے وصال توں بعد وی زندہ ہندے نے۔

امام یوسف بن اسماعیل نبھانی رحمۃ اللہ علیہ جامع کرامات اولیاء وچ تے
مولوی اشرف تھانوی جمال الاولیاء وچ لکھدے نے۔

محمد بن کبیر حکمی رحمۃ اللہ علیہ اللہ تعالیٰ دے بڑے پیارے ولی سن

اک دفعہ اوہناں دامن والا اوہناں دی قبر شریف تے حاضر ہو یا عرض کینتی
حضور میں تہاڈے کول ملاقات کرن واسطے آیاں۔

امام نبھانی لکھدے نے۔ محمد بن کبیر حکمی اپنی قبر وچوں باہر تشریف
لیائے تے اپنے من والے ٹوں دیدار وی کروایا تے گلاں وی کیتیاں۔

(جامع کرامات اولیاء جلد اول صفحہ 840)

شیخ علی ہتی رحمۃ اللہ علیہ جیہڑے میرے غوث پاک دے خلیفہ
اول سن فرماؤندے نے۔ اک واری میں اپنے مرشد پاک حضور غوث
جیلانی رضی اللہ تعالیٰ عنہ دے نال حضرت امام احمد بن حنبل رضی اللہ
تعالیٰ عنہ دے مزار شریف تے حاضر ہو یا۔ میں ویکھیا امام احمد بن حنبل رضی
اللہ عنہ اپنی قبر شریف دے وچوں باہر تشریف لیائے تے غوث پاک دے
نال معانقہ کیتا۔

(قلائد الجواہر صفحہ 141)

کیوں کہ! اللہ والے اپنیاں قبریں وچہ زندہ ہندے نے اللہ
والیاں دی شان سوچاں نالوں اچی اے کہ!

اللہ والے کرم کماون

ڈگیاں تائیں سینے لاون

جیہڑے ایہناں کول نے جان دے

اپنے من دے مقصد پاون

آپ تے رکھدے روزے یارو
 بھکھیاں تائیں سدا رجاون
 ہر دم اللہ اللہ کر دے
 ہر دم گیت نبی دے گاون
 کنڈھے اُتے لا چھڈ دے نے
 جس تے نظر کرم دی پاون
 ولیاں نوں رب طاقت دتی
 مردے ٹھوکر نال جگاون
 تقدیراں بدلا نے چھڈ دے
 جس دم آئی اُتے آون
 ولیاں کولوں کجھ نہیں لکیا
 عرشوں پار دی گل سناون
 بے حالاں نوں حال نے دیندے
 چوراں نوں ایہہ قطب بناون
 ولیاں نوں رب شان اے دتی
 کرسکدے نے جو وی چاہون
 ولیاں نال جو لگ جاندے نے
 اوہ سب اُچے رُتے پاون

جھوٹ دے نیڑے ولی نہیں اوندے
 جو فرماون سچ فرماون
 جیہڑے منکر ولیاں دے نے
 رب دے کولوں تر کھاون
 حیدر سچی گل سناواں
 ولیاں والے بخشے جاون
 کیوں کہ!

جو وی چاہوناں ایں ولیاں توں منگ جا کے
 بوہے ولیاں دے کدی نہیں ناہہ ہندی
 شان ولیاں دی تول ناں نال عقلاں
 شان ولیاں دی عقلاں توں تاہہ ہندی
 عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
 اوہدی شان لکھاں درجے ٹھانہہ ہندی
 کیوں کہ عالم سچ تے عارف سچ فرق اے عارف لازمی عالم ہندا
 اے پر ضروری نہیں کہ عالم عارف وی ہووے۔

عالم کڈا وی ہووے پر عارفاں توں
 اوہدی شان لکھاں درجے ٹھانہہ ہندی
 پل صراط دا اوہنوں نہیں ڈر صائم
 ہتھ ولی دے جہدی وی بانہہ ہندی

نظمان

سب توں شان کمالی اوہدی

سب توں شان کمالی اوہدی
 خلقت مُکَل سواں اوہدی
 پھلاں دے وچ لالی اوہدی
 ذاکر ڈالی ڈالی اوہدی
 اوہدے جیہا ناں کدرے کوئی
 اوّل آخر افضل اوئی
 دو جگ خلقت کملی ہوئی
 ہتھ وچ گھنڈی موہڈے لوئی
 اوہدے کرم تھیں سب سنسار اے
 اوہدے دم دے نال بہار اے
 جگ دا اوہدے نال ہنگار اے
 اوہدی پھلاں وچ مہکار اے
 ٹور حقانی ظاہر آیا
 جیہڑا وحدت وچ سمایا
 بے سمجھاں نے راز نہ پایا
 ہر جا اُس نے ڈیرا لایا

رحمت دا سر سہرا لا کے
 سوہنا آیا رُوپ وٹا کے
 کملی وچ گل حُسن چھپا کے
 رنگ لایا وچ جگ دے آکے
 سوہنی اوہدی شکل نورانی
 خلقیا نہ کوئی اُسدا ثانی
 اوہ میرا اے دلبر جانی
 خلقت ساری ہوئی دیوانی
 اوّل آخر اوہدی خاطر
 طیب طاہر اوہدی خاطر
 باطن ظاہر اوہدی خاطر
 ہر شے صابر اوہدی خاطر
 اُس دی مثل مثال نہ کوئی
 کسے دا ایڈ جمال نہ کوئی
 اَکمل جہیا کمال نہ کوئی
 اُس ورگا بچپال نہ کوئی
 چمکن جیہڑے چن تے تارے
 اوہدے نور دے نے چمکارے

اوہدے نُوروں عالم سارے
 ہر تھاں اُسدے نُور نظارے
 اُسدے دم دے نال بہاراں
 اُسدیاں پھلاں وچ مہکاراں
 حُسن اوہدے دیاں سب چکاراں
 مُڑھکے نال کھردن گلزاراں
 صورت یار دی ویکھ نہ رجاں
 اِک اِک دید تے سو لکھ ہجاں
 ایہہ در چھڈ کے کت ول بھجاں
 صابر سوہنے دے ہتھ لہجاں
 آمنہ دے گھر سوہنا آیا
 جس دے نُور نے جگ چکایا
 کُفر شرک جس آن مکایا
 رحمت دا جس مینہہ برسایا
 حُوراں نبی نُوں ویکھن آون
 پاک نبی دے سہرے گاون
 رب دے نُور دی دید اوہ پاون
 صلِ علی دے گیت سناون

عرشاں فرشاں خوشی منائی
 جھڑی ہے اوہدی رحمت لائی
 اُس نے اُچی شان ہے پائی
 اوہ مالک تے اُہدی خدائی
 اُس دے ٹور نے چانن لایا
 جس دی خاطر گن فرمایا
 سرداراں دا سرتاج آیا
 صابر سر سجدے وچ پایا
 اُس دی آن تے شان کمالی
 سب جگ اُس دا یار سوالی

محمد پاک دارُتَبہ بڑا اے

محمد عرشِ اعلیٰ دا اے راہی

محمد دی زمانے تے ہے شاہی

محمد مصطفیٰ نُورِ خُدا اے

محمد پاک دارُتَبہ بڑا اے

محمد دی زمانے تے عطا اے

محمد پاک شاہِ دوسرا اے

محمد سید و سردارِ عالم

محمد رب دی ہر نعمت دے قاسم

محمد مالکِ کعبہ و زم زم

محمد دے زمانے سارے کا دم

محمد پاک ہے رب دا پیارا

محمد پاک دا سب نوں سہارا

محمد دا کرم جگ تے ہے سارا

محمد پاک عرشاں دا اے تارا

محمد ابتدا دی ابتدا اے

محمد انتہا دی انتہا اے

محمد صاحب شمس لضحیٰ اے

محمد پاک ای بدر الدجیٰ اے

محمد پاک دا اچا گھرانہ

محمد پاک دا گدا سارا زمانہ

محمد واسطے ہر اک خزانہ

محمد دا جہاں سارا دیوانہ

محمد پاک دی کملیٰ اے کالی

محمد دا گدا رہندا نہیں خالی

محمد پاک دا رُتبہ اے عالی

محمد پاک نے خلقت ہے پالی

محمد دا وظیفہ کر کوں حیدر

محمد نام ہے اعلیٰ و برتر

اُس دی جگ توں شان نرالی

اُس دی جگ توں شان نرالی
 موہڈے اُتے کملی کالی
 سارا جگ اے اوہدا سواہی
 بھر دا سوہنا جھولی خالی
 جہڑا اے عالم دا والی
 ساری خلقت اُس نے پالی
 گلشن وحدت دا اے مالی
 سوچ توں جس دی شان تَعَلی
 لج اساڈی اوہنے پالی
 جاری اُس دا فیض کمالی
 کردا ساڈی اے رکھوالی
 سُنکیاں نوں دیوے ہریالی
 سورج توں ودھ چمکاں مارے
 اُس دے روضے پاک دی جالی
 سب کجھ اُس دے ساہنے بنیاں
 ہر شے اوہنے دیکھی بھالی
 اُس دیاں نعتاں پڑھدا حیدر
 پتہ پتہ ڈالی ڈالی

رحمت نال شفاعت سچ دی

سوہنے نال ہے برکت سچ دی

عصمت نال طہارت سچ دی

رحمت نال شفاعت سچ دی

ولیاں نال کرامت سچ دی

کثرت نال ہے وحدت سچ دی

دُرود دے نال عبادت سچ دی

ابو بکر دے نال صداقت سچ دی

عمر دے نال عدالت سچ دی

عثمان نال سخاوت سچ دی

علی دے نال شجاعت سچ دی

حسن دے نال سیادت سچ دی

حُسین دے نال شہادت سچ دی

آل دے نال سعادت سچ دی

اَمر دے نال اے قُدرت سچ دی

حیدر سچی گل میں آکھاں

آقا نال ہے جنت سچ دی

کرم ہے کیتا حبیب پیارے

کرم ہے کیتا حبیب پیارے
ملے نے رحمت دے تد سہارے

ہے ملنی جنت اساں نوں اُس دم
نبی نے کیتے جدوں اشارے

کی سانوں جائیے اُنہاں دے در تے
جہناں دا کم اے کہ لاوناں لارے

اسیں آں آل نبی دے خادم
اساڈے ہوئے ورے نیارے

نجف کربلا تے بقیع پاک ویکھو
ملے نے کیسے حسین دوارے

کراں مصطفیٰ دا جدوں ذکر حیدر
تے محفل چ لگدا کہ جیویں بہار اے

نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا

اُچی شان ایں نبی دے پیاریاں دی، نبی پاک دا اے ہر اک یار سوہنا
 ابو بکر تے عمر فاروق سوہنا، ہے عثمان تے حیدر کرار سوہنا
 اڈ دا پھر دا اے جنت دے وچ اج وی، عاشق نبی دا جعفر طیار سوہنا
 ابو طالب تے حضرت عباس سوہنے، ہے امیر حمزہ جانثار سوہنا
 حضرت طلحہ تے حضرت زبیر سوہنے، بو عبیدہ ہے والا تبار سوہنا
 حضرت سعد بن ابی وقاص سوہنا، حضرت سعید عالی وقار سوہنا
 ابن عوف اے عبدالرحمن سوہنا، ہے بلال سوہنا عاشق زار سوہنا
 ہے خبیب تے حضرت سلمان سوہنے، ابو ذر در تابدار سوہنا
 حضرت ابو ایوب تے ہوئی رحمت، بنیا مصطفیٰ دا خدمت گار سوہنا
 بوہریرہ نوں علم دی ملی دولت، پلا بھریا سی سوہنی سرکار سوہنا
 حضرت انس تے ابن عباس سوہنے، خبراں دین والا کعب احبار سوہنا
 نبی پاک نوں نعت سناون والا، ہے حسان شاعر بُردبار سوہنا
 جان جھے حضور توں وار دتی، ہے صدیق اکبر یار غار سوہنا
 حضرت جابر، عکاشہ مقداد سوہنے، خالد ابن ولید جرار سوہنا

کئیاں عاشقاں دی کراں گل ساجد

سوہنے نبی دا ہر اک شہکار سوہنا

نبی داروشن قمر حسین این

نبی دا روشن قمر حسین این
 علی دا نوری پسر حسین این
 حسن دا جانِ جگر حسین این
 عظیم تے معتبر حسین این
 علیم ہر خشک و تر حسین این
 کلیم خیر البشر حسین این
 فہیم و صاحب نظر حسین این
 خیر ہر اک خبر حسین این
 جہان دا راہبر حسین این
 کسے دا رکھ دا نہ ڈر حسین این
 خدائی لئی سینہ سپر حسین این
 محبتاں دا نگر حسین این
 کوئی کی دسے گا شان ساجد
 بڑا ای عالی قدر حسین این

چنگا لگ دا اے

محفل دا اے نور خزانہ چنگا لگ دا اے
 بخشش دا اے خاص بہانہ چنگا لگ دا اے
 رب دے یار دا پاک ترانہ چنگا لگ دا اے
 پندرہ صدیاں پہل زمانہ چنگا لگ دا اے
 آقا دا ہر اکِ مستانہ چنگا لگ دا اے
 اُس دا عاشق تے دیوانہ چنگا لگ دا اے
 پاک نبی دا پاک یرانہ چنگا لگ دا اے
 طیبہ دا دربار شہانہ چنگا لگ دا اے
 محفل والا ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
 لالچ دے بن ایہہ نذرانہ چنگا لگ دا اے
 اصحابہ دا ہر پروانہ چنگا لگ دا اے
 جس نے حیدر کرم اے کیتا ہر دم میرے تے
 پاک نبی دا پاک گھرانہ چنگا لگ دا اے

جشن میلاد نبی دا

ساری دُنیا دے وچ ہندا جشن میلاد نبی دا
 رب نے عرش دے اُتے کجیا جشن میلاد نبی دا
 ہر اک نعمت نالوں ودھیا جشن میلاد نبی دا
 رب دی رحمت دا اے سایہ جشن میلاد نبی دا
 ہر اک محفل نالوں سوہنا جشن میلاد نبی دا
 خلق توں وی سی پہلے ہو یا جشن میلاد نبی دا
 تاہیوں مومن آکھے ودھیا جشن میلاد نبی دا
 سبھ مٹھیاں دے نالوں مٹھا جشن میلاد نبی دا
 جامع ترمذی دے وچ آیا جشن میلاد نبی دا
 سب نبیاں نے آپ منایا جشن میلاد نبی دا
 ہر مومن دے دل وچ وسیا جشن میلاد نبی دا
 منکر ہر اک ویکھ کے نسیا جشن میلاد نبی دا
 رب نے آپ بلند اے کجیا جشن میلاد نبی دا
 حیدر ختم اے ہو نہیں سکدا جشن میلاد نبی دا

پاک نبی دی بزم سجاوناں

محفل دے وچ سجنوں اوٹاں واہ وا چنگا کم این
 پاک نبی دی بزم سجاوناں سوہنا چنگا کم این
 دل وچ نبی دا پیار وساوناں پیارا چنگا کم این
 آقا دا میلاد کرواناں یارا چنگا کم این
 نبی تے پاک درود پچاوناں سوکھا چنگا کم این
 رب دے یار دا جشن مناوناں کیسا چنگا کم این
 وچ سلام قیام کھلوناں ودھیا چنگا کم این
 پاک حسین دے غم وچ روناں ڈھاڈا چنگا کم این
 علی علی دے نعرے لاوناں چنگا چنگا کم این
 اتھرواں دے نال دل نوں دھوناں ہو یا چنگا کم این
 گیارہویں پاک دی کھیر پکاوناں مٹھا چنگا کم این
 ولیاں دے لئی ختم دواوناں ہندا چنگا کم این
 حیدر گیت نبی دے گاوناں اعلیٰ چنگا کم این

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا

فلسفہ معراج سبحان وچوں بول دا

سخی دا اے ہتھ اوہدے دان وچوں بول دا

سچ بوذر سلمان وچوں بول دا

ولیاں دا فیض ملتان وچوں بول دا

رتبہ نبی دا قرآن وچوں بول دا

گفر جدوں بول دا شیطان وچوں بول دا

چنگا کم نیک انسان وچوں بول دا

جلوہ خدائی ایمان وچوں بول دا

راز نیں کدی وی راز دان وچوں بول دا

رحم صدا یارو مہربان وچوں بول دا

چن تے زمین دام کالمہ

اک دن چن زمین ٹوں کہن لگا

ذرا دیکھ ٹوں میری بار بار اڑیے

حسین مینوں زمانے توں وکھ ملیا

ریساں کر دی کُل کائنات اڑیے

زیور باجھ آسمان اُتے سجداں ہاں

میری ذات انوکھی اے ذات اڑیے

میری روشنی دا فیض ہے سارا

میری وجہ توں چمکدی رات اڑیے

میری گرد ستارے طواف کردے

کردا تاریاں دے اُتے راج ہاں میں

مینوں اللہ نے ایسا کمال دیتا

اُتے فلک دے ٹوردا تاج ہاں میں

مینوں دیکھ کے لوک مناؤن عیداں

میں ہاں ہر اک صاحب ایمان دا چن

کدی چڑھاں تے حج نوں جان لوکی

کدی رجب تے کدی شعبان دا چن

میرے نال مہینے تے دن چلدے
 میں آں بے شک سارے جہان دا چن
 مینوں اللہ نے دتی اے شان ایسی
 مینوں آکھدے لوک آسمان دا چن
 ڈیوٹی جیہڑی لگائی اے رب سچے
 پوری دُنیا واں کدی وسار دا نہیں
 پھلاں باجھ نہیں سجدے جیویں گلشن
 میرے باجھ کوئی مزہ سنسار دا نہیں

زمین دا جواب

دِتا زمیں جواب نہ پا رولا میری سمجھیا نہیں توں شان چناں
 میرے سینے ٹوں پھول کے دیکھ تے سہی ہو جان گے راز عیاں خیاں
 میری گود وچ لیٹے نے سونہہ رب دی داتا صاحب تے باہو سلطان چناں
 گنج شکر دا دیکھ دربار آکے دیکھ چشتی پیر پٹھان چناں
 سیون اندر قلندر دے دیکھ جلوے ادھر خواجہ اجمیر دی گلی ٹوں دیکھ
 جہدے حکم دا ٹوں ایں محتاج جھلیا آبخداد اندر غوثِ جلی ٹوں دیکھ
 اک لکھ تے کئی ہزار مرسل میرے اُتے تشریف لیاؤندے رہے
 پورے تن سو سال صفی اللہ میرے دامن وچ آنسو دگاؤندے رہے

اللہ پاک دا خاص پیغام لے کے نبیاں ول جبریل سی آؤندے رہے
 میرے سینے تے شہنشاہ عالماں دے دائی حلیمہ دا اجڑ چہ آؤندے رہے
 عمر ورگا منصف ویکھیا میں شانناں رب جس نوں لازوال دیتیاں
 تیغ علی دی چلدی میں ویکھی بانگاں میرے تے عاشق بلال دیتیاں

آ تینوں مدینے وچ لے چلاں
 مسکن جیہڑا عربی تاجدار دا اے
 ذرہ ذرہ مدینے دی نگری دا
 آفتاب وانگوں لاٹاں مار دا اے
 جیہڑے سورج نوں روشنی توں منگناں ایں
 فیض اوہنوں وی ایس دربار دا اے
 میری گود وچ اوہ چن لیٹیا اے
 طالب رب وی جہدے دیدار دا اے
 میری گود وچ لیٹیا اوہ ناصر
 جہے تینوں اشارے تھیں توڑیا سی
 جدھر سوہنے دا پھریا رُخ انور
 کعبہ اودھر توں مولا نے موڑیا سی

دل دے وچ دلدار ہے وس دا

دل دے وچ دلدار ہے وس دا
 تاہیوں تے گھر بار ہے وس دا
 دوجگ توں آزاد اے ہندا
 جیہڑا اوہدی زلف چ پھس دا
 نعت نبی دی سن کے منکر
 وانگ شیطان دے ویکھو نس دا
 عاشق ویکھ لگام ذکر دی
 نفس دے گھوڑے اُتے گھس دا
 چن سی توڑیا پاک نبی نے
 ایہہ کم کسے دے نہیں جے وس دا
 ہر دم نعت نبی دی پڑھنی
 ایہو کم اے یارو جس دا
 شان نبی دی وچ قرآن ایں
 رب سانوں اے حیدر وس دا

لئیے نام جدوں آقا دا

پکی عشق دی گنڈ ہو جاوے
 دن تے رات دی ونڈ ہو جاوے
 آجاوے اسلام جے اتھے
 سارا ختم پکھنڈ ہو جاوے
 اوہدے پیر دی جتی بن کے
 ہنڈ جاویں جے ہنڈ ہو جاوے
 لئیے نام جدوں آقا دا
 منہ وی مٹھا کھنڈ ہو جاوے
 سوہنا آپ اٹھا لیندا اے
 جس دی بھاری پنڈ ہو جاوے
 آقا دا اک اتھرو تک کے
 دوزخ دے وچ ٹھنڈ ہو جاوے
 جد میلاد دا ہوکا دیئے
 آپے اکٹھا فنڈ ہو جاوے
 کنڈ زمین تے لگدی ناصر
 جے سوہنے نوں کنڈ ہو جاوے

اوہ ہستی فقط سید الانبیاء کے

کوئی مصطفیٰ بن کے آوے تے مٹاں

زمین اُتے چن لاه وکھاوے تے مٹاں

کوئی مغرب چوں سورج چڑھاوے تے مٹاں

یا پتھرا ٹوں کلمہ پڑھاوے تے مٹاں

کوئی ہے جو ہیرے ٹوں لا دیوے گھٹے

کوئی ہے جس دے آکھن تے گوہ بول اُٹھے

کوئی ہے دشمنناں لئی کرے جو دُعاواں

کوئی ہے جیہڑا ڈھپ چوں اُگا دیوے چھاواں

کوئی ہے ٹال چھڈے جو سرتوں بلاواں

کوئی ہے جیہڑا آکھے میں آ بخشواواں

کوئی ہے جس دے قدماں اچ ہووے خزینہ

بنا دیوے یثرب ٹوں آکے مدینہ

جو سُکیاں کھجوراں اُگاوے اوہ کون این

جو کعبے ٹوں کعبہ بناوے اوہ کون این

جو کھا کے زخم مُسکراوے اوہ کون این

جو قطرے چوں دریا وگاوے اوہ کون این

کوئی ہے جیہڑا پل اچ خُدا کول جاوے

کوئی ہے جو پنجواں دیاں پنج پڑھاوے

کوئی ہے جس دا عمر وی ہے بھکاری
 کوئی ہے لاوے عثمان جہدے نال یاری
 کوئی ہے جس دی براق بنے سواری
 کوئی ہے جس دے نال وچ وی ہووے خماری
 کوئی ہے جس دے نال دا کرے جگ وظیفہ
 کوئی ہے جس دا صدیق ہووے خلیفہ
 کوئی ہے جس دی قرآن تقریر ہووے
 کوئی ہے جس دی اخلاق شمشیر ہووے
 کوئی ہے جس دی یاداں اچ تاثیر ہووے
 کوئی ہے دوہترا جس دا شبیر ہووے
 اوہ کون ایں جہدے گھر دارحمت وی جی اے
 علی اے بھرا فاطمہ جس دی دھی اے
 کوئی ہے جس دی مولا کوئی گل نہ موڑے
 کوئی ہے جیہڑا ٹٹیاں دلاں تاکیں جوڑے
 کوئی ہے جس دا نعرہ وی زنجیر توڑے
 کوئی ہے جیہڑا رب کول پچا کے چھوڑے
 متفقہ ناصر ایہہ سب دی صدا اے
 اوہ ہستی فقط سید الانبیاء اے

کسے نوں ایں گل سہکے دار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گل سہکے دار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گونجاں والی ڈار چنگی لگدی

کسے تائیں نویں کوٹھی کار چنگی لگدی

کسے تائیں کوک ٹھنڈی ٹھار چنگی لگدی

کسے نوں ایں چین دی دیوار چنگی لگدی

کسے نوں ایں تیکھی تلوار چنگی لگدی

کسے نوں ایں بحث تکرار چنگی لگدی

کسے نوں ایں گوٹے والی تار چنگی لگدی

کسے نوں ایں کھیوڑے دی اے غار چنگی لگدی

کسے نوں پیار وچ مار چنگی لگدی

کسے نوں ایں چت کے وی ہار چنگی لگدی

حیدر آسیں جنناں نوں کہندیاں ایں سُنیاں

سانوں تے مدینے دی بہار چنگی لگدی

طیبہ وچ اے

چین طیبہ وچ اے قرار طیبہ وچ اے
 عاشقاں نوں ملدا پیار طیبہ وچ اے
 ختم ہندا دل دا آزار طیبہ وچ اے
 رب دا پیارا دلدار طیبہ وچ اے
 ٹھیک ہندا دوستو پیار طیبہ وچ اے
 خلد والا حسن و نکھار طیبہ وچ اے
 پورے سال سجنوں بہار طیبہ وچ اے
 جالیاں سنہری دربار طیبہ وچ اے
 رب دا نورانی شہکار طیبہ وچ اے
 سوہنے آقا جی دا گھر بار طیبہ وچ اے
 پھلاں نالوں سوہنا یار و خار طیبہ وچ اے
 طوبی نالوں ودھ کے ہدگار طیبہ وچ اے
 حیدر اتھے اون والا خالی کدی گیا نہیں
 سانلاں دی لگ دی قطار طیبہ وچ اے

ہر اک نعمت سوہنا ونڈے
 ہر اک نعمت سوہنا ونڈے
 اُس دے جھولن ہر تھاں جھنڈے
 جہڑا دشمن پاک نبی دا
 اوہدے سر وچ وجدے ڈنڈے
 جہڑے نیں گستاخ نبی دے
 اوہ غدار نیں گندے انڈے
 قبر دے اندر گستاخاں نوں
 کپڑیاں وانگوں رت ہے چھنڈے
 سنیاں دا اے مسلک سچا
 باقی نیں انگریزی لنڈے
 سانوں ملدی کھیر ختم دی
 مجدیاں تائیں ملدے گنڈھے

نقابت دا طریقہ

تلاوت دی دعوت

آج دی ایہہ محفل تلاوت دے نال شروع ہندی اے۔ قرآن پاک دی تلاوت کرن واسطے ساڈے کول بڑے سوہنے لہجے والے قاری قرآن تشریف فرمانے۔ میری مراد حضرت جناب قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب نے۔

جدوں قاری صاحب اپنے مٹھے لہجے دے نال قرآن پاک دی تلاوت کردے نے تے سُنن والے قرآن پاک دی تلاوت دے سُرو وچ ڈب جاندے نے کیوں کہ قرآن پاک دی تلاوت جدوں پیار نال کیتی جاندی اے۔ قرآن پاک دی تلاوت جدوں محبت دے نال کیتی جاندی اے تے اوہد اذوق ای وکھرا ہند اے۔ قاری صاحب نوں ایہناں لفظاں دے نال دعو دے رہیاواں کہ !

ایہہ قاری قرآن دے نُور دے نال معمور اے۔

عشق رسول وچ مخمور اے۔

ولیاں دا نظر منظور اے۔

تلاوت دے لئی مامور اے۔

ایہدے چہرے تے وسدا نورے۔

تے ایہہ پوری دُنیا وچ مشہور اے۔

آج محفل سجاون تے تلاوت دے نال محفل شروع کرن دے لئی

تشریف لیا رہے نے قاریاں دی زینت، ساڈے دلاں دی ٹھنڈ جناب قاری غلام مصطفیٰ نعیمی صاحب۔

تلاوتوں بعد

دوستو تلاوت ہو رہی سی۔ ہر پاسے اک ٹور چھایا سی، ساری محفل
تلاوت دے ذوق وچ ڈبی سی کیوں کہ قرآن اک ایسی سوہنی کتاب اے کہ
ایہدا اک اک لفظ سدھا دلاں وچ اتر جاندا اے۔

قرآن روشنی دا باب اے۔

قرآن پڑھنا ثواب اے۔

قرآن اُم الکتاب اے۔

قرآن کتاب آداب اے۔

قرآن زینت دارین اے۔

مومن دے دل دا چین اے۔

تے انج وی کہہ سکدے آں۔

قرآن دیندا ٹورا اے۔

تے جلویاں دا طور اے۔

قرآن ایں رحمت کردا۔

قرآن ای پتے بھر دا۔

قرآن اعلیٰ جگ توں۔

قرآن بالا جگ توں

پڑھدا کوئی جد قرآن ایں

میل جاندی اُس نوں شان ایں۔

دوستو! تلاوت ہو رہی سی بڑا مزہ آیا ہن نعت خوانی ول آؤندے

آں۔

تعارف محمد احمد مجتبیٰ

نعت پڑھن نال کیہ حاصل ہندا اے سماعت کرو۔

پاک نبی دی نعت دے صدقے مِلدا نُورِ دِلاں نُورِ
جسدم نعتاں پڑھئیے مِلدا کیفِ سُورِ دِلاں نُورِ
ہُن تشریف لیاؤندے نے جناب لالہ محمد احمد مجتبیٰ صاحب نے آقا
دی بارگاہِ وچ عقیدتاں دے پھل نچھاور کر دے نے۔

ایہناں دا تعارف ایہناں لفظاں وچ بیان کراں گا کہ
مجتبیٰ صاحب دا انداز بڑا حسین ایں۔

ایہناں دا لہجہ بڑا پیارا اے۔

ایہناں دا تلفظ بڑا درست اے۔

ایہناں دا سٹائل بڑا دلکش اے تے جدوں مجتبیٰ صاحب اپنے
معصومانہ انداز دے نال سوہنے آقا دیکھے نعت پڑھدے نے تے سُنن
والیاں سانوں اپنے انداز دے ذوقِ صحرا وچ گم کر لیندے نے۔ بلا تاخیر
تشریف لیاؤندے۔ سوہنی آواز دے مالک جناب محمد احمد مجتبیٰ صاحب۔

تعارف محمد حسی اللہ

کملی والا آقا نور من اللہ اے۔

سوہنے دا سوہنا رنگ صبغۃ اللہ اے

سوہنے دی زبان لسان اللہ اے۔

سوہنے دا مکھڑا وجہ اللہ اے۔

سوہنے دی سوہنی اکھ عین اللہ اے۔

سوہنے دا سوہنا ہتھ ید اللہ اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دے رہیاں

ایہہ ثنا خوان رسول اللہ اے۔

غلام حبیب اللہ اے۔

تے نام دے لحاظ دے نال جناب ہی اللہ اے۔

تشریف لیاوندے نے اُچی لمی مٹھی تے سوہنی آواز رکھن والے

ثنا خوان جناب محمد ہی اللہ صاحب تے اپنے سوہنے انداز نال ساڈے نوں

حضور دی نعت دے نور نال منور کر دے نے۔

محمد محمود مغل دا تعارف

ہُن تہاڈے ساہنے اہت ای سُر یلا نعت خوان پیش کر رہیا جہدا

انداز منفرد وی اے تے سُر یلا وی۔

جہدا انداز پُرسوز وی اے تے رسیلا وی۔ جدوں ایہہ اپنی سوہنی

آواز دے نال نعت پڑھدا اے تے ساری محفل وچہ وکھرا ماحول بن جاندا

اے۔

دوستو! سب توں سوہنا وظیفہ کملی والے اُتے درود اے۔

جتھے آقا دا ذکر ہووے او تھے برکتاں دا درود اے۔

سوہنے آقا دا ذکر لا حد تے لا محدود اے۔

ہر پاسے آقا دا جلوہ شہود اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دتی جا رہی اے۔

ایہہ عاشق محبوب ووداے۔

ایہدی آواز خوبصورتی دی نموداے۔

تے نام ایہد احمد محموداے۔

تشریف لیاندے نے جناب محمد محمود احمد مغل صاحب تے اپنی

سوہنی آواز نال نعت پیش کر کے محفل ٹوں چار چند لاندے نے۔

محمد ریحان رضا قادری

دوستو! نعت پڑھنا کوئی عام گل نہیں،

نعت اوہو ای پڑھ سکدا اے جیہڑا رب ٹوں پسند ہووے پر شرط

ایہہ وے کہ نعت خلوص دے نال پڑھی جاوے۔

نعت محبت نال پڑھی جاوے۔

نعت پیار نال پڑھی جاوے۔

نعت دل دی گہرا نال تے سچے جذبے نال پڑھی جاوے تے ہن

تھاڈے سامنے اک ایسے نعت خوان ٹوں پیش کر رہیاں کہ جدوں ایہہ نعت

پڑھدے نے تے خاص طور تے پنجابی رُباعیاں پڑھدے نے تے ساری

محفل جھوم جاندی اے۔ تے ہن بلا تاخیر ساڈی محفل دی شان۔ ساڈی

محفل دی جان جناب محمد ریحان قادری صاحب

محمد نواز سلطانی

سرکار دے نور اثبوت آیت قرآنی ایں۔

حضور دی محبت ای سچی مسلمانی ہیں۔

ساری مخلوق کملی والے آقادی دیوانی ہیں۔

ہن جیہڑے ثناخوان دی واری اے

ایہد اول بڑا ای نورانی ہیں۔

نسبت ایہدی قادری سلطانی ہیں۔

تے نام دے لحاظ نال محمد نواز سلطانی ہیں۔

تشریف لیاندے نے نویں لاہور توں تشریف لیائے مہمان نعت

خوان جناب محمد نواز سلطانی صاحب تے بارگاہ حبیب خدا وچ نعتاں دے
پھل پنچھاور کر دے نے۔

محمد مرغوب احمد ہمدانی

دوستو ! ہن تہاڈے سامنے پاکستان ٹیلی ویژن دی اک بڑی

معتبر آواز پیش کر رہیاں۔ جہاں دا نام جناب الحاج مرغوب احمد ہمدانی

ہیں۔ حکومت پاکستان نے ایہناں نوں صدارتی ایوارڈ نال وی نوازیا اے

پوری دنیا وچ ایہناں دی خوبصورت آواز گونج رہی اے۔

دوستو تے بزرگو ! جس نعت خوان نوں دعوت دے رہیاں۔

ایہہ نعت خوان ساڈا محبوب اے۔

ایہدی آواز خوب توں وی خوب اے۔

ایہہ ثناخوان شافع ذنوب اے۔

تے نام ایہناں دا الحاج الحافظ محمد مرغوب اے۔

تشریف لیاندے نے عالمی شہرت یافتہ جناب الحاج محمد مرغوب

احمد ہمدانی صاحب۔

دوستو تے بھراؤ ! اج دی ایہہ ٹورانی، رُوحانی محفل ذوق دے
اوس مقام تے پہنچ چکی اے کہ ہُن اتھے اک ایسا نعت خوان کلام پڑھے کہ
جہدی آواز دیاں دُھماں ہر پاسے دُھمیاں ہون۔ تے الحمد للہ ساڈی ایس
نورانی محفل وچ ایسے نعت خوان موجود نے۔

میری مراد عالمی شہرت یافتہ ثناخوان جناب الحاج اختر حسین قریشی
صاحب نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے دلاں دی دھڑکن نیں۔

اختر قریشی محفلاں ٹوں سجون والی آواز دے دے مالک نیں۔

اختر قریشی عاشق رسول وی نے تے عاشقاں دی ٹھنڈ وی نیں۔

اختر قریشی نعت خواناں دے ستارے نے۔

کیوں کہ اختر داعی ای تارا اے تے تشریف لیاؤندے نے محفل

ٹوں سجون۔ اہل محفل ٹوں جکوں ساڈی گل مدینہ طیبہ پچون جناب الحاج اختر
حسین قریشی۔

محمد سرور چشتی

دوستو ! ہُن تہاڈے سامنے اک بڑی خوبصورت تے پیار آواز

والے ثناخوان ٹوں پیش کر رہیا واں۔ جدوں ایہہ ثناخوان نعت شریف

پڑھدے نے تے ساری محفل نعرہ رسالت دے نال گونج اٹھدی اے۔

ایہناں ٹوں اللہ تعالیٰ نے بڑی مسکلی آواز دے نال نواز یا اے۔

ایہناں دا تعارف انج پیش کرداں کہ

ساڈا کملی والا محبوبِ داوراے۔

مولا علی ورگانہ کوئی بہادر راے۔

حسن ورگانہ کوئی پاک تے عابد راے۔

حُسین ورگانہ کوئی بہادر راے۔

تے جہڑا ثناخوان نعت شریف واسطے تشریف لیا رہیا اے۔

ایہہ سُر تے لے وچ ماہراے۔

آواز پاروں جیویں ساحراے۔

نام دے لحاظ دے نال محمد سرور راے۔

تشریف لیا وندے نے جناب محمد سرور چشتی صاحب

شہباز قمر فریدی

حضراتِ گرامی! ہُن اوس شخص دی واری اے جہدا اسی سارے

کافی وقت توں انتظار کر رہے ساں کہ کدوں ایہناں دی واری اوندی اے۔

نام ایہناں واٹن کے ساریاں ٹوں ٹھنڈ پے جائے گی۔ تشریف لیا

رہے!

سوہنی تے من موہنی آواز اے۔

خوبصورت تے اعلیٰ انداز اے۔

سانوں ہے ایہدے تے بڑا ناز اے۔

شہرت اعلیٰ تے اعلیٰ ایہد اکاز اے۔

نام دے لحاظ نال محمد شہباز اے۔

تشریف لیا وندے نے پاکپتن دی کوئل، بابا فریدی بستی دے

وسنیک جناب محمد شہباز قمر فریدی صاحب۔

حافظ محمد اکرام چشتی سیفی

حضرات گرامی ! سوہنے آقائے درود و سلام ہیں۔

سوہنے آقا داؤد کرہرپا سے عام ہیں۔

سوہنے آقادی نعت ساڈا وظیفہ صبح و شام ہیں۔

سرکار مدینہ دی نعت ٹوں حاصل دوام ہیں۔

ہُن جیہڑے شناخوان نوں پیش کر رہیاواں۔

ایہہ میرے آقا داؤد اسچا غلام ہیں۔

ایہدے اُتے میرے آقا داؤد انعام ہیں۔

تے نام دے لحاظ نال محمد اکرام ہیں۔

تشریف لیاؤندے نے عظیم شناخوان رسول گولڈ میڈلسٹ جناب

حافظ قاری محمد اکرام مہروی چشتی سیفی صاحب تے سوہنے آقادی سوہنی بارگاہ

دوج نیاز مندی دے پھل پیش کر دے نے۔

احمد علی حاکم

دوستو ! ہُن تہاڈے سامنے ایک ایسے نعت گو شاعر ٹوں پیش کر

رہیاواں جہڑے آپ ای لکھدے نے آپ ای ترنم دے نال پڑھدے

نے۔

ایہناں توں پہلوں جناب محمد علی ظہوری، جناب محمد اعظم چشتی،

جناب عبدالستار نیازی صاحبان گذرے نے جیہڑے خود ای لکھدے سن

تے ترنم دے نال خود ای پڑھدے سن۔ حاکم صاحب وی ایہناں دے

پچھے پچھے او سے ای طریقے ٹوں اپنائے ہوئے نے۔

حاکم صاحب دی آواز وچ اللہ تعالیٰ نے پڑا سوز تے گداز رکھیا
 ہو یا اے۔ حاکم صاحب جدوں ترنم دے نال نعت شریف پڑھدے نے
 تے سُنن والے انج محسوس کردے نے کہ جیویں مدینے دے باغ وچہ بلبل
 چہک رہی ہووے۔ حاکم صاحب دا تعارف انج پیش کیجا جاسکدا اے۔
 سماعت فرماؤ !

ایہہ شناخوان عاشق مولا علی اے۔

گلشنِ نعت دی مہکدی کلی اے۔

ایہدے اُتے نگاہِ ولی اے۔

ایہدی آواز بڑی بھلی اے۔

نام دے لحاظ نال احمد علی اے۔

آوندے نے جناب احمد علی حاکم صاحب۔

محمد یسین نقشبندی

حضراتِ محترم ! جیہڑے شناخوان ٹوں دعوت دین والا واں
 ایہناں دی آواز وچ گرام ایں تے دل وچ عشقِ رسول دی گرمی ایں۔

ایہناں دا نعت پڑھن دا انداز منفرد تے باکمال اے۔

دوستو ! سوہنے آقا دا ذکر روشن تے مُبہین اے۔

سارے دیناں توں اعلیٰ آقا دا دین اے۔

ہُن جیہڑا شناخوان نعت شریف پیش کرن لئی آرہیا اے۔

ایہہ نعت خواناں دا شاہین اے۔

مسلخ دین اے بڑا ای ذہین اے۔

تے نام دے لحاظ نال محمد یسین اے۔
 تشریف لیاؤندے نے جناب محمد یسین نقشبندی صاحب تے حضور
 دی بارگاہ وچ نذرانہ عقیدت پیش کر دے نے۔

خلیل سلطان اشرفی

دوستان گرامی!

میرا سوہنا آقا نبیاں دا سلطان ایں

سرکار دی محبت عین ایمان ایں۔

سرکار دی نعت رب وافیضان ایں۔

قرآن پاک سوہنے دی نعت دادیوان ایں

جس نعت خوان دی واری اے

اوہ ساڈا خاص مہمان ایں۔

ایہہ نعت خوان سوہنے آقا توں قربان ایں۔

تے ایہہ نام حافظ خلیل سلطان ایں۔

تشریف لیا رہے نے۔ سوہنے تے پیارے انداز نال آقا دی نعت

پڑھن والے جناب محمد خلیل سلطان اشرفی صاحب

محمد فضل میراں

ہن تہاڈے سامنے اک ایسی آواز پیش کر رہیا کہ جدوں ایہہ نعت

شریف پڑھدے نے تے ہر بندہ بے اختیار ہو کے مدینہ شریف دی یاد وچ

محو ہو جاندا اے۔

جناب محمد فضل میراں تے غوث پاک دا خاص فضل اے۔

ایہناں دا تعارف پیش کر رہیاں۔

فضل میرں تے اللہ دی عطا اے

کہ ایہدے لبیاں تے یا رسول اللہ دی صدا اے۔

ایہہ عاشق مولا علی مرتضیٰ اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد فضل میراں صاحب تے امام

الانبیاء دے حضور نعت شریف دا ہدیہ پیش کر دے نے۔

قاری شاہد محمود

دوستان محترم ! ہن تاخیر توں بغیر تہاڈے سامنے ساہیوال توں

تشریف لیائے ہوئے مہمان نعت خوان جناب قاری محمد شاہد صاحب

نوں دعوت دے رہیاں۔

قاری شاہد صاحب جدوں کلام پڑھدے نے تے ساری محفل تے

سحر طاری ہو جاندا اے۔

ساری محفل تے کیفیت طاری ہو جاندا اے۔

ساری محفل نور علی نور ہو جاندا اے۔

ساری محفل وجدان و چہ ڈب جاندا اے۔

ساری محفل و چہ ذوق دا سامان بن جاندا اے۔

اک بندہ وچ آواز دا حسن، سوہنا سٹائل، سوز تے گداز، رقت والی

کیفیت، چنگی سلیکشن، ودھیا انداز، اک جگہ تے اکٹھا کرو تے قاری شاہد محمود

دی پڑھنت یاد آؤندی اے تے ہن قاری صاحب تہاڈے سامنے کلام

پیش کرن گے تے انشاء اللہ تسی ویکھناں۔ کدی اللہ اللہ دیاں صداواں

اُچیاں ہون گیا۔ کدی نبی دے نعرے و جن گے۔ کدی علی علی دی پکار
 ہووے گی تے کدی مُرشد مُرشد اچہ چا ہووے گا۔ آرہے نے جناب قاری
 شاہد محمود قادری صاحب۔

محمد یوسف میمن

کراچی وچ بڑے بڑے سوہنے نعت خوان آئے جہاں نے پوری
 دُنیا تے اپنی آواز داجادو جگایا۔ اوہناں سوہنے نعت خواناں وچوں اک ایسی
 آواز پیش کر رہیا واں کہ جہاں دا انداز سب توں مختلف تے منفرد اے۔
 بلکہ ایہناں دے انداز نوں سارے پاکستان وچ بڑے نعت خواناں نے
 کاپی کیجائے اوہناں وی میمن صاحب دے انداز دے وسیلے نال شہرت
 حاصل کیتی۔

دوستو! جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب کسے تعارف دے
 محتاج نہیں۔ ایہناں داناں اس ایہناں دا تعارف اے۔ ہر اک ایہناں دی
 خصوصیت میں اتھے ضرور دسی چاہواں گا کہ ہر سُرتے لے ٹوں جھن والا بندہ
 میمن صاحب ٹوں بڑے ذوق نال سماعت کردا اے۔ میمن صاحب
 پکیاں سُراں دے ماہروی نہیں تے ماسٹروی نے۔

ایہناں دا تعارف لفظاں نال لفظ رلا کے انج ہووے گا۔

سوہنے آقا توں قربان ساڈا تن من اے۔

ذکرِ مصطفیٰ نال روشن ساڈا آنگن اے۔

سوہنے آقا دا ہر پاسے چائن اے۔

جیہڑے نعت خوان نوں دعوتِ نعت اے۔

ایہہ ساڈا ساریاں دا سا جن اے۔

سوہنے دے ذکر نال مہکد ایہدے دل دا گلشن اے۔

تے ایہناں دا نام جناب محمد یوسف میمن اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب الحاج محمد یوسف میمن صاحب آف

کراچی۔ تے سوہنے آقادی حضور سوہنے انداز وچ مدحت سرائی کردے

نے۔

محمد وقاص الیاس

دوستو ! تشریف لیاؤندے نے اس محفل دی جان، اس محفل دی

شان، سجیلے تے ریلے ثناخوان جناب محمد وقاص الیاس صاحب جدوں ایہہ

ثناخوان شعراں ٹوں ترنم دیاں لڑیاں وچ پروندا اے تے نعتاں دا ایسا ہار

تیار ہو جاندا اے جیہڑا محفل دے وچ بہار پیدا کر دیندا اے۔

ایہہ نعت خوان بڑا خاص اے۔

ایہنوں کملی والے دے دیدار دی آس اے۔

ایہدیاں سوچاں مدینے دی باس اے۔

انشاء اللہ ایہنوں جنت داملنا پاس اے۔

تے نام دے لحاظ دے نال محمد وقاص اے۔ تشریف لیاؤندے

نے جناب محمد وقاص الیاس صاحب

الحاج محمد اویس رضا قادری

دوستو تے بھراؤ ! مہن وقت وی ایہو ای چارہیا اے کہ مہن

الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب دی سوہنی آواز وچ آقادی نعت خوانی

ہوے۔

کراچی وی اک ایسی معتبر آواز کہ جس آواز نے بڑیاں
آوازاں تھلے کر دیتیاں۔

اویس رضا قادری کہ!

جہاں اک جھلک و پکھن لئی لوک اپنیاں پلکاں و چھا کے انتظار
کر دے نے۔

اوہ اویس رضا قادری کہ جہاں دے انداز نوں ہزاراں لکھاں
ٹٹاخوان اپنا رہے نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں نے نعت پڑھن دے انداز نوں اک
نواں رنگ دتا۔

اوہ اویس رضا قادری ہر مسلماناں دے گھراں وچ ہر ویلے
جہاں دی آواز گونج دی اے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں لوکاں ٹوں گانیاں توں ہٹا کے تے
سوہنے آقادی نعت تے لا دتا۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے مقبول بارگاہ رسالت نے۔

اوہ اویس رضا قادری جیہڑے نعت دے باغ دے مہکدے
پھل نے۔

اوہ اویس رضا قادری جہاں دی آواز وچ ریلیز ہون والی سی ڈی یا
کیسٹ اگلے دن ای ساری دُنیا وچ مشہور ہو جان دی اے۔

بلکہ انج کہہ لئو کہ نعت خوان بڑے بڑے نے ایہدے وچ کوئی
شک نہیں پر اویس رضا قادری سب توں منفرد تے سوہنا نعت خوان ایں۔

تے ہُن ساڈے دِلاں ٹوں گرماؤن تشریف لیا رہے نے عالمی
شہرت یافتہ جناب الحاج محمد اویس رضا قادری صاحب آف کراچی

حافظ ظفر اقبال سعیدی

اک ایسی آواز جہدے وچ سارے لوازمات نے۔ ایہہ ثناخوان سُر لے
تے پوری قدرت رکھدے نے۔ کلاسیکل، نیم کلاسیکل، فوق، سلو، فاسٹ ہر
طراں دی طرز ٹوں اچھے انداز نال پیش کردے نے۔ ایہناں دیاں
بنایاں ہوئیاں طرزاں بڑے بڑے مشہور و معروف نعت خواناں نے
پڑھیاں تے اپنا نام بنایا اے۔

محترم حافظ صاحب داتعارف پیش کردے نے۔

ایہہ جانی سُر تال اے۔

ایہدی آواز بے مثال اے۔

ایہہ انداز باکمال اے۔

ایہہ عاشق نبی بچپال اے۔

ایسی محفل چہ ساڈے نال اے۔

نام دے لحاظ نال حافظ ظفر اقبال اے۔

تشریف لیاؤندے نے۔ نعرے نال استقبال کرو۔

جناب حافظ ظفر اقبال سعیدی صاحب۔

محمد علی سجن

دوستو! ہُن اوس نعت خوان دی واری اے جہدی آواز بڑی ہی

پیاری اے جدوں ایہہ نعت شریف پڑھدے نے تے گرہ وچ اشعار

پڑھدے نے تے سُنن والے مست ہو جاندے نے۔

میری مراد واجب الاحترام جناب محمد علی سجن صاحب نے۔

محمد علی نام ہووے تے اوہ سجن نہ ہووے تے کیہ ہووے۔

جناب محمد علی سجن داتعارف ایہناں لفظاں نال پیش کراں گا۔

سوہنے آقادی عشق دی اگ ایہدے اندر بلی اے۔

ایہدے تصور وچ نجف تے مدینے دی گلی اے۔

خاک کر بلا ایہنے اپنے چہرے تے ملی اے۔

ایہہ عاشق حضرت مولا علی اے۔

گلشنِ نعت دی مہکدی گلی اے۔

تے نام دے لحاظ نال جناب محمد علی اے۔

تشریف لیاؤندے نے جناب محمد علی سجن صاحب تے حضور دی

بارگاہ وچ حاضری پیش کردے نے۔

محمد زبیر نقشبندی

حضراتِ گرامی ! ہُن تہاڈے ساہمنے اک ایوارڈ یافتہ ثناخوان

پیش کر رہیاں ایہہ نعت خوان آپ وی پیارا اے تے ایہدی آواز وی بڑی

پیاری اے تشریف لیاؤندے نے فیصل آباد دی معروف آواز ثناخوان

رسول جناب محمد زبیر نقشبندی صاحب۔

چن نالوں سوہنا میرے آقادا پیرا اے۔

عرشاں توں اگے آقادی سیرا اے۔

سارے شہراں داسردار آقادا شہرا اے۔

ہُن جیہڑے نعت خوان ٹوں دعوت دے رہیاں ایہہ ہنوں آقادی
دُشمنناں دے نال ویراے تے نام دے لحاظ دے نال محمد زبیراے۔

سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب

حضرات بلند اقبال ! ہُن فیصل آباد دی معتبر ترین آواز ایسی آواز
جیہڑی اپنا کوئی ثانی نہیں رکھدی۔ میری مُراد ساڈے نہایت ای پیارے
تے محبوب نعت خوان حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حسین گیلانی شاہ
صاحب نے۔ جدوں شاہ صاحب اپنے خوبصورت انداز دے وچ اپنے ہی
نانا جان دی مدحت سرائی کردے نے تے سُنن والیاں دے دلاں وچہ کھلی
والے آقادی یاد دے دیوے بل پیندے نے۔

دوستو ! میرے سونے آقا سید الکونین میں،

حضرت سیدنا صدیق اکبر ثانی اثنین میں۔

حضرت عمر فاروق زینت دارین میں۔

حضرت عثمان غنی ذوالنورین میں۔

تے میرے مولا علی شیر خد او والدِ حسنین میں۔

تے جیہڑے ثنا خوان ٹوں دعوت دے رہیاں ایہہ ساڈے دلاں

دے چین نے نام دے لحاظ دے نال سید تجمل حسین میں۔

تشریف لیاؤندے نے تہاڈے نعریاں دی گونج وچ واجب

الاحترام حضرت جناب صاحبزادہ سید تجمل حسین گیلانی شاہ صاحب۔

دوستو ! اللہ تعالیٰ میری تے تہاڈی ایس حاضری ٹوں قبول و منظور

فرماوے آمین۔

اللہ حافظ

